

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 197

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

55 tomas
2012 m. liepos 24 d.

Turinys

I Įstatymo galią turintys teisės aktai

DIREKTYVOS

- ★ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/18/ES dėl didelių, su pavojingomis cheminėmis medžiagomis susijusių avarijų pavojaus kontrolės, iš dalies keičianti ir vėliau panaikinanti Tarybos direktyvą 96/82/EB ⁽¹⁾ 1
- ★ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų ⁽¹⁾ 38

Kaina: 4 EUR

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2012/18/ES

2012 m. liepos 4 d.

dėl didelių, su pavojingomis cheminėmis medžiagomis susijusių avarių pavojaus kontrolės, iš dalies keičianti ir vėliau panaikinanti Tarybos direktyvą 96/82/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami prastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

(1) 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos direktyva 96/82/EB dėl didelių, su pavojingomis medžiagomis susijusių avarių pavojaus kontrolės ⁽³⁾ nustatytos dėl tam tikros gamybinės veiklos kylančių didelių avarių prevencijos taisyklės siekiant sušvelninti jų padarinius žmonių sveikatai ir aplinkai;

(2) kaip matyti iš Seveso, Bopalo, Šveicerhalės, Enschedės, Tulūzos ir Banskofdo avarių, dažnai didelių avarių

pasekmės yra labai skaudžios. Be to, jų poveikis gali būti jaučiamas ir kaimyninėse valstybėse. Taigi labai svarbu užtikrinti, kad visoje Sąjungoje būtų imamasi tinkamų atsargumo priemonių, kuriomis užtikrinama piliečių, bendruomenių ir aplinkos aukšto lygio apsauga. Todėl reikia užtikrinti, kad esamas aukštas apsaugos lygis liktų mažiausiai toks pats arba būtų padidintas;

(3) Direktyva 96/82/EB labai padėjo mažinti tokių avarių tikimybę ir padarinius ir taip užtikrinti aukštesnį apsaugos lygį visos Sąjungos mastu. Persvarsčius tą direktyvą pasitvirtino, kad didelių avarių dažnumas išliko stabilus. Nors galiojančios nuostatos iš esmės atitinka poreikius, siekiant dar labiau sustiprinti apsaugos lygį, ypač užkirsti kelią didelėms avarijoms, reikia atlikti keletą pakeitimų. Tuo pačiu metu Direktyva 96/82/EB nustatyta sistema turėtų būti pritaikyta atsižvelgiant į Sąjungos cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo sistemos, į kurią daromos nuorodos toje direktyvoje, pokyčius. Be to, reikėtų aiškiau išdėstyti ir atnaujinti keletą kitų nuostatų;

(4) todėl derėtų pakeisti Direktyvą 96/82/EB siekiant užtikrinti, kad būtų išlaikomas ir toliau didinamas apsaugos lygis nustatant veiksmingesnes ir efektyvesnes nuostatas ir, jei įmanoma, sumažinant administracinę našą racionalizuojant ir supaprastinant su sąlyga, kad nenukentės sauga bei aplinkos ir žmonių sveikatos apsauga. Be to, naujos nuostatos turėtų būti aiškios, nuoseklios ir lengvai suprantamos, kad būtų galima jas geriau įgyvendinti ir užtikrinti jų laikymąsi, o žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygis išliktų bent toks pats arba padidėtų. Komisija turėtų bendradarbiauti su valstybėmis narėmis sprendžiant šios direktyvos praktinio įgyvendinimo klausimus. Vykdamas bendradarbiavimą, *inter alia*, turėtų būti sprendžiamas cheminių medžiagų ir mišinių saviklasifikacijos klausimas. Kai tinkama, į šios direktyvos įgyvendinimą turėtų būti įtraukti suinteresuotieji subjektai, pavyzdžiui, pramonės, darbuotojų ir nevyriausybinų organizacijų, užsiimančių žmonių sveikatos ar aplinkos apsauga, atstovai;

⁽¹⁾ OL C 248, 2011 8 25, p. 138.

⁽²⁾ 2012 m. birželio 14 d. Europos Parlamento pozicija ir 2012 m. birželio 26 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 10, 1997 1 14, p. 13.

- (5) Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos konvencijoje dėl tarpvalstybinio pramoninių avarijų poveikio, kuri Sąjungos vardu patvirtinta 1998 m. kovo 23 d. Tarybos sprendimu 98/685/EB dėl Konvencijos dėl tarpvalstybinio pramoninių avarijų poveikio sudarymo⁽¹⁾, numatytos priemonės, kaip užkirsti kelią pramoninėms avarijoms, galinčioms turėti tarptautinių padarinių, kaip joms pasiręsti ir į jas reaguoti, taip pat kaip bendradarbiauti šioje srityje tarptautiniu mastu. Sąjungos teisėje konvencija įgyvendinama Direktyva 96/82/EB;
- (6) didelės avarijos gali turėti padarinių ir kaimyninėms šalims, o avarijos padaryti ekologiniai ir ekonominiai nuostoliai tenka ne tik objektui, kuriame įvyko avarija, bet ir susijusioms valstybėms narėms. Todėl būtina sukurti ir taikyti saugos ir rizikos mažinimo priemones siekiant išvengti galimų avarijų, sumažinti jų kilimo riziką bei sušvelninti padarinius joms įvykus, kuriomis būtų užtikrintas aukštas apsaugos lygis visoje Sąjungoje;
- (7) šios direktyvos nuostatos turėtų būti taikomos nedarant poveikio Sąjungos teisės nuostatų dėl darbuotojų sveikatos, saugos ir darbo aplinkos taikymui ir visų pirma nedarant poveikio 1989 m. birželio 12 d. Tarybos direktyvos 89/391/EEB dėl priemonių darbuotojų saugai ir sveikatos apsaugai darbe gerinti nustatymo⁽²⁾ taikymui;
- (8) tam tikrai pramoninei veiklai ši direktyva neturėtų būti taikoma, jeigu jai taikomi kiti Sąjungos ar nacionalinės teisės aktai, kuriais užtikrinamas lygiavertis apsaugos lygis. Komisija turėtų toliau nagrinėti, ar esamoje teisinėje sistemoje nėra didelių spragų, ypač susijusių su nauja ir atsirandančia rizika, susijusia su kita veikla, taip pat su konkrečiomis pavojingomis cheminėmis medžiagomis, ir prireikus pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto siekiant tas spragas panaikinti;
- (9) Direktyvos 96/82/EB I priede išvardijamos pavojingos medžiagos, kurioms ji taikoma, *inter alia*, pateikiant nuorodą į tam tikras 1967 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvos 67/548/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių pavojingų medžiagų klasifikavimą, pakavimą ir ženklimą etiketėmis⁽³⁾, suderinimo ir 1999 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 1999/45/EB dėl pavojingų preparatų klasifikavimą, pakavimą ir ženklimą reglamentuojančių valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų derinimo⁽⁴⁾ nuostatas. Direktyvos 67/548/EEB ir 1999/45/EB pakeistos 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklavimo ir pakavimo⁽⁵⁾, kuriuo Sąjungoje įgyvendinama Jungtinių Tautų (JT) priimta pasauliniu mastu suderinta cheminių medžiagų klasifikavimo ir ženklavimo sistema. Tuo reglamentu nustatomos naujos pavojingumo klasės ir kategorijos, kurios tik iš dalies atitinka sistemą pagal tas panaikintas direktyvas. Vis dėlto tam tikros cheminės medžiagos ar mišiniai pagal tą sistemą nebūtų klasifikuojamos dėl to, kad toje sistemoje nenustatyti klasifikavimo kriterijai. Todėl Direktyvos 96/82/EB I priedą reikia iš dalies pakeisti siekiant jį suderinti su tuo reglamentu, kartu išsaugant ar dar labiau padidinant ta direktyva užtikrinamą apsaugos lygį;
- (10) siekiant klasifikuoti pagerintas biudijas turėtų būti atsižvelgiama į visus Europos standartizacijos komiteto (CEN) nustatytų standartų pasikeitimus;
- (11) dėl derinimo su Reglamentu (EB) Nr. 1272/2008 gali kilti nepageidaujamų padarinių ir gali prireikti atlikti tolesnius pritaikymus prie to reglamento, dėl kurių keistųsi cheminių medžiagų ir mišinių klasifikacija. Pagal šioje direktyvoje pateiktus kriterijus Komisija turėtų įvertinti, ar esama pavojingų cheminių medžiagų, dėl kurių, nors jos klasifikuotos kaip pavojingos, didelių avarijų pavojus nekyla, ir, kai tinkama, pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto siekiant, kad atitinkama pavojinga cheminė medžiaga nebūtų įtraukta šios direktyvos taikymo sritį. Vertinimas turėtų būti pradėtas skubiai, ypač pakeitus cheminės medžiagos ar mišinio klasifikaciją, siekiant išvengti nereikalingos naštos veiklos vykdytojams ir kompetentingoms valdžios institucijoms valstybėse narėse. Šios direktyvos taikymo srities išimtis neturėtų kliudyti jokiai valstybei narei toliau laikyti apsaugos priemonių arba imtis griežtesnių apsaugos priemonių;
- (12) veiklos vykdytojams turėtų būti nustatytas bendras įpareigojimas imtis visų reikiamų priemonių, kad būtų išvengta didelių avarijų, sušvelninti jų padariniai ir imtasi atkūrimo priemonių. Jei objekte esančių pavojingų cheminių medžiagų kiekis viršija tam tikrą ribą, veiklos vykdytojas kompetentingai valdžios institucijai turėtų pateikti pakankamai informacijos, kad ji galėtų nustatyti objektą, jame esančias pavojingas chemines medžiagas ir galimą pavojų. Be to, veiklos vykdytojas turėtų parengti ir, kai to reikalaujama pagal nacionalinę teisę, nusiųsti kompetentingai valdžios institucijai didelių avarijų prevencijos politikos (DAPP) dokumentą, kuriame būtų išdėstyta veiklos vykdytojo bendra didelių avarijų pavojaus kontrolės strategija ir priemonės, įskaitant tinkamas saugos valdymo sistemas. Veiklos vykdytojams nustatant ir įvertinant didelių avarijų pavojų, taip pat reikėtų atkreipti dėmesį į pavojingas chemines medžiagas, kurios galėtų susidaryti rimtos avarijos objekte metu;

(1) OL L 326, 1998 12 3, p. 1.

(2) OL L 183, 1989 6 29, p. 1.

(3) OL 196, 1967 8 16, p. 1.

(4) OL L 200, 1999 7 30, p. 1.

(5) OL L 353, 2008 12 31, p. 1.

- (13) 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/35/EB dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą siekiant išvengti žalos aplinkai ir ją ištaisyti ⁽¹⁾ paprastai taikoma dėl didelės avarijos aplinkai padarytai žalai;
- (14) siekiant sumažinti grandininės reakcijos, kai didelių avarijų tikimybė taip pat jų padariniai padidėja dėl objektų buvimo vietos arba jų artumo, riziką, veiklos vykdytojai turėtų bendradarbiauti keisdami atitinkama informacija ir informuoti visuomenę, įskaitant kaimyninius objektus, kurie galėtų būti paveikti;
- (15) siekdami įrodyti, kad padaryta viskas, jog būtų išvengta didelių avarijų, ir siekdami parengti nenumatytų atvejų planus bei atsakomas priemones, objektų, kuriuose yra didelis kiekis pavojingų cheminių medžiagų, veiklos vykdytojai kompetentingai valdžios institucijai turėtų pateikti saugos ataskaitą. Toje saugos ataskaitoje turėtų būti nurodyti objekto duomenys, jame esančios pavojingos cheminės medžiagos, įrenginiai ir sandėliai, galimų didelių avarijų scenarijai ir rizikos analizė, taip pat prevencijos bei intervencijos priemonės ir esamos valdymo sistemos, kuriomis naudojantis siekiama išvengti didelių avarijų, sumažinti jų riziką ir imtis reikiamų veiksmų tokių avarijų padariniams švelninti. Didelės avarijos riziką gali padidinti gaivalinių nelaimių tikimybė, siejama su objekto buvimo vieta. Į tai turėtų būti atsižvelgiama rengiant didelių avarijų scenarijus;
- (16) siekiant pasirengti avarinėms situacijoms, objektų, kuriuose yra didelis kiekis pavojingų cheminių medžiagų, atveju turi būti sudaryti išorės ir vidaus avariniai planai ir nustatytos procedūros, kuriomis naudojantis būtų užtikrinama, kad tie planai būtų išbandomi, prireikus koreguojami ir taikomi įvykus didelei avarijai ar esant jos tikimybei. Rengiant vidaus avarinį planą reikėtų konsultuotis su objekto personalu, o rengiant išorės avarinį planą suinteresuotai visuomenei turėtų būti suteikta galimybė pateikti savo nuomonę. Subranga gali daryti poveikį objekto saugai. Valstybės narės turėtų reikalauti, kad veiklos vykdytojai į tai atsižvelgtų rengdami DAPP, saugos ataskaitą ar vidaus avarinį planą;
- (17) pasirinkdami tinkamus veiklos metodus, taip pat stebėsenos ir kontrolės metodus, veiklos vykdytojai turėtų atsižvelgti į turimą informaciją apie geriausią patirtį;
- (18) siekiant geriau apsaugoti gyvenamuosius rajonus, intensyviai visuomenės naudojamas zonas ir aplinką, įskaitant ypač jautrias ar svarbias gamtos teritorijas, valstybių narių žemėtvarkos ar kitoje atitinkamoje politikoje turėtų būti užtikrinama, kad būtų išlaikomas tinkamas atstumas tarp tokių vietų ir pavojų keliančių objektų, o jau esamuose objektuose būtina įgyvendinti, jeigu reikia, papildomas technines priemones, kad rizika žmonėms arba aplinkai išliktų priimtino lygio. Priimant sprendimus turėtų būti atsižvelgiama į pakankamai išsamią informaciją apie riziką ir su ta rizika susijusias technines ekspertų rekomendacijas. Siekiant sumažinti administracinę naštą, ypač mažoms ir vidutinėms įmonėms, tokios procedūros ir priemonės, jei įmanoma, turėtų būti integruojamos su kitomis, atliekamomis pagal kitus atitinkamus Sąjungos teisės aktus;
- (19) pagal Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos konvenciją dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (Orhuso konvencija), Sąjungos vardu patvirtintą 2005 m. vasario 17 d. Tarybos sprendimu 2005/370/EB dėl Konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais sudarymo Europos bendrijos vardu ⁽²⁾, siekiant gerinti prieigą prie informacijos apie aplinką, reikėtų gerinti visuomenei teikiamos informacijos lygį ir kokybę. Visų pirma asmenims, kuriuos gali paveikti didelė avarija, turėtų būti suteikiama pakankamai informacijos apie tai, kaip tinkamai elgtis tokiu atveju. Valstybės narės turėtų padaryti prieinama informaciją apie tai, kur galima rasti informaciją apie asmenų, nukentėjusių nuo didelės avarijos, teises. Visuomenei teikiama informacija turėtų būti aiški ir suprantama. Informacija visuomenei ne tik turėtų būti teikiama aktyviai, bet ir nuolat prieinama bei atnaujinama elektroniniu būdu, nereikalaujant pateikti atskiro prašymo ir netrukdamt jos skleisti kitais būdais. Tačiau kartu turėtų būti užtikrinama tinkama konfidencialios informacijos apsauga, kuri, be kita ko, reikalinga saugumo tikslais;
- (20) informacija turėtų būti tvarkoma pagal Bendros informacijos apie aplinką sistemos (BIAS) iniciatyvą, pristatytą Komisijos 2008 m. vasario 1 d. komunikate „Bendros informacijos apie aplinką sistemos (BIAS) kūrimas“. Be to, ji turėtų būti tvarkoma laikantis 2007 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/2/EB, sukuriančios Europos bendrijos erdvinės informacijos infrastruktūrą (INSPIRE) ⁽³⁾, ir jos įgyvendinimo taisyklių, kuriomis siekiama sudaryti sąlygas, kad viešojo sektoriaus organizacijos galėtų keistis erdvine informacija apie aplinką ir kad visoje Sąjungoje visuomenei būtų užtikrinta lengvesnė prieiga prie erdvinės informacijos. Informacija turėtų būti laikoma viešojo Sąjungos lygmens duomenų bazėje, nes tai, be kita ko, palengvins stebėjimą ir įgyvendinimo ataskaitų teikimą;

⁽¹⁾ OL L 143, 2004 4 30, p. 56.

⁽²⁾ OL L 124, 2005 5 17, p. 1.

⁽³⁾ OL L 108, 2007 4 25, p. 1.

- (21) kaip numatyta Orhuso konvencijoje, veiksmingas visuomenės dalyvavimas priimant sprendimus yra būtinas, kad suinteresuota visuomenė galėtų reikšti nuomonę, o sprendimų priėmėjai atsižvelgtų į jos nuomonę ir interesus, kurie gali būti svarbūs priimant tuos sprendimus – taip būtų didinama atskaitomybė ir sprendimų priėmimo proceso skaidrumas, visuomenė geriau suvoktų aplinkosaugos problemas ir palankiau vertintų priimtus sprendimus;
- (22) siekiant užtikrinti, kad įvykus didelei avarijai bus imtasi tinkamų atsakomųjų priemonių, veiklos vykdytojas privalo apie ją tuoj pat pranešti kompetentingai valdžios institucijai ir suteikti jai būtiną informaciją, kad ji galėtų įvertinti tos avarijos poveikį žmonių sveikatai ir aplinkai;
- (23) vietos valdžios institucijos yra suinteresuotos didelių avarių prevencija ir jų pasekmių švelninimu ir gali atlikti svarbų vaidmenį. Įgyvendindamos šią direktyvą valstybės narės turėtų į tai atsižvelgti;
- (24) siekiant palengvinti keitimąsi informacija ir ateityje išvengti panašaus pobūdžio avarių, valstybės narės Komisijai turėtų pateikti informaciją apie jų teritorijoje įvykusias dideles avarijas, kad Komisija galėtų išanalizuoti su jomis susijusį pavojų ir turėti informacijos (visų pirma susijusios su didelėmis avarijomis ir išvadomis, padarytomis po jų) sklaidos sistemą. Taip pat reiktų keistis informacija apie vos neįvykusias avarijas, kuri, valstybių narių nuomone, yra ypač svarbi techniniu požiūriu, siekiant išvengti didelių avarių ir sušvelninti jų padarinius. Valstybės narės ir Komisija turėtų stengtis užtikrinti, kad informacijos sistemose, sukurtose siekiant palengvinti keitimąsi informacija apie dideles avarijas, būtų pateikiama išsami informacija;
- (25) valstybės narės turėtų nuspręsti, kurios kompetentingos valdžios institucijos privalo užtikrinti, kad veiklos vykdytojai laikytųsi savo įpareigojimų. Kompetentingos valdžios institucijos ir Komisija turėtų bendradarbiauti vykdydamos veiklą, kuria siekiama palengvinti įgyvendinimą, pavyzdžiui, rengti atitinkamas gaires ir keistis geriausia patirtimi. Siekiant išvengti nereikalingos administracinės naštos, informacijos teikimo įpareigojimai turėtų būti integruojami, jei tinkama, su atitinkamais kituose Sąjungos teisės aktuose numatytais įpareigojimais;
- (26) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kompetentingos valdžios institucijos imtųsi reikiamų priemonių, jei šios direktyvos nesilaikoma. Siekiant užtikrinti veiksmingą įgyvendinimą ir vykdymo užtikrinimą turėtų būti nustatyta patikrinimų sistema, apimanti reguliarius planinius patikrinimus bei neplaninius patikrinimus. Jei įmanoma, patikrinimai turėtų būti koordinuojami su patikrinimais, atliekamais pagal kitus Sąjungos teisės aktus, įskaitant, kai tinkama, pagal 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamųjų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės) ⁽¹⁾. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų pakankamai darbuotojų, turinčių įgūdžius ir kvalifikaciją, reikalingus siekiant veiksmingai atlikti patikrinimus. Kompetentingos valdžios institucijos turėtų deramai padėti naudodamosi patirties mainų ir žinių kaupimo priemonėmis bei sistemomis, taip pat ir visos Sąjungos mastu;
- (27) siekiant atsižvelgti į techninę pažangą, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus, kuriais iš dalies keičiami II–VI priedai, siekiant juos suderinti su technine pažanga. Labai svarbu, kad vykdydama parengiamuosius darbus Komisija tinkamai konsultuotųsi, įskaitant konsultacijas ekspertų lygmeniu. Ruošdama ir rengdama deleguotuosius aktus Komisija turėtų užtikrinti, kad susiję dokumentai būtų tuo pačiu metu tinkamai laiku persiųsti Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (28) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ⁽²⁾;
- (29) valstybės narės turėtų nustatyti sankcijų, taikytinų pažeidus pagal šią direktyvą priimtas nacionalines nuostatas, taikymo taisyklės ir užtikrinti jų įgyvendinimą. Tos sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios;
- (30) kadangi šios direktyvos tikslo, tai yra aukšto lygio žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos užtikrinimo, valstybės narės negali deramai pasiekti ir to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

⁽¹⁾ OL L 334, 2010 12 17, p. 17.

⁽²⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

(31) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. valstybių narių ir Komisijos bendrą politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ⁽¹⁾ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie savo perkėlimo į nacionalinę teisę priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamas direktyvos nuostatų ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių tarpusavio ryšys. Kalbant apie šią direktyvą, teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;

(32) todėl Direktyva 96/82/EB turėtų būti iš dalies pakeista ir vėliau panaikinta,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos didelių avarių, susijusių su pavojingomis cheminėmis medžiagomis, prevencijos ir tų avarių padarinių žmonių sveikatai bei aplinkai mažinimo taisyklės siekiant visoje Sąjungoje nuosekliai ir veiksmingai užtikrinti aukštą apsaugos lygį.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma 3 straipsnio 1 dalyje apibrėžtiems objektams.
2. Ši direktyva netaikoma:
 - a) kariniams objektams, įrenginiams ar sandėliavimo įrenginiams;
 - b) dėl cheminių medžiagų kylančios jonizuojančios spinduliuotės keliamam pavojui;
 - c) pavojingų cheminių medžiagų vežimui keliais, geležinkeliu, vidaus vandenų keliais, jūra ir oru ir tiesiogiai susijusiam tarpiniam laikinam jų sandėliavimui už šia direktyva reglamentuojamų objektų ribų, įskaitant pakrovimą ir iškrovimą, perkėlimą į kitas transporto priemones ar iš jų dokuose, prieplaukose ir manevrinėse stotyse;
 - d) pavojingų cheminių medžiagų transportavimui vamzdiniais, įskaitant siurbines, už šia direktyva reglamentuojamų objektų ribų;
 - e) mineralų eksploatavimui, t.y., žvalgybai, gavybai, ir perdirbimui kasyklose bei karjeruose, įskaitant gręžinius;
 - f) mineralų, įskaitant angliavandenilių, žvalgybai jūroje ir eksploatavimui;

g) dujų sandėliavimui požeminiuose objektuose jūroje, tiek specialiuose sandėliavimui skirtuose objektuose, tiek objektuose, kuriuose taip pat vykdoma mineralų, taip pat angliavandenilių, žvalgyba ir eksploatavimas;

h) atliekų sąvartynams, įskaitant požeminį atliekų sandėliavimą.

Nepaisant pirmos pastraipos e ir h punktų, į šios direktyvos taikymo sritį įtraukiamas dujų sandėliavimas sausumos požeminiuose gamtiniuose sluoksniuose, vandeninguose horizontuose, druskų kavernose ir nebenaudojamose kasyklose, cheminio ir šiluminio perdirbimo operacijos ir su jomis susijęs sandėliavimas naudojant pavojingas chemines medžiagas, taip pat gamybos atliekų šalinimo įrenginiai, įskaitant atliekų baseinus ir tvenkinius, kuriuose yra pavojingų cheminių medžiagų.

3 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų sąvokų apibrėžtys:

1. objektas – visa veiklos vykdytojo kontroliuojama teritorija, kurioje viename ar keliuose įrenginiuose, įskaitant įprastą ar susijusią infrastruktūrą ar veiklą, yra pavojingų cheminių medžiagų; objektai yra arba žemesnės pakopos, arba aukštesnės pakopos;
2. žemesnės pakopos objektas – objektas, kuriame pavojingų cheminių medžiagų yra tiek, kiek nurodyta I priedo 1 dalies antroje skiltyje arba I priedo 2 dalies antroje skiltyje, arba daugiau, tačiau mažiau nei nurodyta I priedo 1 dalies trečioje skiltyje arba I priedo 2 dalies trečioje skiltyje, jei taikytina, naudojant I priedo 4 pastaboje nurodytą sumavimo taisyklę;
3. aukštesnės pakopos objektas – objektas, kuriame pavojingų cheminių medžiagų yra tiek, kiek nurodyta I priedo 1 dalies trečioje skiltyje arba I priedo 2 dalies trečioje skiltyje, arba daugiau, jei taikytina naudojant I priedo 4 pastaboje nurodytą sumavimo taisyklę;
4. kaimyninis objektas – objektas, kuris yra taip arti kito objekto, kad dėl to padidėja didelės avarijos rizika ar pasunkėja jos padariniai;
5. naujas objektas – tai:
 - a) objektas, kuris pradedamas eksploatuoti ar yra pastatytas 2015 m. birželio 1 d. arba vėliau; arba

⁽¹⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

- b) veiklos vykdymo vieta, patenkanti į šios direktyvos taikymo sritį arba žemesnės pakopos objektas, kuris 2015 m. birželio 1 d. arba vėliau tampa aukštesnės pakopos objektu, arba atvirkščiai – aukštesnės pakopos objektas tampa žemesnės pakopos objektu dėl jo įrenginių pakeitimo arba veiklos, dėl kurios pasikeičia jo pavojingų cheminių medžiagų inventorinis aprašas;
6. esamas objektas – objektas, kuris 2015 m. gegužės 31 d. patenka į Direktyvos 96/82/EB taikymo sritį ir kuris nuo 2015 m. birželio 1 d. patenka į šios direktyvos taikymo sritį nekeičiant jo, kaip žemesnės pakopos objekto ar aukštesnės pakopos objekto, klasifikacijos;
7. kitas objektas – veiklos vykdymo vieta, patenkanti į šios direktyvos taikymo sritį, arba žemesnės pakopos objektas, kuris 2015 m. birželio 1 d. arba vėliau tampa aukštesnės pakopos objektu, arba atvirkščiai – aukštesnės pakopos objektas tampa žemesnės pakopos objektu dėl kitų nei 5 punkte nurodytų priežasčių;
8. įrenginys – objekte, esantis techninis įrenginys, žemės lygyje ar po žeme, kuriame gaminamos, naudojamos, tvarkomos arba sandėliuojamos pavojingos cheminės medžiagos; jis apima visą įrangą, struktūras, vamzdynus, mašinas, įrankius, privačias geležinkelio atšakas, dokus, įrenginius aptarnaujančias krovos krantines, dambas, sandėlius ir kitas panašias sausumoje ar vandenyje esančias struktūras, būtinas to įrenginio veiklai;
9. veiklos vykdytojas – bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kuris eksploatuoja arba valdo objektą ar įrenginį arba, jei tai numatyta nacionalinės teisės aktais, kuriam yra suteikti ekonominiai arba sprendimų priėmimo įgaliojimai spręsti objekto arba įrenginio veikimo techninius klausimus;
10. pavojinga cheminė medžiaga – cheminė medžiaga arba mišinys, kuriems taikoma I priedo 1 dalis arba kurie išvardyti I priedo 2 dalyje, įskaitant žaliavos, produkto, šalutinio produkto, liekanų ar tarpinio produkto pavidalu;
11. mišinys – dviejų ar daugiau cheminių medžiagų mišinys ar tirpalas;
12. pavojingų cheminių medžiagų buvimas – pavojingų cheminių medžiagų, kurių iš tikrųjų yra objekte arba manoma, kad gali būti objekte, arba pavojingų cheminių medžiagų, kurių, kaip pagrįstai galima numatyti, gali susidaryti, jei bet kuriame objekto įrenginyje procesai, įskaitant sandėliavimo veiklą, taptų nebevaldomi, kiekis, atitinkantis arba viršijantis I priedo 1 dalyje arba 2 dalyje nustatytus kvalifikacinius kiekius;
13. didelė avarija – įvykis, kaip antai didelio masto išmetimas, gaisras ar sprogimas, kuris eksploatuojant objektą, kuriam taikoma ši direktyva, atsitinka nenumatyta, dėl kurio kyla didelis tiesioginis ar uždelstas pavojus žmonių sveikatai ar aplinkai objekte arba už jo ribų ir kuris yra susijęs su viena ar keliomis pavojingomis cheminėmis medžiagomis;
14. pavojus – pavojingos cheminės medžiagos savybė arba fizinė būklė, galinti padaryti žalos žmonių sveikatai arba aplinkai;
15. rizika – tikimybė, kad per tam tikrą laiką arba tam tikromis aplinkybėmis pasireikš tam tikras konkretus poveikis;
16. sandėliavimas – tam tikro pavojingų cheminių medžiagų kiekio laikymas sandėlyje, saugojimas ar jų atsargų laikymas;
17. visuomenė – vienas arba daugiau fizinių ar juridinių asmenų ir pagal nacionalinės teisės aktus ar praktiką jų asociacijos, organizacijos ar grupės;
18. suinteresuota visuomenė – visuomenės dalis, kuri yra paveikta ar gali būti paveikta arba kuri domisi sprendimo priėmimu bet kokių klausimų, kuriam taikoma 15 straipsnio 1 dalis; pagal šią apibrėžtį nevyriausybinės organizacijos, skatinančios aplinkos apsaugą ir atitinkančios reikalavimus, taikomus pagal nacionalinę teisę, yra laikomos besidominčiomis;
19. patikrinimas – visi veiksmai (įskaitant patikrinimus vietoje, vidaus priemonių, sistemų ir ataskaitų, taip pat tolesnės veiklos dokumentų patikras ir, jei reikia, pakartotines patikras), atliekami kompetentingos valdžios institucijos arba jos vardu, siekiant tikrinti ir skatinti objektų atitiktį šios direktyvos reikalavimams.

4 straipsnis

Didelės avarijos pavojaus vertinimas atskiros pavojingos cheminės medžiagos atžvilgiu

1. Kai tinkama arba bet kuriuo valstybės narės pranešimo pagal 2 dalį atveju, Komisija įvertina, ar praktikoje yra neįmanoma, kad atskira pavojinga cheminė medžiaga, kuriai taikoma I priedo 1 dalis arba kuri išvardyta I priedo 2 dalyje, galėtų išskirti medžiagos ar energijos, kuri galėtų sukelti didelę avariją, įprastomis ir neįprastomis sąlygomis, kurias galima pagrįstai numatyti. Tame vertinime atsižvelgiama į 3 dalyje nurodytą informaciją ir jis yra paremtas viena ar daugiau iš šių savybių:

- a) fizinė pavojingos cheminės medžiagos forma įprastomis perdirbimo ar tvarkymo sąlygomis ar įvykus nenumatytam cheminės medžiagos laikymo pažeidimui;

b) pavojingai cheminei medžiagai būdingos savybės, visų pirma susijusios su dispersinėmis savybėmis, pavyzdžiui, santykinė molekulinė masė ar sočiųjų garų slėgis, didelės avarijos atveju;

c) didžiausia cheminės medžiagos koncentracija mišinių atveju.

Pirmos pastraipos tikslu, jei tinkama, taip pat turėtų būti atsižvelgiama į pavojingos cheminės medžiagos laikymo būdą ir klasei taikomą įpakavimą, ypač įskaitant tuos atvejus, kai jiems taikomi atskiri Sąjungos teisės aktai.

2. Jei valstybė narė mano, kad pavojinga cheminė medžiaga nekelia didelės avarijos pavojaus pagal 1 dalį, ji apie tai praneša Komisijai ir prideda tai patvirtinantį pagrindimą, taip pat 3 dalyje nurodytą informaciją.

3. 1 ir 2 dalių tikslu, informacija, kurios reikia atitinkamos pavojingos cheminės medžiagos savybėms, keliančioms pavojų sveikatai, fizinį pavojų ir pavojų aplinkai, įvertinti, apima šią informaciją:

a) išsamų savybių, kurios turi būti žinomos siekiant įvertinti pavojingos cheminės medžiagos galimybes padaryti fizinę žalą, žalą sveikatai ar žalą aplinkai, sąrašą;

b) fizikines ir chemines savybes (pavyzdžiui, santykinė molekulinė masė, sočiųjų garų slėgis, būdingas toksiškumas, virimo taškas, reaktyvumas, klampumas, tirpumas ir kitos atitinkamos savybės);

c) pavojų sveikatai ir fizinį pavojų keliančias savybes (pavyzdžiui, reaktyvumas, degumas, toksiškumas ir papildomi faktoriai, pavyzdžiui, poveikio kūnui pobūdis, sužeidimų ir mirštamumo santykis, ilgalaikis poveikis ir kitos atitinkamos savybės);

d) pavojų aplinkai keliančias savybes (pavyzdžiui, ekotoksiškumas, patvarumas, bioakumuliacija, pernešimo aplinkoje dideliu atstumu potencialas ir kitos atitinkamos savybės);

e) cheminės medžiagos ar mišinio Sąjungos klasifikaciją (jei yra);

f) informaciją apie cheminės medžiagos specifines eksploataavimo sąlygas (pavyzdžiui, temperatūra, slėgis ir kitos atitinkamos sąlygos), kuriomis pavojinga cheminė medžiaga yra laikoma, naudojama ir (arba) į kurias gali patekti dėl neįprastos veiklos ar avarinio įvykio, pavyzdžiui, gaisro, kuriuos galima numatyti.

4. Atlikus 1 dalyje nurodytą vertinimą, Komisija, jei tinkama, Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto siekiant atitinkamą pavojingą cheminę medžiagą pašalinti iš šios direktyvos taikymo srities.

5 straipsnis

Bendri veiklos vykdytojo įpareigojimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojas būtų įpareigotas imtis visų būtinų priemonių, kad būtų išvengta didelių avarijų ir sumažinti jų padariniai žmonių sveikatai ir aplinkai.

2. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojas būtų įpareigotas 6 straipsnyje nurodytai kompetentingai valdžios institucijai bet kuriuo metu, visų pirma 20 straipsnyje nurodytų patikrinimų ir kontrolės tikslais, įrodyti, kad jis ėmėsi visų šioje direktyvoje nurodytų būtinų priemonių.

6 straipsnis

Kompetentinga valdžios institucija

1. Nedarydamos poveikio veiklos vykdytojo pareigoms, valstybės narės įsteigia ar paskiria kompetentingą valdžios instituciją ar institucijas (toliau – kompetentinga valdžios institucija), atsakingas už šioje direktyvoje nustatytų įpareigojimų vykdymą, ir, jei reikia, įstaigas, kurios padėtų kompetentingai valdžios institucijai techniniais klausimais. Valstybės narės, kurios įsteigia arba paskiria daugiau kaip vieną kompetentingą valdžios instituciją, užtikrina, kad jų pareigų vykdymo procedūros būtų visapusiškai koordinuojamos.

2. Kompetentingos valdžios institucijos ir Komisija, prirėkus įtraukiant suinteresuotuosius subjektus, bendradarbiauja vykdydamos veiklą, kuria siekiama palengvinti šios direktyvos įgyvendinimą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos valdžios institucijos šios direktyvos tikslais priimtų pagal kitus atitinkamus Sąjungos teisės aktus veiklos vykdytojų pateikiamą lygiavertę informaciją, kuri atitinka bet kuriuos šios direktyvos reikalavimus. Tokiais atvejais kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad būtų laikomasi šios direktyvos reikalavimų.

7 straipsnis

Pranešimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad veiklos vykdytojas kompetentingai valdžios institucijai nusiųstų pranešimą, kuriame būtų pateikta tokia informacija:

a) veiklos vykdytojo vardas ir pavardė ir (arba) pavadinimas ir visas atitinkamo objekto adresas;

b) veiklos vykdytojo registruotos buveinės vieta, nurodant jos visą adresą;

c) už objektą atsakingo asmens (jei tai ne tas pats asmuo, kuris nurodytas a punkte) vardas, pavardė ir pareigos;

- d) informacija, reikalinga pavojingoms cheminėms medžiagoms, kurių esama ar kurių gali būti, ir jų kategorijai identifikuoti;
- e) atitinkamos pavojingos cheminės medžiagos ar medžiagų kiekis ir fizinis būvis;
- f) įrenginyje ar sandėlyje vykdoma arba numatoma vykdyti veikla;
- g) informacija apie artimiausią objekto aplinką, veiksniai, kurie tikėtina galėtų sukelti didelę avariją arba padidinti jos padarinius, įskaitant, jei turima, informaciją apie kaimyninius objektus, vietas, nepatenkančias į šios direktyvos taikymo sritį, teritorijas ir statomus objektus, kurie galėtų sukelti arba dėl kurių galėtų padidėti didelės avarijos ar grandininės reakcijos rizika ar pasunkėti padariniai.

2. Pranešimas arba atnaujintas pranešimas kompetentingai valdžios institucijai siunčiamas:

- a) naujų objektų atveju – per protingą terminą iki statybos arba eksploatacijos pradžios, arba prieš darant pakeitimus, dėl kurių keistųsi pavojingų cheminių medžiagų inventorinis aprašas;
- b) visais kitais atvejais – per vienerius metus nuo datos, kurią atitinkamam objektui pradedama taikyti ši direktyva.

3. 1 ir 2 dalys netaikomos, jei veiklos vykdytojas kompetentingai valdžios institucijai jau nusiuntė pranešimą pagal nacionalinės teisės aktų reikalavimus iki 2015 m. birželio 1 d., ir jei tame pranešime nurodyta informacija atitinka 1 dalies reikalavimus ir nepasikeitė.

4. Veiklos vykdytojas iš anksto informuoja kompetentingą valdžios instituciją apie tokius įvykius:

- a) reikšmingą pavojingos cheminės medžiagos, nurodytos pagal 1 dalį veiklos vykdytojo pateiktame pranešime, kiekio padidėjimą ar sumažėjimą, arba reikšmingą jos pobūdžio arba fizinio būvio pasikeitimą, arba reikšmingą proceso, kuriam ji naudojama, pokytį;
- b) objekto arba įrenginio keitimą, kuris galėtų turėti lemiamos įtakos didelių avarijų pavojui;
- c) objekto uždarymą visam laikui arba jo eksploataavimo nutraukimą; arba
- d) 1 dalies a, b ar c punktuose nurodytos informacijos pokyčius.

8 straipsnis

Didelių avarijų prevencijos politika

1. Valstybės narės reikalauja, kad veiklos vykdytojas parengtų rašytinį dokumentą, kuriame būtų išdėstoma didelių avarijų prevencijos politika (DAPP), ir užtikrintų, kad ji būtų tinkamai įgyvendinama. DAPP siekiama užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį. Ji yra proporcinga didelių avarijų pavojui. Joje nurodomi bendri veiklos vykdytojo tikslai bei veikimo principai, vadovybės vaidmuo ir išsipareigojimas nuolat gerinti didelių avarijų pavojaus kontrolę ir užtikrinti esamą aukštą apsaugos lygį.

2. DAPP parengiama ir, kai to reikalaujama pagal nacionalinę teisę, siunčiama kompetentingai valdžios institucijai:

- a) naujų objektų atveju – per protingą laiką iki statybos arba eksploatacijos pradžios, arba prieš darant pakeitimus, dėl kurių keistųsi pavojingų cheminių medžiagų inventorinis aprašas;
- b) visais kitais atvejais – per vienerius metus nuo datos, kurią atitinkamam objektui pradedama taikyti ši direktyva.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys netaikomos, jei veiklos vykdytojas jau parengė DAPP ir ją nusiuntė kompetentingai valdžios institucijai, jei to reikalaujama pagal nacionalinę teisę iki 2015 m. birželio 1 d., ir jei tame dokumente nurodyta informacija atitinka 1 dalies reikalavimus ir nepasikeitė.

4. Nedarant poveikio 11 straipsnio taikymui, veiklos vykdytojas periodiškai bent kas penkerius metus persvarsto ir prireikus atnaujina DAPP. Kai to reikalaujama pagal nacionalinę teisę, veiklos vykdytojas atnaujintą DAPP kompetentingai valdžios institucijai išsiunčia nedelsdamas.

5. DAPP įgyvendinama taikant tinkamas priemones, struktūrą ir saugos valdymo sistemą pagal III priedą, atitinkančias didelės avarijos pavojų ir objekto organizacijos arba jame vykdomos veiklos sudėtingumą. Žemesnės pakopos objektų atveju išsipareigojimas įgyvendinti DAPP gali būti įvykdomas taikant kitas tinkamas priemones, struktūrą ir saugos valdymo sistemas, atitinkančias didelės avarijos pavojų, ir atsižvelgiant į III priede nustatytus principus.

9 straipsnis

Grandininė reakcija

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga valdžios institucija, naudodamasi informacija, gauta iš veiklos vykdytojų pagal 7 ir 10 straipsnius ar kompetentingai valdžios institucijai pateikus prašymą suteikti papildomą informaciją, arba pagal 20 straipsnį atliekamais tikrinimais, nustatytų žemesnės ir aukštesnės pakopos objektus ar jų grupes, kuriuose didelių avarijų rizika ar padariniai gali padidėti ar pasunkėti dėl objektų geografinės padėties, artumo vienas kito atžvilgiu ir laikomų pavojingų cheminių medžiagų.

2. Jei kompetentinga valdžios institucija turi pagal 7 straipsnio 1 dalies g punktą veiklos vykdytojo pateiktą informaciją papildančios informacijos, šią informaciją ji pateikia tam veiklos vykdytojui, jei to reikia šiam straipsniui taikyti.

3. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 1 dalį nustatytų objektų veiklos vykdytojai:

- a) keistūsi reikiama informacija, kad tų objektų DAPP, saugos valdymo sistemose, saugos ataskaitose ir vidaus avariniuose planuose būtų atitinkamai atsižvelgta į viso didelės avarijos pavojaus pobūdį ir mastą;
- b) bendradarbiautų informuodami visuomenę bei kaimynines vietas, nepatenkančias į šios direktyvos taikymo sritį, taip pat teikdami informaciją valdžios institucijai, atsakingai už išorės avarinių planų rengimą.

10 straipsnis

Saugos ataskaita

1. Valstybės narės reikalauja, kad aukštesnės pakopos objekto veiklos vykdytojai parengtų saugos ataskaitą, kurioje būtų:

- a) įrodyta, kad DAPP ir jai įgyvendinti skirta saugos valdymo sistema veikia pagal III priede nurodytą informaciją;
- b) įrodyta, kad yra nustatyti galimi didelių avarijų pavojai ir galimi didelių avarijų scenarijai ir kad imtasi būtinų priemonių siekiant išvengti tokių avarijų ir sušvelninti jų padarinius žmonių sveikatai ir aplinkai;
- c) įrodyta, kad projektuojant, statant, eksploatuojant, prižiūrint visus įrenginius, sandėlius, įrangą ir visą su jos eksploatavimu susijusią infrastruktūrą, kurie susiję su didelių avarijų objekte pavojumi, buvo deramai laikomasi saugos ir patikimumo;
- d) įrodyta, kad vidaus avariniai planai yra parengti ir kad perduota informacija, reikalinga išorės avariniam planui parengti;
- e) kompetentingai valdžios institucijai suteikta pakankamai informacijos, kad šios galėtų priimti sprendimus dėl naujos veiklos ar statybų aplink esamus objektus vietas.

2. Saugos ataskaitoje pateikiama bent II priede išvardyti duomenys ir informacija. Joje turi būti nurodytos atitinkamos organizacijos, dalyvavusios rengiant ataskaitą.

3. Saugos ataskaita siunčiama kompetentingai valdžios institucijai:

- a) naujų objektų atveju – per protingą laiką iki statybos arba eksploatacijos pradžios, arba prieš darant pakeitimus, dėl kurių keistūsi pavojingų cheminių medžiagų inventorinis aprašas;
- b) esamų aukštesnės pakopos objektų atveju – iki 2016 m. birželio 1 d.;
- c) kitų objektų atveju – per dvejus metus nuo datos, kurią atitinkamam objektui pradedama taikyti ši direktyva.

4. 1, 2 ir 3 dalys netaikomos, jei veiklos vykdytojas kompetentingai valdžios institucijai jau nusiuntė saugos ataskaitą pagal nacionalinės teisės reikalavimus iki 2015 m. birželio 1 d., ir jei toje ataskaitoje nurodyta informacija atitinka 1 ir 2 dalyse nustatytą ir nepasikeitė. Siekdamas laikytis 1 ir 2 dalių nuostatų, veiklos vykdytojas kompetentingos valdžios institucijos nustatyta forma pateikia pakeistas saugos ataskaitos dalis laikydamasis 3 dalyje nustatytų terminų.

5. Nedarant poveikio 11 straipsnio taikymui, veiklos vykdytojas periodiškai bent kas penkerius metus peržiūri ir prirėikus atnaujina saugos ataskaitą.

Veiklos vykdytojas persvarsto ir prirėikus po didelės avarijos jo objekte atnaujina saugos ataskaitą, o kitu metu – savo paties iniciatyva arba kompetentingai valdžios institucijai pareikalavus, kai tai svarbu atsižvelgiant į naujus faktus arba naujas technologines žinias saugos srityje, įskaitant žinias, gautas išnagrinėjus avarijas arba, kiek įmanoma, vos neįvykusias avarijas ir žinias, susijusias su pavojų vertinimu.

Veiklos vykdytojas atnaujintą saugos ataskaitą arba atnaujintas jos dalis nedelsdamas išsiunčia kompetentingai valdžios institucijai.

6. Prieš tai, kai veiklos vykdytojas pradeda statybas ar eksploataciją, arba šio straipsnio 3 dalies b ir c punktuose ir šio straipsnio 5 dalyje nurodytais atvejais kompetentinga valdžios institucija per protingą laikotarpį nuo ataskaitos gavimo praneša veiklos vykdytojui saugos ataskaitos analizės išvadas ir, kai tinkama, pagal 19 straipsnį uždraudžia pradėti arba tęsti atitinkamo objekto eksploataciją.

11 straipsnis

Įrenginio, objekto ar sandėlio pakeitimas

Įrenginio, objekto, sandėliavimo įrenginio arba pavojingų cheminių medžiagų proceso, jų pobūdžio, fizinio būvio ar kiekio pakeitimo, kuris galėtų turėti lemiamos įtakos didelių avarių pavojui, arba dėl kurio žemesnės pakopos objektas galėtų tapti aukštesnės pakopos objektu, arba atvirkščiai – aukštesnės pakopos objektas galėtų tapti žemesnės pakopos objektu, atveju valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojas persvarstytų ir prireikus atnaujintų pranešimą, DAPP, saugos valdymo sistemą bei saugos ataskaitą ir prieš pradėdamas minėtą pakeitimą kompetentingai valdžios institucijai pateiktų išsamią informaciją apie tuos atnaujinimus.

12 straipsnis

Avariniai planai

1. Valstybės narės užtikrina, kad aukštesnės pakopos objektų atveju:

- a) veiklos vykdytojas sudarytų vidaus avarinį planą, kuriame būtų numatytos priemonės, kurių reikia imtis objekte;
- b) veiklos vykdytojas kompetentingai valdžios institucijai pateiktų būtina informaciją, kad ji galėtų sudaryti išorės avarinius planus;
- c) tuo tikslu valstybės narės paskirtos valdžios institucijos per dvejus metus nuo veiklos vykdytojo pagal b punktą pateiktos būtinos informacijos gavimo dienos sudarytų išorės avarinį planą, kuriame numatytų priemones, kurių reikia imtis už objekto ribų.

2. 1 dalies a ir b punktuose nustatytus įpareigojimus veiklos vykdytojas įvykdo:

- a) naujų objektų atveju – per protingą laikotarpį prieš eksploatacijos pradžią arba prieš darant pakeitimus, dėl kurių keistųsi pavojingų cheminių medžiagų inventorinis aprašas;
- b) esamų aukštesnės pakopos objektų atveju – ne vėliau kaip 2016 m. birželio 1 d., nebent iki tos dienos jau yra pagal nacionalinės teisės reikalavimus sudarytas vidaus avarinis planas ir jame nurodyta informacija ir 1 dalies b punkte nurodyta informacija atitinka šį straipsnį ir nėra pasikeitusi;
- c) kitų objektų atveju – per dvejus metus nuo datos, kurią atitinkamam objektui pradėdama taikyti ši direktyva.

3. Avariniai planai sudaromi siekiant:

- a) suvaldyti įvykį ir jį kontroliuoti siekiant kuo labiau sumažinti jo poveikį ir žalą žmonių sveikatai, aplinkai ir turtui;
- b) įgyvendinti priemones, būtinas žmonių sveikatai ir aplinkai apsaugoti nuo didelių avarių padarinių;
- c) pranešti visuomenei, atitinkamoms tarnyboms ir susijusioms vietos valdžios institucijoms būtina informaciją;
- d) numatyti, kad po didelės avarijos būtų išvalyta aplinka ir atkurta jos būklė.

Avariniuose planuose pateikiama IV priede nurodyta informacija.

4. Valstybės narės užtikrina, kad rengiant šioje direktyvoje numatytus vidaus avarinius planus būtų tariamasi su objekte dirbančiu personalu, įskaitant atitinkamus ilgalaikius subrangovų darbuotojus.

5. Valstybės narės užtikrina, kad rengiant ar iš esmės keičiant išorės avarinius planus suinteresuotai visuomenei iš anksto būtų suteikta galimybė pateikti savo nuomonę dėl šių planų.

6. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojai ir paskirtos valdžios institucijos ne rečiau kaip kas trejus metus persvarstytų, išbandytų ir prireikus atnaujintų atitinkamai vidaus ir išorės avarinius planus. Persvarstant planus būtina atkreipti dėmesį į atitinkamuose objektuose ar atitinkamose avarinėse tarnybose įvykusius pokyčius, naujas technines žinias ir žinias, susijusias su reagavimu į dideles avarijas.

Rengdamos išorės avarinius planus valstybės narės atsižvelgia į poreikį palengvinti aktyvesnį bendradarbiavimą teikiant civilinės saugos pagalbą didelių avarių atveju.

7. Valstybės narės užtikrina, kad įvykus didelei avarijai (arba nekontroliuojamam įvykiui, jei, atsižvelgiant į jo pobūdį, galima pagrįstai manyti, kad po to kils didelė avarija) veiklos vykdytojas, o prireikus – ir tuo tikslu paskirta kompetentinga valdžios institucija nedelsiant pradėtų vykdyti avarinius planus.

8. Kompetentinga valdžios institucija, atsižvelgdama į saugos ataskaitoje pateiktą informaciją, gali nuspręsti, nurodžiusi savo sprendimo priežastis, kad 1 dalies reikalavimas sudaryti išorės avarinį planą yra netaikytinas.

13 straipsnis

Žemėtvarka

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų žemėtvarkos arba kitoje atitinkamoje politikoje būtų atsižvelgiama į didelių avarijų prevencijos ir tokių avarijų padarinių žmonių sveikatai ir aplinkai švelninimo uždavinius. Įgyvendindamos šiuos uždavinius jos kontroliuoja:

- a) naujų objektų vietos parinkimą;
 - b) objektų pakeitimus, kuriems taikomas 11 straipsnis;
 - c) naujas statybas, įskaitant transporto kelių, visuomenės dažnai lankomų vietų ir gyvenamųjų rajonų netoli objektų statybas, jei dėl jų vietos ar statybos darbų gali kilti didelė avarija arba padidėti jos kilimo rizika arba pasunkėti padariniai.
2. Valstybės narės užtikrina, kad jų žemėtvarkos ar kitoje atitinkamoje politikoje ir tos politikos įgyvendinimo tvarkoje ilguoju laikotarpiu būtų atsižvelgiama į poreikį:
- a) išlaikyti tinkamą saugų atstumą tarp objektų, kuriems taikoma ši direktyva, ir gyvenamųjų rajonų, visuomeninės paskirties pastatų ir teritorijų, poilsio zonų ir, kiek įmanoma, didelių transporto kelių;
 - b) apsaugoti ypač jautrias ar svarbias gamtos vietas, esančias netoli objektų, kai tinkama, nustatant tinkamus saugius atstumus ir kitas atitinkamas priemones;
 - c) esamų objektų atveju imtis papildomų techninių priemonių pagal 5 straipsnį, kad nepadidėtų rizika žmonių sveikatai ir aplinkai.

3. Valstybės narės užtikrina, kad visos kompetentingos valdžios institucijos ir planavimo valdžios institucijos, atsakingos už šios srities sprendimus, nustatytų tinkamą konsultacijų tvarką, kad būtų lengviau įgyvendinti 1 dalyje nustatytą politiką. Konsultacijų tvarkos tikslas – užtikrinti, kad veiklos vykdytojai teiktų pakankamai informacijos apie objekto keliamą riziką ir kad priimant sprendimus kiekvienu konkrečiu atveju ar bendra tvarka būtų teikiamos techninės rekomendacijos dėl tos rizikos.

Valstybės narės užtikrina, kad žemesnės pakopos objektų veiklos vykdytojai kompetentingai valdžios institucijai paprašius pateiktų pakankamai žemėtvarkos reikmėms būtinos informacijos apie objekto keliamą riziką.

4. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių reikalavimai taikomi nedarant poveikio 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/92/ES dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo ⁽¹⁾, 2001 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/42/EB dėl tam tikrų planų ir programų pasekmių aplinkai vertinimo ⁽²⁾ ir kitų atitinkamų Sąjungos teisės aktų nuostatų taikymui. Valstybės narės gali nustatyti koordinuotą arba jungtinę tvarką, pagal kurią būtų įvykdomi šio straipsnio ir tų teisės aktų reikalavimai, *inter alia*, siekiant išvengti vertinimo ar konsultacijų dubliavimo.

14 straipsnis

Visuomenei teikiama informacija

1. Valstybės narės užtikrina, kad V priede nurodyta informacija būtų nuolat prieinama visuomenei, taip pat ir elektroniniu būdu. Informacija prireikus atnaujinama, taip pat padarius pakeitimus, kuriems taikomas 11 straipsnis.

2. Aukštesnės pakopos objektų atveju valstybės narės taip pat užtikrina, kad:

- a) visiems asmenims, kuriuos, tikėtina, gali paveikti didelė avarija, reguliariai tinkamiausiu būdu ir be atskiro prašymo būtų pateikiama aiški ir suprantama informacija apie saugos priemones ir apie tai, kaip reikia elgtis įvykus didelei avarijai;
- b) saugos ataskaita pateikiama visuomenei, kai to prašoma, laikantis 22 straipsnio 3 dalies; kai taikoma 22 straipsnio 3 dalis, pateikiama iš dalies pakeista ataskaita, pavyzdžiui, netechninio pobūdžio jos santrauka, kurioje nurodoma bent bendro pobūdžio informacija apie didelės avarijos pavojus ir galimą poveikį žmonių sveikatai ir aplinkai, jeigu įvyktų didelė avarija;
- c) pavojingų cheminių medžiagų inventorinis aprašas pateikiamas visuomenei, kai to prašoma, laikantis 22 straipsnio 3 dalies;

Informacija, kuri turi būti pateikta pagal šios dalies pirmos pastraipos a punktą, apima bent V priede nurodytą informaciją. Ta informacija taip pat pateikiama visiems visuomeninės paskirties pastatų ir teritorijų, įskaitant mokyklas ir ligonines, valdytojams, o objektų, kuriems taikomas 9 straipsnis, atveju informuojami ir visų kaimyninių objektų valdytojai. Valstybės narės užtikrina, kad informacija būtų teikiama bent kas penkerius metus, periodiškai persvarstoma ir prireikus atnaujinama, taip pat padarius pakeitimus, kuriems taikomas 11 straipsnis.

3. Jei aukštesnės pakopos objekte gali įvykti didelė avarija, kurios padariniai būtų juntami už atitinkamos valstybės narės

⁽¹⁾ OL L 26, 2012 1 28, p. 1.

⁽²⁾ OL L 197, 2001 7 21, p. 30.

ribų, valstybės narės pateikia pakankamai informacijos galinčioms nukentėti valstybėms narėms, kad atitinkamas 12 ir 13 straipsnių bei šio straipsnio nuostatas, jei taikoma, galėtų taikyti valstybės narės, kurios gali nukentėti.

4. Jei valstybė narė nusprendžia, kad netoli kitos valstybės narės teritorijos esančiame objekte didelė avarija, kurios padariniai būtų juntami kitoje valstybėje narėje, įvykti negali ir todėl 12 straipsnio 8 dalies taikymo tikslais nebūtina sudaryti išorės avarinio plano pagal 12 straipsnio 1 dalį, ji apie savo pagrįstą sprendimą informuoja kitą valstybę narę.

15 straipsnis

Konsultacijos su visuomene ir jos dalyvavimas priimant sprendimus

1. Valstybės narės užtikrina, kad suinteresuotai visuomenei iš anksto būtų suteikta galimybė pateikti savo nuomonę dėl konkrečių atskirų projektų dėl:

- a) naujų objektų planavimo pagal 13 straipsnį;
- b) reikšmingų objektų pakeitimų pagal 11 straipsnį, jei tokiems pakeitimams taikomi 13 straipsnyje nustatyti įpareigojimai;
- c) naujų statybų netoli objektų, jei dėl parinktos vietos ar statybos darbų gali padidėti didelės avarijos rizika arba pasunkėti padariniai pagal 13 straipsnį.

2. Apie 1 dalyje nurodytus konkrečius atskirus projektus ankstyvu sprendimo priėmimo etapu arba vėliausiai tada, kai tik galima pagrįstai suteikti informaciją, visuomenė informuojama pateikiant viešus pranešimus arba kitomis tinkamomis priemonėmis, įskaitant elektroninę žiniasklaidą, apie:

- a) konkretaus projekto turinį;
- b) jei taikytina, tai, kad bus atliekamas nacionalinis ar tarpvalstybinis projekto poveikio aplinkai vertinimas arba bus konsultuojamasi su valstybėmis narėmis pagal 14 straipsnio 3 dalį;
- c) kompetentingos valdžios institucijos, atsakingos už sprendimo priėmimą, iš kurios galima gauti atitinkamos informacijos ir kuriai galima pateikti pastabas ar klausimus, kontaktinius duomenis, taip pat pastabų ar klausimų pateikimo terminus;
- d) galimų sprendimų pobūdį arba sprendimo projektą, jei jis yra;
- e) atitinkamos informacijos pateikimo laiką ir vietą ar priemones;

f) išsamią informaciją apie visuomenės dalyvavimo ir konsultacijų pagal šio straipsnio 7 punktą tvarką.

3. Valstybės narės užtikrina, kad per tinkamą laikotarpį suinteresuotai visuomenei 1 dalyje nurodytų konkrečių atskirų projektų klausimu būtų pateikta:

- a) pagal nacionalinės teisės aktus – svarbiausios ataskaitos ir patarimai, pateikti kompetentingai valdžios institucijai tuo metu, kai suinteresuota visuomenė buvo informuota pagal 2 dalį;
- b) pagal 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ⁽¹⁾ nuostatas – kita informacija negu nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, kuri yra svarbi priimant atitinkamą sprendimą ir kuri tampa priinama tik informavus suinteresuotą visuomenę pagal tą dalį.

4. Valstybės narės užtikrina, kad prieš priimant sprendimą dėl 1 dalyje nurodyto konkretaus atskiro projekto suinteresuota visuomenė turėtų teisę išreikšti savo pastabas ir nuomonę kompetentingai valdžios institucijai ir kad į konsultacijų, surengtų pagal 1 dalį, rezultatus būtų deramai atsižvelgta priimant sprendimą.

5. Valstybės narės užtikrina, kad priėmusios atitinkamus sprendimus kompetentingos valdžios institucijos visuomenei pateiktų:

- a) sprendimo turinį ir priežastis, kuriomis jis pagrįstas, įskaitant visus tolesnius jo atnaujinimus;
- b) prieš priimant sprendimą surengtų konsultacijų rezultatus ir paaiškinimą, kaip į juos atsižvelgta priimant tą sprendimą.

6. Kai sudaromi su 1 dalies a arba c punktuose nurodytais klausimais susiję bendri planai ar programos, valstybės narės užtikrina, kad prieš priimant sprendimą visuomenei iš anksto būtų sudarytos tinkamos sąlygos dalyvauti juos rengiant, keičiant ar persvarstant, laikantis 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/35/EB, nustatančios visuomenės dalyvavimą rengiant tam tikrus su aplinka susijusius planus ir programas ⁽²⁾, 2 straipsnio 2 dalyje nustatytų procedūrų.

Valstybės narės nustato visuomenės dalį, turinčią teisę dalyvauti šios straipsnio dalies tikslais, įskaitant atitinkamas nevyriausybinės organizacijas, atitinkančias susijusius nacionalinės teisės nustatytus reikalavimus, pavyzdžiui, užsiimančias aplinkos apsaugos veikla.

⁽¹⁾ OL L 41, 2003 2 14, p. 26.

⁽²⁾ OL L 156, 2003 6 25, p. 17.

Ši dalis netaikoma planams ir programoms, kurių atveju taikoma visuomenės dalyvavimo procedūra pagal Direktyvą 2001/42/EB.

7. Išsamią visuomenės informavimo ir konsultacijų su suinteresuota visuomene tvarką nustato valstybės narės.

Kad būtų pakankamai laiko visuomenei informuoti, o suinteresuotai visuomenei pasirengti ir veiksmingai dalyvauti priimant sprendimą aplinkos klausimais pagal šio straipsnio nuostatas, turi būti numatyti protingi įvairių etapų terminai.

16 straipsnis

Veiklos vykdytojo pateiktina informacija ir veiksmai, kurių jis turi imtis įvykus didelei avarijai

Valstybės narės užtikrina, kad įvykus didelei avarijai veiklos vykdytojas kuo skubiau ir tinkamiausiu būdu:

- a) apie tai informuotą kompetentingą valdžios instituciją;
- b) pateiktą kompetentingai valdžios institucijai informaciją, kai tik ji surenkama, apie:
 - i) avarijos aplinkybes;
 - ii) su avarija susijusias pavojingas chemines medžiagas;
 - iii) turimus duomenis, pagal kuriuos galima įvertinti avarijos poveikį žmonių sveikatai, aplinkai ir turtui;
 - iv) avarines priemones, kurių imtasi;
- c) informuotą kompetentingą valdžios instituciją apie numatomus veiksmus, kuriais siekiama:
 - i) sušvelninti vidutinės trukmės ir ilgalaikį avarijos poveikį;
 - ii) neleisti tokiai avarijai pasikartoti;
- d) atnaujinti jau suteiktą informaciją, jei tolesnis tyrimas atskleidžia papildomų faktų, dėl kurių tenka keisti ankstesnę informaciją ar padarytas išvadas.

17 straipsnis

Kompetentingos valdžios institucijos veiksmai įvykus didelei avarijai

Įvykus didelei avarijai valstybės narės reikalauja, kad kompetentinga valdžios institucija:

- a) užtikrintų, kad būtų imamasi visų reikiamų skubių, vidutinės trukmės ir ilgalaikių priemonių;

- b) atliekant patikrinimus, tyrimus ar kitomis tinkamomis priemonėmis surinktą informaciją, reikalingą siekiant išsamiai išnagrinėti avarijos techninius, organizacinius ir valdymo aspektus;

- c) imtūsi atitinkamų veiksmų siekiant užtikrinti, kad veiklos vykdytojas imtūsi visų reikiamų padarinių likvidavimo priemonių;

- d) teiktų rekomendacijas dėl ateityje taikytinų prevencinių priemonių; taip pat

- e) informuotų asmenis, kurie gali nukentėti, apie įvykusią avariją ir, kai tinkama, jiems praneštų apie priemones, kurių imtasi siekiant sušvelninti jos padarinius.

18 straipsnis

Valstybių narių pateiktina informacija įvykus didelei avarijai

1. Siekiant išvengti didelių avarijų ir sušvelninti jų padarinius, valstybės narės informuoja Komisiją apie jų teritorijoje įvykusias dideles avarijas, atitinkančias VI priede nustatytus kriterijus. Jos pateikia šiuos duomenis:

- a) valstybės narės pavadinimas, už ataskaitą atsakingos kompetentingos valdžios institucijos pavadinimas ir adresas;
- b) avarijos data, laikas ir vieta, veiklos vykdytojo visas pavadinimas ir objekto, kuriame įvyko avarija, adresas;
- c) trumpas avarijos aplinkybių aprašymas, nurodant su avarija susijusias pavojingas chemines medžiagas, ir tiesioginis poveikis žmonių sveikatai bei aplinkai;
- d) trumpas taikytų avarinių priemonių ir neatidėliotinų atsargumo priemonių, būtinų, kad avarija nepasikartotų, aprašymas;
- e) valstybių narių atliktos analizės rezultatai ir rekomendacijos.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija, kai tik įmanoma, bet ne vėliau kaip per vienus metus po įvykusios avarijos, pateikiama naudojantis 21 straipsnio 4 dalyje nurodyta duomenų baze. Tais atvejais, kai per šį nustatytą įtraukimo į duomenų bazę terminą galima pateikti tik preliminarią informaciją pagal 1 dalies e punktą, informacija atnaujinama, kai tik tampa prieinami tolesnės analizės rezultatai ir pateikiamos tolesnės rekomendacijos.

Valstybės narės gali atidėti informacijos teikimą pagal 1 dalies e punktą, kol bus baigtas teismo procesas, kuriam toks informacijos pateikimas gali turėti įtakos.

3. Ataskaitos forma, kuria naudojamosi valstybės narės teikia šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją, nustatoma įgyvendinimo aktais. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 27 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Valstybės narės Komisijai praneša visų įstaigų, galinčių turėti svarbios informacijos apie dideles avarijas ir konsultuoti kitų valstybių narių kompetentingas valdžios institucijas, turinčias įsikišti tokių avarių atveju, pavadinimus ir adresus.

19 straipsnis

Draudimas eksploatuoti

1. Valstybės narės uždraudžia eksploatuoti ar pradėti eksploatuoti bet koki objektą, įrenginį ar sandėliavimo įrenginį ar bet kurią jų dalį, jei veiklos vykdytojo taikomos didelių avarių prevencijos ar švelninimo priemonės turi rimtų trūkumų. Tuo tikslu valstybės narės, *inter alia*, atsižvelgia į svarbius nesugebėjimo imtis patikrinimo ataskaitoje nurodytų reikiamų veiksmų faktus.

Valstybės narės gali uždrausti eksploatuoti ar pradėti eksploatuoti bet koki objektą, įrenginį ar sandėliavimo įrenginį ar bet kurią jų dalį, jei veiklos vykdytojas per nurodytą laiką nėra pateikęs pranešimo, ataskaitų ar kitos šioje direktyvoje reikalaujamos informacijos.

2. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojai galėtų atitinkamai įstaigai, nustatytai pagal nacionalinės teisės aktus ir procedūras, apskųsti kompetentingos valdžios institucijos pagal 1 dalį nustatytą draudimą.

20 straipsnis

Patikrinimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos valdžios institucijos turėtų patikrinimų sistemą.

2. Patikrinimai atitinka objekto tipą. Tokie patikrinimai nepriklauso nuo to, ar gauta saugos ataskaita ar pateikta kokia nors kita ataskaita. Tokių patikrinimų pakanka, kad būtų planingai ir sistemingai įvertintos objekte naudojamos techninės, organizacinės ar valdymo sistemos, visų pirma siekiant užtikrinti, kad:

- veiklos vykdytojas galėtų įrodyti, kad vykdydamas objekte įvairią veiklą jis ėmėsi tinkamų priemonių didelėms avarijoms išvengti;
- veiklos vykdytojas galėtų įrodyti, kad jis numatė tinkamas priemones didelių avarių padariniams objekto teritorijoje ir už jos ribų sumažinti;
- pateiktos saugos ar kitos ataskaitos duomenys ir informacija tinkamai atspindi objekte susidariusias sąlygas;

d) visuomenei suteikta informacija pagal 14 straipsnį.

3. Valstybės narės užtikrina, kad visi objektai būtų įtraukti į nacionalinį, regioninį ar vietos patikrinimų planą ir kad tas planas būtų reguliariai persvarstomas ir pririnkus atnaujinamas.

Kiekviename patikrinimų plane pateikiama ši informacija:

- bendras atitinkamų saugos klausimų vertinimas;
 - geografinė vietovė, kuriai taikomas patikrinimų planas;
 - objektų, kuriems taikomas patikrinimų planas, sąrašas;
 - objektų grupių, kuriose gali įvykti grandininė reakcija, kaip numatyta 9 straipsnyje, sąrašas;
 - objektų, su kurių eksploatavimu susijusi didelės avarijos rizika padidėja arba padariniai pasunkėja dėl tam tikrų išorinių rizikos arba pavojaus šaltinių, sąrašas;
 - planinių patikrinimų tvarka, įskaitant tokių patikrinimų programas pagal 4 dalį;
 - pagal 6 dalį atliekamų neplaninių patikrinimų tvarka;
 - skirtingų tikrinimo valdžios institucijų bendradarbiavimo nuostatos.
4. Remdamasi 3 dalyje nurodytais patikrinimų planais, kompetentinga valdžios institucija reguliariai sudaro visų objektų planinių patikrinimų programas, kuriose numatomas patikrinimų vietoje dažnumas atsižvelgiant į skirtingus objektų tipus.
- Laikotarpis tarp dviejų paeiliui vykdomų patikrinimų vietoje aukštesnės pakopos objektų atveju yra ne ilgesnis kaip vieni metai, o žemesnės pakopos objektų atveju – ne ilgesnis kaip treji metai, nebent kompetentinga valdžios institucija yra parengusi patikrinimų programą, pagrįstą sisteminiu atitinkamų objektų didelės avarijos pavojų vertinimu.
5. Sisteminis atitinkamų objektų keliamų pavojų vertinimas grindžiamas bent šiais kriterijais:
- galimas atitinkamų objektų poveikis žmonių sveikatai ir aplinkai;

b) su šios direktyvos reikalavimų laikymusi susiję duomenys.

Kai tinkama, taip pat atsižvelgiama į atitinkamas patikrinimų, atliktų pagal kitus Sąjungos teisės aktus, išvadas.

6. Neplaniniai patikrinimai atliekami kuo skubiau, siekiant iširti rimtus skundus, rimtas avarijas arba vos neįvykusias avarijas, incidentus ir reikalavimų nesilaikymo faktus.

7. Per keturis mėnesius nuo kiekvieno patikrinimo dienos kompetentinga valdžios institucija veiklos vykdytojui pateikia patikrinimo išvadas ir nurodo visus veiksmus, kurių jis turi imtis. Kompetentinga valdžios institucija užtikrina, kad veiklos vykdytojas visų tų reikiamų veiksmų imtųsi per protingą laikotarpį nuo pranešimo gavimo.

8. Jei per patikrinimą nustatytas reikšmingas šios direktyvos nuostatų nesilaikymas, per šešis mėnesius atliekamas papildomas patikrinimas.

9. Kai įmanoma, patikrinimai koordinuojami su patikrinimais, atliekamais pagal kitus Sąjungos teisės aktus, ir, kai tinkama, derinami.

10. Valstybės narės skatina kompetentingas valdžios institucijas nustatyti keitimosi patirtimi ir žinių kaupimo sistemas bei priemones, taip pat, jei taikytina, dalyvauti tokiose sistemose Sąjungos lygmeniu.

11. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojais kompetentingoms valdžios institucijoms suteiktų visą reikiamą pagalbą, kad tos kompetentingos valdžios institucijos galėtų atlikti visus reikiamus patikrinimus ir surinkti visą informaciją, kurios reikia, kad jos galėtų atlikti savo pareigas pagal šią direktyvą, visų pirma, kad kompetentingos valdžios institucijos galėtų išsamiai įvertinti didelės avarijos galimybę ir nustatyti didelės avarijos galimos padidėjusios tikimybės ar galimo padarinių padidinimo mastą, parengti išorės avarinį planą ir atsižvelgti į chemines medžiagas, kurioms reikia skirti papildomai dėmesio dėl jų fizinės formos, ypatingų sąlygų ar buvimo vietos.

21 straipsnis

Informacijos sistema ir keitimasis informacija

1. Valstybės narės ir Komisija keičiasi informacija apie įgytą patirtį, susijusią su didelių avarijų prevencija ir jų padarinių mažinimu. Tai visų pirma pasakytina apie informaciją, susijusią su šioje direktyvoje numatytų priemonių taikymu.

2. Ne vėliau kaip 2019 m. rugsėjo 30 d. ir kas ketverius metus po šios datos valstybės narės teikia Komisijai šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitas.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai bent jau šią informaciją apie objektus, kuriems taikoma ši direktyva:

a) veiklos vykdytojo vardas ir pavardė arba pavadinimas ir visas atitinkamo objekto adresas;

b) objekto veikla.

Komisija sukuria ir nuolat atnaujina duomenų bazę, kurioje yra valstybių narių pateikta informacija. Šia baze gali naudotis tik Komisijos arba valstybių narių kompetentingų valdžios institucijų įgalioti asmenys.

4. Komisija sukuria duomenų bazę, kurioje visų pirma pateikiama išsami informacija apie valstybių narių teritorijose įvykusias dideles avarijas, ir leidžia valstybėms narėms ja naudotis siekdama, kad:

a) visoms kompetentingoms valdžios institucijoms būtų greitai perduota valstybių narių pagal 18 straipsnio 1 ir 2 dalį teikiama informacija;

b) kompetentingoms valdžios institucijoms būtų perduota didelių avarijų priežasčių analizė ir po avarijų padarytos išvados;

c) kompetentingoms valdžios institucijoms būtų suteikta informacijos apie prevencines priemones;

d) būtų suteikta informacijos apie organizacijas, kurios gali konsultuoti ir suteikti informacijos apie dideles avarijas, jų prevenciją ir padarinių švelninimą.

5. Ne vėliau kaip 2015 m. sausio 1 d. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytos iš valstybių narių ir atitinkamų duomenų bazių, minimų 3 ir 4 dalyse, gaunamos informacijos teikimo formos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 27 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6. 4 dalyje nurodytoje duomenų bazėje pateikiama bent:

a) informacija, kurią valstybės narės teikia pagal 18 straipsnio 1 ir 2 dalis;

b) avarijų priežasčių analizė;

c) po avarijų padarytos išvados;

d) prevencinės priemonės, kurių būtina imtis, kad avarijos nepasikartotų.

7. Nekonfidencialią duomenų dalį Komisijai skelbia viešai.

22 straipsnis

Galimybė gauti informaciją ir konfidencialumas

1. Siekdamas skaidrumo, valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga valdžios institucija pagal šią direktyvą turimą informaciją suteiktų visiems fiziniams ir juridiniams asmenims, kurie jos paprašo, laikantis Direktyvos 2003/4/EB.

2. Kompetentinga valdžios institucija gali atsisakyti atskleisti bet kokią pagal šią direktyvą, įskaitant pagal 14 straipsnį, reikalaujamą informaciją ar apriboti jos teikimą, jei tenkinamos Direktyvos 2003/4/EB 4 straipsnyje nurodytos sąlygos.

3. Kompetentinga valdžios institucija gali atsisakyti atskleisti išsamią pagal 14 straipsnio 2 dalies b ir c punktus tos kompetentingos valdžios institucijos turimą informaciją, nedarant poveikio šio straipsnio 2 dalies nuostatų taikymui, jei veiklos vykdytojas paprašo neatskleisti tam tikrų saugos ataskaitos arba pavojingų cheminių medžiagų inventorinio aprašo dalių dėl Direktyvos 2003/4/EB 4 straipsnyje numatytų priežasčių.

Kompetentinga valdžios institucija dėl tų pačių priežasčių gali nuspręsti, kad tam tikros ataskaitos arba inventorinio aprašo dalys yra neatskleistinos. Tokiais atvejais, tai valdžios institucijai pritarus, veiklos vykdytojas kompetentingai valdžios institucijai pateikia pakeistą ataskaitos arba inventorinio aprašo variantą be tų dalių.

23 straipsnis

Teisė kreiptis į teismą

Valstybės narės užtikrina, kad:

- a) visi pareiškėjai, prašantys suteikti informaciją pagal šios direktyvos 14 straipsnio 2 dalies b ar c punktus ar 22 straipsnio 1 dalį, gali pagal Direktyvos 2003/4/EB 6 straipsnį kreiptis dėl kompetentingos valdžios institucijos veiksmų arba neveikimo, susijusio su tokiu prašymu, peržiūrėjimo;
- b) pagal savo atitinkamą nacionalinę teisinę sistemą suinteresuota visuomenė tais atvejais, kai taikoma šios direktyvos 15 straipsnio 1 dalis, gali pasinaudoti Direktyvos 2011/92/ES 11 straipsnyje numatytomis peržiūros procedūromis.

24 straipsnis

Gairės

Komisija gali parengti gaires dėl saugaus atstumo ir grandininės reakcijos.

25 straipsnis

Priedų keitimas

Komisijai pagal 26 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant II–VI priedus suderinti su technine pažanga. Dėl tokio suderinimo valstybių narių ir veiklos vykdytojų pareigos, kaip nustatyta šioje direktyvoje, iš esmės nepasi-keičia.

26 straipsnis

Naudojimasis įgaliojimais

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus laikantis šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. Įgaliojimai priimti 25 straipsnyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2012 m. rugpjūčio 13 d. Komisija parengia ataskaitą dėl įgaliojimų suteikimo likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos. Įgaliojimų suteikimas automatiškai pratęsiamas tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip keturiems mėnesiams iki kiekvieno tokio laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 25 straipsnyje nurodytų įgaliojimų suteikimą. Sprendimu dėl atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų suteikimas. Jis įsigalioja kitą dieną po sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių dele-guotųjų aktų teisėtumui.

4. Kai tik Komisija priima deleguotąjį aktą, apie tai ji tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 25 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuomet, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo apie jį Europos Parlamentui ir Tarybai dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškė prieštaravimų, arba jeigu iki to laikotarpio pabaigos tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba pranešė Komisijai, kad jie nepareikš prieštaravimų. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiams.

27 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Direktyvą 96/82/EB. Tas komitetas – komitetas, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

28 straipsnis**Sankcijos**

Valstybės narės nustato sankcijas, taikytinas pažeidus nacionalines nuostatas, priimtas pagal šią direktyvą. Šios sankcijos yra veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos. Valstybės narės ne vėliau kaip 2015 m. birželio 1 d. Komisijai praneša apie tas nuostatas ir nedelsdamos informuoja apie vėliau padarytus su jomis susijusius pakeitimus.

29 straipsnis**Ataskaitų teikimas ir peržiūra**

1. Ne vėliau kaip 2020 m. rugsėjo 30 d., o vėliau – kas ketveri metai, Komisija, remdamasi valstybių narių pagal 18 straipsnį ir 21 straipsnio 2 dalį pateikta informacija ir 21 straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytose duomenų bazėse esančia informacija, taip pat atsižvelgiant į 4 straipsnio įgyvendinimą, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos įgyvendinimo ir efektyvaus veikimo ataskaitą, kurioje taip pat pateikiama informacija apie Sąjungos teritorijoje įvykusias dideles avarijas ir galimą jų poveikį šios direktyvos įgyvendinimui. Į pirmąją iš tų ataskaitų Komisija įtraukia vertinimą, ar reikia keisti šios direktyvos taikymo sritį. Prireikus prie bet kurios ataskaitos gali būti pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

2. Atsižvelgdama į atitinkamus Sąjungos teisės aktus Komisija gali išnagrinėti, ar reikia spręsti veiklos vykdytojo finansinės atsakomybės klausimą didelių avarijų atvejais, įskaitant su draudimu susijusius klausimus.

30 straipsnis**Direktyvos 96/82/EB dalinis pakeitimas**

Direktyvos 96/82/EB I priedo I dalies antraštė „Naftos produktai“ papildoma žodžiais „d) sunkusis mazutas“.

31 straipsnis**Perkėlimas į nacionalinę teisę**

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad būtų laikomasi šios direktyvos ne vėliau kaip 2015 m. gegužės 31 d. Jos taiko tas priemones nuo 2015 m. birželio 1 d.

Nepaisant pirmos pastraipos, valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad būtų laikomasi šios direktyvos 30 straipsnio, ne vėliau kaip 2014 m. vasario 14 d. Jos taiko tas priemones nuo 2014 m. vasario 15 d.

Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

32 straipsnis**Panaikinimas**

1. Direktyva 96/82/EB panaikinama nuo 2015 m. birželio 1 d.

2. Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal VII priede pateiktą atitikties lentelę.

33 straipsnis**Įsigaliojimas**

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

34 straipsnis**Adresatai**

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2012 m. liepos 4 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. D. MAVROYIANNIS

PRIEDŲ SĄRAŠAS

- I priedas. Pavojingos cheminės medžiagos
 - II priedas. Būtinieji duomenys ir informacija, kurie turi būti aptarti 10 straipsnyje nurodytoje saugos ataskaitoje
 - III priedas. 8 straipsnio 5 dalyje ir 10 straipsnyje nurodyta informacija apie objekto saugos valdymo sistemą ir organizacinę struktūrą atsižvelgiant į didelių avarijų prevenciją
 - IV priedas. Duomenys ir informacija, kurie turi būti įtraukti į 12 straipsnyje nurodytus avarinius planus
 - V priedas. Visuomenei teiktina informacija, kaip numatyta 14 straipsnio 1 dalyje ir 14 straipsnio 2 dalies a punkte
 - VI priedas. Pranešimų Komisijai apie didelę avariją kriterijai, kaip numatyta 18 straipsnio 1 dalyje
 - VII priedas. Atitikties lentelė
-

I PRIEDAS

PAVOJINGOS CHEMINĖS MEDŽIAGOS

Šio priedo 1 dalies 1 skilties pavojingumo kategorijoms priskirtoms pavojingoms cheminėms medžiagoms taikomi 1 dalies 2 ir 3 skiltyse nustatyti kvalifikaciniai kiekiai.

Kai pavojinga cheminė medžiaga, kuriai taikoma šio priedo 1 dalis, taip pat yra išvardinta 2 dalyje, taikomi 2 dalies 2 ir 3 skiltyse nustatyti kvalifikaciniai kiekiai.

1 DALIS

Pavojingų cheminių medžiagų kategorijos

Ši dalis taikoma visoms pavojingoms cheminėms medžiagoms, kurie priskiriami 1 skiltyje išvardytoms pavojingumo kategorijoms:

1 skiltis	2 skiltis	3 skiltis
Pavojingumo kategorijos pagal Reglamentą (EB) Nr. 1272/2008	Kvalifikacinis pavojingų cheminių medžiagų, nurodytų 3 straipsnio 10 dalyje, kiekis (tonomis) taikant	
	žemesnės pakopos reikalavimus	aukštesnės pakopos reikalavimus
„H“ skirsnis – PAVOJAI SVEIKATAI		
H1 ŪMUS TOKSIŠKUMAS, 1 kategorija, visi poveikimo būdai	5	20
H2 ŪMUS TOKSIŠKUMAS — 2 kategorija, visi poveikimo būdai — 3 kategorija, poveikimo būdai – įkvėpus (žr. 7 pastabą)	50	200
H3 SPECIFINIS TOKSIŠKUMAS KONKREČIAM ORGANUI (STOT) – VIENKARTINIS POVEIKIS STOT SE 1 kategorija	50	200
„P“ skirsnis – FIZINIAI PAVOJAI		
P1a SPROGMENYS (žr. 8 pastabą) — nestabilieji sprogmėnys arba — 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 arba 1.6 poklasių sprogmėnys, arba — cheminės medžiagos arba mišiniai, turintys sprogstamųjų savybių pagal Reglamente (EB) Nr. 440/2008 (žr. 9 pastabą) pateiktą A.14 metodą ir nepriklausantys pavojingumo klasėms „Organiniai peroksidai“ arba „Savaime reaguojančiosios cheminės medžiagos ir mišiniai“	10	50
P1b SPROGMENYS (žr. 8 pastabą) 1.4 poklasio sprogmėnys (žr. 10 pastabą)	50	200
P2 DEGIOSIOS DUJOS 1 arba 2 kategorijos degiosios dujos	10	50
P3a DEGIEJI AEROZOLIAI (žr. 11.1 pastabą) 1 arba 2 kategorijos „degieji“ aerozoliai, kuriuose yra 1 arba 2 kategorijos degiųjų dujų arba 1 kategorijos degiųjų skysčių	150 (grynojo svorio)	500 (grynojo svorio)
P3b DEGIEJI AEROZOLIAI (žr. 11.1 pastabą) 1 arba 2 kategorijos „degieji“ aerozoliai, kuriuose nėra 1 arba 2 kategorijos degiųjų dujų arba 1 kategorijos degiųjų skysčių (žr. 11.2 pastabą)	5 000 (grynojo svorio)	50 000 (grynojo svorio)

1 skiltis	2 skiltis	3 skiltis
Pavojingumo kategorijos pagal Reglamentą (EB) Nr. 1272/2008	Kvalifikacinis pavojingų cheminių medžiagų, nurodytų 3 straipsnio 10 dalyje, kiekis (tonomis) taikant	
	žemesnės pakopos reikalavimus	aukštesnės pakopos reikalavimus
P4 OKSIDUOJANČIOSIOS DUJOS 1 kategorijos oksiduojančiosios dujos	50	200
P5a DEGIEJI SKYSČIAI — 1 kategorijos degieji skysčiai, arba — 2 arba 3 kategorijos degieji skysčiai, laikomi aukštesnėje nei jų virimo temperatūroje, arba — kiti skysčiai, kurių pliūpsnio temperatūra ≤ 60 °C, laikomi aukštesnėje nei jų virimo temperatūroje (žr. 12 pastabą)	10	50
P5b DEGIEJI SKYSČIAI — 2 arba 3 kategorijos degieji skysčiai, jei dėl konkrečių perdirbimo sąlygų, pavyzdžiui, didelio slėgio ar aukštos temperatūros, gali kilti didelės avarijos pavojus, arba — kiti skysčiai, kurių pliūpsnio temperatūra ≤ 60 °C, jei dėl konkrečių perdirbimo sąlygų, pavyzdžiui, didelio slėgio ar aukštos temperatūros, gali kilti didelės avarijos pavojus (žr. 12 pastabą)	50	200
P5c DEGIEJI SKYSČIAI 2 arba 3 kategorijos degieji skysčiai, kurių neapima P5a ir P5b kategorijos	5 000	50 000
P6a SAVAIME REAGUOJANČIOSIOS CHEMINĖS MEDŽIAGOS IR MIŠINIAI, taip pat ORGANINIAI PEROKSIDAI A arba B tipo savaime reaguojančiosios cheminės medžiagos ir mišiniai A arba B tipo organiniai peroksoidai	10	50
P6b SAVAIME REAGUOJANČIOSIOS CHEMINĖS MEDŽIAGOS IR MIŠINIAI, taip pat ORGANINIAI PEROKSIDAI C, D, E arba F tipų savaime reaguojančiosios cheminės medžiagos ir mišiniai C, D, E arba F tipų organiniai peroksoidai	50	200
P7 PIROFORINIAI SKYSČIAI IR PIROFORINĖS KĪTOSIOS MEDŽIAGOS 1 kategorijos piroforiniai skysčiai 1 kategorijos piroforinės kietosios medžiagos	50	200
P8 OKSIDUOJANTIEJI SKYSČIAI IR OKSIDUOJANČIOSIOS KĪTOSIOS MEDŽIAGOS 1, 2 arba 3 kategorijos oksiduojantieji skysčiai 1, 2 arba 3 kategorijos oksiduojančiosios kietosios medžiagos	50	200
„E“ skirsnis – PAVOJAI APLINKAI		
E1 Pavojinga vandens aplinkai, priskiriama ūmaus pavojaus 1 kategorijai arba lėtinio pavojaus 1 kategorijai	100	200
E2 Pavojinga vandens aplinkai, priskiriama lėtinio pavojaus 2 kategorijai	200	500
„O“ skirsnis – KITI PAVOJAI		
O1 Cheminės medžiagos arba mišiniai, kuriems priskiriama pavojingumo frazė EUH014	100	500
O2 1 kategorijos cheminės medžiagos ir mišiniai, kuriems reaguojant su vandeniu išsiskiria degiosios dujos	100	500
O3 Cheminės medžiagos arba mišiniai, kuriems priskiriama pavojingumo frazė EUH029	50	200

2 DALIS

Vardinis pavojingų cheminių medžiagų sąrašas

1 skiltis	CAS numeris (1)	2 skiltis	3 skiltis
		Kvalifikacinis kiekis (tonomis), taikant	
Pavojingos cheminės medžiagos		žemesnės pakopos reikalavimus	aukštesnės pakopos reikalavimus
1. Amonio nitratas (žr. 13 pastabą)	—	5 000	10 000
2. Amonio nitratas (žr. 14 pastabą)	—	1 250	5 000
3. Amonio nitratas (žr. 15 pastabą)	—	350	2 500
4. Amonio nitratas (žr. 16 pastabą)	—	10	50
5. Kalio nitratas (žr. 17 pastabą)	—	5 000	10 000
6. Kalio nitratas (žr. 18 pastabą)	—	1 250	5 000
7. Arseno pentoksidas, arseno (V) rūgštis ir (arba) druskos	1303-28-2	1	2
8. Arseno trioksidas, arsenito (III) rūgštis ir (arba) druskos	1327-53-3		0,1
9. Bromas	7726-95-6	20	100
10. Chloras	7782-50-5	10	25
11. Nikelio junginiai miltelių, kuriuos galima įkvėpti, pavidalu: nikelio monoksidas, nikelio dioksidas, nikelio sulfidas, trinikelio disulfidas, dinikelio trioksidas	—		1
12. Etileniminas	151-56-4	10	20
13. Fluoras	7782-41-4	10	20
14. Formaldehidas (koncentracija ≥ 90 %)	50-00-0	5	50
15. Vandeniis	1333-74-0	5	50
16. Vandeniio chloridas (suskiystintos dujos)	7647-01-0	25	250
17. Alkilšvinas	—	5	50
18. Suskiystintos degiosios dujos 1 arba 2 kategorija (įskaitant SND) ir gamtinės dujos (žr. 19 pastabą)	—	50	200
19. Acetilenas	74-86-2	5	50
20. Etileno oksidas	75-21-8	5	50
21. Propileno oksidas	75-56-9	5	50
22. Metanolis	67-56-1	500	5 000
23. 4,4'-metilenebis (2-chloranilinas) ir (arba) druskos, miltelių pavidalo	101-14-4		0,01
24. Metilizocianatas	624-83-9		0,15
25. Deguonis	7782-44-7	200	2 000
26. Toluen-2,4-diizocianatas	584-84-9	10	100
Toluen-2,6-diizocianatas	91-08-7		

1 skiltis	CAS numeris (1)	2 skiltis	3 skiltis
Pavojingos cheminės medžiagos		Kvalifikacinis kiekis (tonomis), taikant	
		žemesnės pakopos reikalavimus	aukštesnės pakopos reikalavimus
27. Karbonildichloridas (fosgenas)	75-44-5	0,3	0,75
28. Arsinas (arseno trihidridas)	7784-42-1	0,2	1
29. Fosfinas (fosforo trihidridas)	7803-51-2	0,2	1
30. Sieros dichloridas	10545-99-0		1
31. Sieros trioksidas	7446-11-9	15	75
32. Polichlorodibenzofuranai ir polichlorodibenzodioksinais (įskaitant TCDD), apskaičiuoti TCDD ekvivalentu (žr. 20 pastabą)	—		0,001
33. Toliau išvardyti KANCEROGENAI arba mišiniai, kuriuose yra toliau išvardytų kancerogenų, jei jų koncentracija didesnė kaip 5 % masės: 4-animobifenilas ir (arba) jo druskos, benzotrichloridas, benzidinas ir (arba) jo druskos, bis(chlormetilo) eteris, chlormetilo metilo eteris, 1,2-dibrometanas, dietilo sulfatas, dimetilo sulfatas, dimetilkarbamoilo chloridas, 1,2-dibromo-3-chlorpropanas, 1,2-dimetilhidrazinas, dimetilnitrozaminas, heksametilfosforo triamidas, hidrazinas, 2-naftilaminas ir (arba) jo druskos, 4-nitrodifenilas ir 1,3-propansultonas	—	0,5	2
34. Naftos produktai ir alternatyvus kuras: a) benzinais ir pirminiais benzinais; b) žibalai (įskaitant reaktyvinių variklių kurą); c) gazoliai (įskaitant dyzelinius degalus, buitinio šildymo alyvas ir gazolių sumaišymo sroves); d) sunkusis mazutas; e) alternatyvus kuras, kurio tokia pati paskirtis ir degumas bei pavojai aplinkai panašūs į a–d punktuose nurodytų produktų	—	2 500	25 000
35. Amoniakas, bevandenis	7664-41-7	50	200
36. Boro trifluoridas	7637-07-2	5	20
37. Vandensulfidas	7783-06-4	5	20
38. Piperidinas	110-89-4	50	200
39. Bis(2-dimetilaminoetil)(metil)aminas	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-etilheksiloksi)propilaminas	5397-31-9	50	200
41. Mišiniai (*), kurių sudėtyje yra natrio hipochlorito, priskiriami ūmaus toksiškumo vandens organizmams 1 kategorijai [H400], kuriuose yra mažiau kaip 5 % aktyviojo chloro ir kurie nepriskiriami jokiai kitai I priedo 1 dalies pavojingumo kategorijai.		200	500

(*) Jei mišinys, jo sudėtyje nesant natrio hipochlorito, nepriskiriamas ūmaus toksiškumo vandens organizmams, 1 kategorijai [H400].

1 skiltis	CAS numeris (1)	2 skiltis	3 skiltis
Pavojingos cheminės medžiagos		Kvalifikacinis kiekis (tonomis), taikant	
		žemesnės pakopos reikalavimus	aukštesnės pakopos reikalavimus
42. Propilaminas (žr. 21 pastabą)	107-10-8	500	2 000
43. Tret-butilakrilatas (žr. 21 pastabą)	1663-39-4	200	500
44. 2-Metil-3- butennitrilas (žr. 21 pastabą)	16529-56-9	500	2 000
45. Tetrahidro-3,5-dimetil-1,3,5-tiadiazin-2-tionas (dazometas) (žr. 21 pastabą)	533-74-4	100	200
46. Metilakrilatas (žr. 21 pastabą)	96-33-3	500	2 000
47. 3-Metilpiridinas (žr. 21 pastabą)	108-99-6	500	2 000
48. 1-Brom-3-chlorpropanas (žr. 21 pastabą)	109-70-6	500	2 000

(1) CAS numeris pateikiamas tik informaciniais tikslais.

I PRIEDO PASTABOS

1. Cheminės medžiagos ir mišiniai klasifikuojami pagal Reglamentą (EB) Nr. 1272/2008.
2. Mišiniai traktuojami taip pat kaip grynos medžiagos, jei jų koncentracija atitinka ribas, nustatytas atsižvelgiant į jų savybes pagal Reglamentą (EB) Nr. 1272/2008 arba pagal naujausius jo pakeitimus, atliktus derinant su technikos pažanga, nebent konkrečiai būtų nurodyta jų procentinė sudėtis ar kita indikacija.
3. Pirmiau nurodyti kvalifikaciniai kiekiai taikomi visiems objektams.

Taikant atitinkamus straipsnius reikia atsižvelgti į didžiausius esamus kiekius arba didžiausius kiekius, kurie gali būti bet kuriuo metu. Jei objekte pavojingų cheminių medžiagų yra tik 2 % atitinkamo kvalifikacinio kiekio ar mažiau, į jas neatsižvelgiama apskaičiuojant visą esamą kiekį, jei objekte jos laikomos tokioje vietoje, kur jos negali būti didelės avarijos kitoje to objekto vietoje priežastis.

4. Atitinkamais atvejais taikomos tokios atskirų pavojingų cheminių medžiagų arba pavojingų cheminių medžiagų pagal kategorijas sumavimo taisyklės:

jeigu objekte nėra tokio atskiros pavojingos cheminės medžiagos kiekio, kuris viršija atitinkamą kvalifikacinį kiekį ar yra jam lygus, norint nustatyti, ar objektui taikomi atitinkami šios direktyvos reikalavimai, taikoma toliau nurodyta taisyklė.

Ši direktyva taikoma aukštesnės pakopos objektams, jeigu suma:

$$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots \text{yra didesnė arba lygi 1,}$$

kai q_x = pavojingos x cheminės medžiagos (arba tam tikros x kategorijos cheminių medžiagų), patenkančios į šio priedo 1 arba 2 dalį, kiekis,

o Q_{UX} = atitinkamas x cheminės medžiagos arba tam tikros x kategorijos pavojingų cheminių medžiagų kvalifikacinis kiekis, nurodytas šio priedo 1 dalies 3 skiltyje arba 2 dalies 3 skiltyje.

Ši direktyva taikoma žemesnės pakopos objektams, jeigu suma:

$$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots \text{yra didesnė arba lygi 1,}$$

kai q_x = pavojingos x cheminės medžiagos (arba tam tikros x kategorijos cheminių medžiagų), patenkančios į šio priedo 1 arba 2 dalį, kiekis,

o Q_{LX} = atitinkamas pavojingos x cheminės medžiagos ar mišinio arba tam tikros x kategorijos cheminių medžiagų ir mišinių kvalifikacinis kiekis, nurodytas šio priedo 1 dalies 2 skiltyje arba 2 dalies 2 skiltyje.

Ši taisyklė taikoma siekiant įvertinti pavojus sveikatai, fizinius pavojus ir pavojus aplinkai. Todėl ji turi būti taikoma tris kartus:

- a) susumuojamos 2 dalyje išvardytos pavojingos cheminės medžiagos, kurios priskiriamos ūmaus toksiškumo 1, 2 arba 3 kategorijai (paveikimo būdas – įkvėpus) arba STOT SE 1 kategorijai, ir pavojingos cheminės medžiagos, priskiriamos „H“ skirsniai – nuo 1 dalies H1 įrašo iki H3 įrašo;
- b) susumuojamos pavojingos cheminės medžiagos, 2 dalyje išvardytos kaip sprogmėnys, degiosios dujos, degieji aerozoliai, oksiduojančiosios dujos, degieji skysčiai, savaimė reaguojančiosios cheminės medžiagos ir mišiniai, organiniai peroksidai, piroforiniai skysčiai ir piroforinės kietosios medžiagos, oksiduojantieji skysčiai ir oksiduojančiosios kietosios medžiagos, ir pavojingos cheminės medžiagos, priskiriamos P skirsniai – nuo 1 dalies įrašo P1 iki įrašo P8;
- c) susumuojamos 2 dalyje išvardytos pavojingos cheminės medžiagos, kurie klasifikuojamos kaip pavojingos vandens aplinkai (ūmaus pavojaus 1 kategorijos, lėtinio pavojaus 1 kategorijos arba lėtinio pavojaus 2 kategorijos), ir cheminės medžiagos, priskiriamos „E“ skirsniai – 1 dalies įrašai E1 ir E2.

Atitinkamos šios direktyvos nuostatos taikomos tik kai kuri nors iš pagal a, b arba c punktą gautų sumų yra didesnė už 1 arba lygi 1.

5. Jei objekte yra (arba tikėtina, kad gali būti) pavojingų cheminių medžiagų, įskaitant atliekas, kurios nepatenka į Reglamento (EB) Nr. 1272/2008 taikymo sritį, tačiau dėl sąlygų objekte jos turi arba gali turėti su didelių avarių pavojumi susijusių lygiaverčių savybių, jos laikinai priskiriamos tinkamiausiai kategorijai arba prilyginamos tinkamiausiai konkrečiai pavojingai cheminei medžiagai, kuriai taikoma ši direktyva.
6. Jei pavojinga cheminė medžiaga turi įvairių savybių, dėl kurių ji galėtų būti priskirta daugiau kaip vienai kategorijai, taikant šią direktyvą taikomi mažiausi kvalifikaciniai kiekiai. Tačiau taikant 4 pastabos taisyklę kiekvienai 4 pastabos a–c punktuose nurodytų kategorijų grupei naudojamas mažiausias kvalifikacinis kiekis, atitinkantis reikiamą klasifikaciją.
7. Pavojingos cheminės medžiagos, patenkančios į ūmiai toksiškų pagal 3 kategoriją per burną (H 301) kategoriją, priskiriamos H2 ŪMAUS TOKSIŠKUMO pavojaus klasei tais atvejais, kai negali būti priskirti nei ūmaus toksiškumo įkvėpus pavojaus klasei, nei ūmaus toksiškumo patekus ant odos klasei, pavyzdžiui, dėl galutinių duomenų apie toksiškumą įkvėpus ar patekus ant odos stokos.
8. Pavojaus klasei „Sprogmėnys“ priskiriami ir sprogieji gaminiai (žr. Reglamento (EB) Nr. 1272/2008 I priedo 2.1 skirsnį). Jei žinomas gaminyje esantis sprogiosios cheminės medžiagos arba mišinio kiekis, tas kiekis skaičiuojamas šios direktyvos taikymo tikslu. Jeigu gaminyje esantis sprogiosios cheminės medžiagos arba mišinio kiekis nėra žinomas, tada šios direktyvos taikymo tikslu visas gaminyje laikomas sprogmėniu.
9. Išbandyti, ar cheminės medžiagos bei mišiniai turi sprogiųjų savybių, būtina tik jei pagal JT rekomendacijų dėl pavojingų krovinių vežimo bandymų ir kriterijų vadovo (toliau – JT bandymų ir kriterijų vadovas) ⁽¹⁾ 6 priedėlio 3 dalyje nurodytą atrankos procedūrą nustatyta, kad cheminė medžiaga arba mišinys gali turėti sprogiųjų savybių.
10. Jei 1.4 poklasio sprogmėnys išpakuojami arba perpakuojami, jie priskiriami P1a kategorijai, nebent būtų žinoma, kad pavojus ir toliau atitinka priskyrimo 1.4 poklasiiui kriterijus pagal Reglamentą (EB) Nr. 1272/2008.
- 11.1. Degieji aerozoliai klasifikuojami pagal 1975 m. gegužės 20 d. Tarybos direktyvą 75/324/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su aerozolių balionėliais, suderinimo ⁽²⁾ (Aerozolių balionėlių direktyva). „Labai degūs“ ir „degūs“ aerozoliai pagal Direktyvą 75/324/EEB atitinka degiųjų aerozolių atitinkamai 1 ir 2 kategorijas pagal Reglamentą (EB) Nr. 1272/2008.
- 11.2. Norint, kad būtų taikomas šis įrašas, turi būti dokumentais įrodyta, kad aerozolio balionėlyje nėra 1 arba 2 kategorijos degiųjų dujų arba 1 kategorijos degiųjų skysčių.

⁽¹⁾ Daugiau gairių, ar galima nedaryti bandymo, galima rasti A.14 bandymų metodo aprašyme, žr. 2008 m. gegužės 30 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 440/2008 nustatantį bandymų metodus pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH) (OL L 142, 2008 5 31, p. 1).

⁽²⁾ OL L 147, 1975 6 9, p. 40.

12. Pagal Reglamento (EB) Nr. 1272/2008 I priedo 2.6.4.5 punktą skysčiai, kurių pliūpsnio temperatūra aukštesnė kaip 35 °C, neturi būti priskiriami 3 kategorijai, jei atlikto JT bandymų ir kriterijų vadovo III dalies 32 skyriaus tvaraus degumo bandymo L.2 rezultatai yra neigiami. Tačiau tai negalioja tokiomis griežtomis sąlygomis kaip aukšta temperatūra ar slėgis, todėl šie skysčiai į šį įrašą vis tiek įtraukti.

13. Amonio nitratas (5 000 / 10 000): trąšos, kurios gali irti savaime

Tai taikoma amonio nitrato sudėtinėms arba kompleksinėms trąšoms (sudėtinėse arba kompleksinėse trąšose yra amonio nitrato su fosfatu ir (arba) kalio karbonatu), kurios gali irti savaime, kaip nustatyta atliekant JT bandymą „Trough Test“ (žr. JT bandymų ir kriterijų vadovo, III dalies 38.2 poskirsnis), ir kuriose azoto kiekis dėl esamo amonio nitrato sudaro

— nuo 15,75 % ⁽¹⁾ iki 24,5 % ⁽²⁾ svorio ir kuriose yra ne daugiau kaip 0,4 % bendro sprogstamųjų ar organinių medžiagų kiekio arba kurios atitinka 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2003/2003 dėl trąšų ⁽³⁾ III-2 priedo reikalavimus,

— 15,75 % svorio arba mažiau, o sprogstamųjų medžiagų kiekis neribotas.

14. Amonio nitratas (1 250 / 5 000): trąšų klasė

Tai taikoma paprastoms amonio nitrato trąšoms ir amonio nitrato sudėtinėms arba kompleksinėms trąšoms, kurios atitinka Reglamento (EB) Nr. 2003/2003 III-2 priedo reikalavimus ir kuriose azoto kiekis dėl esamo amonio nitrato sudaro

— daugiau kaip 24,5 % svorio, išskyrus paprastų amonio nitrato trąšų ir dolomito, kalkių ir (arba) kalčio karbonato mišinius, kurių grynumas yra ne mažesnis kaip 90 %,

— daugiau kaip 15,75 % svorio amonio nitrato ir amonio sulfato mišinių atveju,

— daugiau kaip 28 % ⁽⁴⁾ svorio paprastų amonio nitrato trąšų ir dolomito, kalkių ir (arba) kalčio karbonato mišinių, kurių grynumas yra ne mažesnis kaip 90 %, atveju.

15. Amonio nitratas (350 / 2 500): techninė klasė

Tai taikoma amonio nitratui ir jo mišiniams, kuriuose azoto kiekis dėl esamo amonio nitrato sudaro

— nuo 24,5 % iki 28 % svorio ir kuriuose yra ne daugiau kaip 0,4 % sprogstamųjų medžiagų,

— daugiau kaip 28 % svorio ir kuriuose yra ne daugiau kaip 0,2 % sprogstamųjų medžiagų.

Tai taip pat taikoma vandeniniams amonio nitrato tirpalams, kuriuose amonio nitrato koncentracija yra didesnė kaip 80 % svorio.

16. Amonio nitratas (10 / 50): „neatitinkančios specifikacijų“ medžiagos ir trąšos, neatitinkančios sprogimo bandymo kriterijų

Tai taikoma:

— gamybos procese išbrokuotų medžiagų ir minimų 14 ir 15 pastabose amonio nitrato bei jo mišinių, paprastų amonio nitrato trąšų ir amonio nitrato sudėtinų arba kompleksinių trąšų, kurias gamintojui grąžina arba grąžino galutinis vartotojas, laikinam sandėliavimui arba perdirbimo gamykloje atliekamam pataisymui, perdirbimui ar apdirbimui, kad būtų galima saugiai naudoti, kadangi jos nebeatitinka specifikacijų, nurodytų 14 ir 15 pastabose,

— trąšoms, minimoms šio priedo 13 pastabos pirmoje įtraukoje ir 14 pastaboje, kurios neatitinka Reglamento (EB) Nr. 2003/2003 III-2 priedo reikalavimų.

17. Kalio nitratas (5 000 / 10 000)

Tai taikoma toms kompleksinėms kalio nitrato trąšoms (priliuotoms arba granulių pavidalo), kurioms būdingos tos pačios pavojingos savybės kaip gynam kalio nitratui.

⁽¹⁾ Azoto kiekis, lygus 15,75 % svorio dėl esamo amonio nitrato, atitinka 45 % amonio nitrato.

⁽²⁾ Azoto kiekis, lygus 24,5 % svorio dėl esamo amonio nitrato, atitinka 70 % amonio nitrato.

⁽³⁾ OL L 304, 2003 11 21, p. 1.

⁽⁴⁾ Azoto kiekis, lygus 28 % svorio dėl esamo amonio nitrato, atitinka 80 % amonio nitrato.

18. Kalio nitratas (1 250 / 5 000)

Tai taikoma toms kompleksinėms kalio nitrato trąšoms (kristalų pavidalo), kurioms būdingos tos pačios pavojingos savybės kaip grynam kalio nitratui.

19. Pagerintos biodujos

Šios direktyvos įgyvendinimo tikslu pagerintos biodujos gali būti klasifikuojamos pagal I priedo 2 dalies 18-ąjį įrašą, jei jos buvo perdirbtos laikantis išvalytoms ir pagerintoms biodujoms taikomų standartų, jei užtikrinama kokybė, lygiavertė gamtinių dujų kokybei, įskaitant metano kiekį, ir jei jose yra ne daugiau kaip 1 % deguonies.

20. Polichlorodibenzofuranai ir polichlorodibenzodioksina

Polichlorodibenzofuranų ir polichlorodibenzodioksinų kiekiai apskaičiuojami pagal šiuos koeficientus:

PSO 2005 m. TEF			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

(T = tetra, P = penta, Hx = hekso, Hp = hepta, O = okta).

Nuoroda. *Van den Berg et al: The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds.*

21. Jei ši pavojinga cheminė medžiaga taip pat patenka į P5a ar P5b kategoriją kaip degusis skystis, taikant šią direktyvą taikomi mažiausi kvalifikaciniai kiekiai.

II PRIEDAS

Būtinieji duomenys ir informacija, kurie turi būti aptarti 10 straipsnyje nurodytoje saugos ataskaitoje

1. Informacija apie objekto valdymo sistemą ir organizacinę struktūrą atsižvelgiant į didelių avarijų prevenciją.

Ši informacija apima III priede nurodytus elementus.

2. Objekto aplinkos apibūdinimas:

- a) objekto ir jo aplinkos aprašymas, įskaitant geografinės vietovės, meteorologinių, geologinių, hidrografinių sąlygų ir, jei reikia, jos istorijos apibūdinimas;
- b) nurodyti objekto įrenginiai ir kita veikla, kurie gali kelti didelės avarijos pavojų;
- c) remiantis turima informacija nurodyti kaimyniniai objektai, taip pat kitos vietos, kurios nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį, teritorijos ir statomi objektai, kurie galėtų būti didelės avarijos ar grandininės reakcijos priežastis, arba galėtų padidinti jų riziką arba padarinius;
- d) vietų, kuriose gali įvykti didelė avarija, aprašymas.

3. Įrenginio aprašymas:

- a) objekto dalių pagrindinės veiklos ir produktų, kurie yra svarbūs saugos atžvilgiu, apibūdinimas; didelių avarijų rizikos priežasčių ir sąlygų, kuriomis galėtų įvykti didelė avarija, apibūdinimas bei siūlomų prevencinių priemonių aprašas;
- b) procesų, ypač veiklos metodų, apibūdinimas; jei tinkama, atsižvelgiant į turimą informaciją apie geriausią praktiką;
- c) pavojingų cheminių medžiagų apibūdinimas:
 - i) pavojingų cheminių medžiagų inventorinis aprašas, kuriame nurodoma:
 - pavojingų cheminių medžiagų identifikacija: cheminis pavadinimas, CAS numeris, pavadinimas pagal IUPAC nomenklatūrą,
 - didžiausias pavojingų cheminių medžiagų kiekis, kuris yra arba gali būti;
 - ii) fizinės, cheminės, toksinės savybės ir tiesioginis bei uždelstas pavojus žmonių sveikatai ir aplinkai;
 - iii) fizinės ir cheminės savybės įprastomis naudojimo sąlygomis arba prognozuojamomis avarijos sąlygomis.

4. Avarijų rizikos nustatymas, analizė ir prevenciniai metodai

- a) išsamus galimų didelių avarijų scenarijų, jų tikimybės arba sąlygų, kuriomis jos gali įvykti, aprašymas, kuriame taip pat nurodomi įvykiai, galintys turėti reikšmės sukeldami kiekvieną iš tų scenarijų, nesvarbu, ar priežastys būtų įrenginio viduje, ar išorėje; aprašyme visų pirma nurodoma:
 - i) su veikla susijusios priežastys;
 - ii) išorinės priežastys, pavyzdžiui, susijusios su grandinine reakcija arba su kitomis vietomis, kurios nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį, teritorijomis ar statomais objektais, kurie galėtų būti didelės avarijos priežastis arba galėtų padidinti jos riziką arba padarinius;
 - iii) gamtinės priežastys, pavyzdžiui, žemės drebėjimai arba potvyniai;
- b) nustatytų didelių avarijų masto ir padarinių sunkumo vertinimas, įskaitant žemėlapius, vaizdus arba, jei tinka, lygiaverčius apibūdinimus, kuriuose būtų nurodomos vietos, kurios, tikėtina, gali būti paveiktos tokioms avarijoms įvykus objekte;

- c) praityje įvykusių avarių ir incidentų, susijusių su tomis pačiomis cheminėmis medžiagomis ir procesais, apžvalga, taip pat po jų padarytų išvadų aprašymas ir aiški nuoroda į konkrečias priemones, kurių imtasi siekiant tokių avarių išvengti;
 - d) įrenginių saugai naudojamos įrangos ir techninių parametrų aprašymas.
5. Apsaugos ir intervencinės priemonės, skirtos didelės avarijos padariniams mažinti:
- a) gamykloje sumontuotos įrangos, skirtos didelės avarijos padariniams žmonių sveikatai ir aplinkai mažinti, įskaitant, pavyzdžiui, aptikimo ir (arba) apsaugos sistemas, techninius prietaisus, kurie riboja atsitiktinį išmetimą, įskaitant vandens purškimo sistemas, garų užtvartas; avarinius separatorius ar surinkimo talpas, užsidarancius vožtuvus; inertines sistemas, gaisrui gesinti naudoto vandens sulaikymo sistemas, aprašymas;
 - b) pavojaus skelbimo ir intervencijos organizavimas;
 - c) vidaus ir išorės išteklių, kuriuos galima mobilizuoti, aprašymas;
 - d) bet kokių techninių ir netechninių priemonių, galinčių sumažinti didelės avarijos poveikį, aprašymas.
-

III PRIEDAS

8 straipsnio 5 dalyje ir 10 straipsnyje nurodyta informacija apie objekto saugos valdymo sistemą ir organizacinę struktūrą atsižvelgiant į didelių avarių prevenciją

Siekiant įgyvendinti veiklos vykdytojo saugos valdymo sistemą, turi būti atsižvelgiama į tokius elementus:

- a) saugos valdymo sistema turi būti proporcinga pavojams, pramoninei veiklai ir objekto organizacinės struktūros sudėtingumui ir turi būti grindžiama rizikos vertinimu; ii turėtų apimti bendrosios valdymo sistemos dalį, į kurią įeina organizacinė struktūra, pareigos, nusistovėjusi tvarka, procedūros, procesai ir išteklių, naudojami nustatant ir įgyvendinant didelių avarių prevencijos politiką (DAPP);
- b) saugos valdymo sistemoje turi būti numatyti šie aspektai:
 - i) organizacija ir personalas: darbuotojų, dalyvaujančių didelių pavojų valdyme visais organizacijos lygmenimis, funkcijos ir pareigos, taip pat priemonės, kurių imtasi siekiant didinti supratimą, kad reikia nuolatinio tobulinimo. Taip pat turi būti nustatyti tokių darbuotojų mokymo poreikiai ir organizuojamas pats mokymas. Objekto darbuotojų ir objekte dirbančių subrangovų darbuotojų, kurių pareigos svarbios saugos požiūriu, dalyvavimas;
 - ii) didelių pavojų nustatymas ir įvertinimas: patvirtinama ir įgyvendinama tvarka, kurią taikant sistemingai nustatomi dideli pavojai, kylantys dėl įprastos ir neįprastos veiklos, įskaitant, jei taikoma, pagal subrangos sutartis vykdomą veiklą, ir vertinama jų tikimybė bei rimtumas;
 - iii) veiklos kontrolė: nustatoma ir įgyvendinama gamyklos, procesų, įrangos, saugios veiklos, įskaitant priežiūrą, bei pavojaus valdymo ir laikino sustabdymo tvarka ir instrukcijos; siekiant sumažinti sistemos gedimų riziką, atsižvelgiama į turimą informaciją apie geriausią stebėjimo ir kontrolės praktiką; rizikos, susijusios su objekte sumontuotos įrangos susidėvėjimu ir korozija; valdymas ir kontrolė – objekto įrangos inventorizacija, įrangos būklės stebėjimo ir kontrolės strategija ir metodika; tinkami tolesni veiksmai ir visos kitos būtinos atsakomosios priemonės;
 - iv) pokyčių valdymas: nustatoma ir įgyvendinama pakeitimų planavimo arba naujų įrenginių, procesų arba sandėliavimo įrenginių projektavimo tvarka;
 - v) pasirengimas avarijoms: patvirtinama ir įgyvendinama tvarka, pagal kurią sistemingai analizuojant numatomos galimos avarijos, rengiami, išbandomi ir peržiūrimi avariniai planai, skirti reaguoti į tokias avarijas, ir atitinkamiems darbuotojams organizuojamas specialus mokymas. Toks mokymas organizuojamas visam objekte dirbančiam personalui, įskaitant atitinkamus subrangovų darbuotojus;
 - vi) vykdymo stebėjimas: patvirtinama ir įgyvendinama tvarka, pagal kurią nuolat vertinama, kaip vykdomi veiklos vykdytojo parengtos DAPP ir saugos valdymo sistemos tikslai, ir sukuriama tyrimo ir korekcinio veiksmų mechanizmai, taikomi tuo atveju, jei minėtų tikslų nesilaikoma. Tvarkoje turi būti numatyta veiklos vykdytojo pranešimo apie dideles avarijas arba apie vos neįvykusias avarijas, ypač tokias, kai nesuveikia apsaugos priemonės, sistema, taip pat jų tyrimas ir tolesni veiksmai atsižvelgiant į padarytas išvadas. Tvarkoje taip pat gali būti numatyti veiksmingumo rodikliai, tokie kaip saugos veiksmingumo rodikliai ir (arba) kiti atitinkami rodikliai;
 - vii) auditas ir peržiūra: patvirtinama ir įgyvendinama tvarka, pagal kurią periodiškai sistemingai vertinama DAPP ir saugos valdymo sistemos veiksmingumas ir tinkamumas; politikos ir saugos valdymo sistemos veiksmingumo peržiūra dokumentuojama ir atnaujinama vadovybės, kartu apsvartomi ir įdiegiami atliekant auditą ir peržiūrą nustatyti būtini pakeitimai.

IV PRIEDAS

Duomenys ir informacija, kurie turi būti įtraukti į 12 straipsnyje nurodytus avarinius planus

1. Vidaus avariniai planai:

- a) asmenų, įgaliotų inicijuoti procedūras avarijos atveju, ir asmens, atsakingo už avarijos padarinių švelninimo priemonės ir jų koordinavimą objekte, pavardės arba pareigos;
- b) asmens, atsakingo už ryšius su valdžios institucija, atsakinga už išorės avarinį planą, pavardė arba pareigos;
- c) jei galima numatyti sąlygas ar įvykius, kurie gali gerokai prisidėti prie didelės avarijos kilimo, apibūdinami veiksmai, kurių turėtų būti imtasi siekiant suvaldyti tas sąlygas arba įvykius ir sušvelninti jų pasekmes, įskaitant saugos įrangos ir turimų išteklių aprašymą;
- d) rizikos objekte esantiems asmenims mažinimo tvarka, įskaitant tai, kaip skelbiamas įspėjimas apie pavojų, ir veiksmai, kurių žmonės turėtų imtis gavę tokį įspėjimą;
- e) išankstinio įspėjimo apie incidentą perdavimo valdžios institucijai, atsakingai už išorės avarinio plano vykdymo inicijavimą, tvarka, taip pat tai, kokia informacija turėtų būti pateikiama išankstiniame įspėjime, ir, kai turima išsamios informacijos, jos perdavimo tvarka;
- f) jei būtina, darbuotojų apmokymo atlikti jiems priklausančias užduotis susitarimai ir atitinkamai jų koordinavimas su išorės avarinėmis tarnybomis;
- g) pagalbos teikimo tiems, kurie vykdo padarinių švelninimo veiksmus už objekto teritorijos ribų, tvarka.

2. Išorės avariniai planai:

- a) asmenų, įgaliotų inicijuoti procedūras avarijos atveju, ir asmenų, įgaliotų vadovauti veiksams už objekto teritorijos ribų ir juos koordinuoti, pavardės arba pareigos;
 - b) išankstinių įspėjimų apie incidentus priėmimo, pavojaus skelbimo ir atšaukimo tvarka;
 - c) išteklių, būtinų išorės avariniams planams įgyvendinti, koordinavimo tvarka;
 - d) pagalbos teikimo tiems, kurie vykdo padarinių švelninimo veiksmus objekte, tvarka;
 - e) avarijos padarinių švelninimo veiksmy už teritorijos ribų, įskaitant reagavimą į saugos ataskaitoje numatytus didelių avarijų scenarijus ir atsižvelgiant į galimas grandines reakcijas, įskaitant tuos scenarijus, kurie daro poveikį aplinkai, vykdymo tvarka;
 - f) su avarija susijusios konkrečios informacijos ir informacijos apie tai, kaip elgtis, teikimo visuomenei ir visiems kaimyniniams objektams ar vietoms, kurios nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį, pagal 9 straipsnį tvarka;
 - g) jei didelės avarijos padariniai gali būti juntami kitose valstybėse narėse, informacijos kitų valstybių narių avarinėms tarnyboms teikimo tvarka.
-

V PRIEDAS

Visuomenei teiktina informacija, kaip numatyta 14 straipsnio 1 dalyje ir 14 straipsnio 2 dalies a punkte

1 DALIS

Visi objektų, kuriems taikoma ši direktyva, veiklos vykdytojai pateikia:

1. veiklos vykdytojo vardą ir pavardę arba pavadinimą ir visą atitinkamo objekto adresą;
2. patvirtinimą, kad objektui taikomos taisyklės ir (arba) administracinės nuostatos, kuriomis įgyvendinta ši direktyva, ir kad 7 straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas arba 10 straipsnio 1 dalyje nurodyta saugos ataskaita yra pateikta kompetentingai valdžios institucijai;
3. lengvai suprantamą objekte vykdomos veiklos ar veiklos rūšių paaiškinimą;
4. objekte esančių pavojingų cheminių medžiagų, galinčių sukelti didelę avariją, bendrinius pavadinimus arba, jei tai atitinkamos pavojingos cheminės medžiagos, kurioms taikoma I priedo 1 dalis, jų bendrinius pavadinimus arba pavojaus klasę, taip pat jų pagrindinių pavojingų ypatybių nurodymą paprastais žodžiais;
5. bendrą informaciją apie tai, kaip jei būtina būtų informuojama suinteresuota visuomenė; atitinkamą informaciją apie tai, kaip tinkamai elgtis įvykus didelei avarijai, arba nuorodą, kur tą informaciją rasti elektroniniu formatu;
6. paskutinio patikrinimo vietoje pagal 20 straipsnio 4 dalį datą arba nuorodą, kur tą informaciją rasti elektroniniu formatu; informaciją apie tai, kur reikėtų kreiptis dėl išsamesnės informacijos apie patikrinimą, taip atitinkamo patikrinimų plano, kuriuos galima gauti paprašius, atsižvelgiant į 22 straipsnio reikalavimus;
7. išsamią informaciją apie tai, kur galima gauti daugiau atitinkamos informacijos atsižvelgiant į 22 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

2 DALIS

Aukštesnės pakopos objektų veiklos vykdytojai, be šio priedo 1 dalyje nurodytos informacijos, pateikia:

1. bendrą informaciją apie didelių avarijų pavojaus pobūdį, įskaitant jų galimas pasekmes žmonių sveikatai ir aplinkai, pagrindinių didelės avarijos scenarijų santraukas ir jiems išvengti skirtas kontrolės priemones;
2. patvirtinimą, kad veiklos vykdytojas privalo imtis atitinkamų veiksmų objekte, ypač palaikyti ryšius su avarinėmis tarnybomis, siekdamas susidoroti su didelėmis avarijomis ir sušvelninti jų padarinius;
3. atitinkamą išorės avarinio plano, sudaryto siekiant susidoroti su bet kokiais avarijos padariniais už objekto teritorijos ribų, informaciją. Ta informacija turėtų apimti patarimus avarijos metu laikytis visų avarinių tarnybų pateikiamų nurodymų ir reikalavimų;
4. jei taikoma, nurodoma, ar objektas yra netoli kitos valstybės narės teritorijos ir ar didelės avarijos padariniai gali būti tarpvalstybiniai pagal Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos Konvenciją dėl tarpvalstybinio pramoninių avarijų poveikio.

VI PRIEDAS

Pranešimo komisijai apie didelę avariją kriterijai, kaip numatyta 18 straipsnio 1 dalyje

- I. Komisijai turi būti pranešta apie visas dideles avarijas, kurioms taikoma 1 dalis, arba kurių bent vienas iš padarinių yra apibūdinti 2, 3, 4 ir 5 dalyse.
1. Su avarija susijusios pavojingos cheminės medžiagos
Bet koks gaisras, sprogimas ar atsitiktinis pavojingų cheminių medžiagų kiekio išmetimas, kurie susiję bent su 5 % I priedo 1 dalies 3 skiltyje ar 2 dalies 3 skiltyje nustatyto kvalifikacinio kiekio.
 2. Žmonių sužeidimas ir nekilnojamajam turtui padaryta žala:
 - a) mirtis;
 - b) šešių žmonių sužeidimas objekte ir jų hospitalizavimas bent 24 valandas;
 - c) vieno žmogus sužeidimas už objekto ribų ir jo hospitalizavimas bent 24 valandas;
 - d) dėl avarijos gyvenamasis (-ieji) pastatas (-ai) už objekto ribų apgadinamas (-i) ir tampa netinkamas (-i) naudoti;
 - e) žmonių evakavimas ar izoliavimas daugiau kaip dviem valandoms (asmenys × valandų) – vertė mažiausiai 500;
 - f) geriamojo vandens, elektros, dujų ar telefono paslaugų teikimo nutraukimas daugiau kaip dviem valandoms (asmenys × valandų) – vertė mažiausiai 1 000.
 3. Tiesioginė žala aplinkai:
 - a) nuolatinė ar ilgalaikė žala sausumos buveinėms:
 - i) 0,5 ha ar daugiau teisės aktais saugomos buveinės, svarbios aplinkos apsaugos arba gamtos išsaugojimo požiūriu;
 - ii) 10 ha ar daugiau plačiau paplitusio tipo buveinės, įskaitant žemės ūkio paskirties žemę;
 - b) didelė ar ilgalaikė žala gėlo vandens ir jūros buveinėms:
 - i) 10 km ar daugiau upės ar kanalo;
 - ii) 1 ha ar daugiau ežero ar tvenkinio;
 - iii) 2 ha ar daugiau deltos;
 - iv) 2 ha ar daugiau jūros pakrantės ar atviros jūros;
 - c) didelė žala vandeningajam sluoksniui arba požeminiam vandeniui:
1 ha ar daugiau.
 4. Žala turtui:
 - a) žala turtui objekte, kuri sudaro bent 2 000 000 EUR;
 - b) žala turtui už objekto ribų, kuri sudaro bent 500 000 EUR.
 5. Žala kitoje valstybėje
Visos didelės avarijos, tiesiogiai susijusios su pavojingomis cheminėmis medžiagomis, kurių padariniai jaučiami už tos valstybės narės teritorijos ribų.
- II. Komisijai turėtų būti pranešama apie avarijas arba vos neįvykusias avarijas, kurios, valstybių narių nuomone, yra techniniu požiūriu ypač svarbios didelių avarijų prevencijai, jų pasekmių ribojimui ir kurios neatitinka pirmiau pateiktų kiekybinių kriterijų.
-

VII PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Direktyva 96/82/EB	Ši direktyva
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	2 straipsnio 1 dalis ir 3 straipsnio 2 ir 3 dalys
2 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	3 straipsnio 12 dalis
2 straipsnio 2 dalis	—
3 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio 8 dalis
3 straipsnio 3 dalis	3 straipsnio 9 dalis
3 straipsnio 4 dalis	3 straipsnio 10 dalis
3 straipsnio 5 dalis	3 straipsnio 13 dalis
3 straipsnio 6 dalis	3 straipsnio 14 dalis
3 straipsnio 7 dalis	3 straipsnio 15 dalis
3 straipsnio 8 dalis	3 straipsnio 16 dalis
—	3 straipsnio 2–7 dalys, 3 straipsnio 11 ir 12 dalys bei 3 straipsnio 17–19 dalys
4 straipsnis	2 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a–f punktai ir h punktas
—	2 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos g punktas ir 2 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
—	4 straipsnis
5 straipsnis	5 straipsnis
6 straipsnio 1 dalis	7 straipsnio 2 dalis
6 straipsnio 2 dalies a–g punktai	7 straipsnio 1 dalies a–g punktai
6 straipsnio 3 dalis	7 straipsnio 3 dalis
6 straipsnio 4 dalis	7 straipsnio 4 dalis a–c punktai
—	7 straipsnio 4 dalies d punktas
7 straipsnio 1 dalis	8 straipsnio 1 dalis
—	8 straipsnio 2 dalies a ir b punktai
7 straipsnio 1a dalis	8 straipsnio 2 dalies a punktas
7 straipsnio 2 dalis	8 straipsnio 5 dalis
7 straipsnio 3 dalis	—
—	8 straipsnio 3 dalis
—	8 straipsnio 4 dalis
—	8 straipsnio 5 dalis
8 straipsnio 1 ir 2 dalys	9 straipsnio 1 ir 2 dalys

Direktyva 96/82/EB	Ši direktyva
—	9 straipsnio 2 dalis
9 straipsnio 1 dalis	10 straipsnio 1 dalis
9 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą	10 straipsnio 2 dalis
9 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą	—
9 straipsnio 3 dalis	10 straipsnio 3 dalis
9 straipsnio 4 dalis	10 straipsnio 6 dalis
9 straipsnio 5 dalis	10 straipsnio 5 dalis
9 straipsnio 6 dalis	—
—	10 straipsnio 4 dalis
10 straipsnis	11 straipsnis
11 straipsnio 1 dalies a ir b punktai	12 straipsnio 1 dalies a ir b punktai bei 12 straipsnio 2 dalis
11 straipsnio 1 dalies c punktas	12 straipsnio 1 dalies c punktas
11 straipsnio 2 dalis	12 straipsnio 3 dalis
11 straipsnio 3 dalis	12 straipsnio 4 ir 5 daly
11 straipsnio 4 dalis	12 straipsnio 6 dalies pirmą pastraipą
11 straipsnio 4a dalis	12 straipsnio 6 dalies antrą pastraipą
11 straipsnio 5 dalis	12 straipsnio 7 dalis
11 straipsnio 6 dalis	12 straipsnio 8 dalis
12 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą	13 straipsnio 1 dalis
12 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą	13 straipsnio 2 dalis
12 straipsnio 1a dalis	—
12 straipsnio 2 dalis	13 straipsnio 3 dalis
—	13 straipsnio 4 dalis
13 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą	14 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punktas ir 14 straipsnio 2 dalies antros pastraipos antras sakiny
13 straipsnio 1 dalies antros pastraipos pirmas ir trečias sakiniai	14 straipsnio 2 dalies antros pastraipos paskutinis sakiny
13 straipsnio 1 dalies antros pastraipos antras sakiny	14 straipsnio 1 dalis
13 straipsnio 1 dalies trečia pastraipą	14 straipsnio 2 dalies antros pastraipos pirmas sakiny
—	14 straipsnio 1 dalies antras sakiny
13 straipsnio 2 dalis	14 straipsnio 3 dalis
13 straipsnio 3 dalis	14 straipsnio 4 dalis
13 straipsnio 4 dalies pirmas sakiny	14 straipsnio 2 dalies b punktas
13 straipsnio 4 dalies antras ir trečias sakiniai	22 straipsnio 3 dalies pirmą ir antrą pastraipą
13 straipsnio 5 dalis	15 straipsnio 1 dalis
13 straipsnio 6 dalis	14 straipsnio 2 dalies c punktas

Direktyva 96/82/EB	Ši direktyva
—	15 straipsnio 2–7 dalys
14 straipsnio 1 dalis	16 straipsnis
14 straipsnio 2 dalis	17 straipsnis
15 straipsnio 1 dalies a–d punktai	18 straipsnio 1 dalies a–d punktai ir 18 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
15 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	18 straipsnio 1 dalies e punktas ir 18 straipsnio 3 dalis
15 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	18 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
15 straipsnio 3 dalis	18 straipsnio 4 dalis
16 straipsnis	6 straipsnio 1 dalis
—	6 straipsnio 2 ir 3 dalys
17 straipsnis	19 straipsnis
18 straipsnio 1 dalis	20 straipsnio 1 ir 2 dalys
18 straipsnio 2 dalies a punktas	20 straipsnio 4 dalis
18 straipsnio 2 dalies b ir c punktai	20 straipsnio 7 dalis
18 straipsnio 3 dalis	20 straipsnio 11 dalis
—	20 straipsnio 3, 5, 6, 8, 9 ir 10 dalys
19 straipsnio 1 dalis	21 straipsnio 1 dalis
19 straipsnio 1a dalies pirma pastraipa	21 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
19 straipsnio 1a dalies antra pastraipa	21 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
19 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	21 straipsnio 4 dalis
19 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	21 straipsnio 6 dalis
19 straipsnio 3 dalis	21 straipsnio 7 dalis
—	21 straipsnio 5 dalis
19 straipsnio 4 dalis	21 straipsnio 2 dalis
20 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	22 straipsnio 1 dalis
20 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	22 straipsnio 2 dalis
20 straipsnio 2 dalis	—
—	23 straipsnis
—	24 straipsnis
21 straipsnio 1 dalis	25 straipsnis
21 straipsnio 2 dalis	21 straipsnio 5 dalis
22 straipsnis	27 straipsnis
23 straipsnis	32 straipsnis
24 straipsnis	31 straipsnis
25 straipsnis	33 straipsnis

Direktyva 96/82/EB	Ši direktyva
26 straipsnis	34 straipsnis
—	26 straipsnis ir 28–30 straipsniai
—	I priedo įžanginės dalys
I priedo įvadinės dalies 1–5 punktai	I priedas, I priedo pastabų 1–3 pastabos
I priedo įvadinės dalies 6–7 punktai	—
I priedo 1 dalis	I priedo 2 dalis
I priedo 1 dalis, 1 dalies pastabų 1–6 pastabos	I priedas, I priedo pastabų 13–18 pastabos
I priedo 1 dalis, 1 dalies pastabų 7 pastaba	I priedas, I priedo pastabų 20 pastaba
—	I priedas, I priedo pastabų 7 pastaba
I priedo 2 dalis	I priedo 1 dalis
I priedo 2 dalis, 2 dalies pastabų 1 pastaba	I priedas, I priedo pastabų 1, 5 ir 6 pastabos
I priedo 2 dalis, 2 dalies pastabų 2 pastaba	I priedas, I priedo pastabų 8–10 pastabos
I priedo 2 dalis, 2 dalies pastabų 3 pastaba	I priedas, I priedo pastabų 11.1, 11.2 ir 12 pastabos
I priedo 2 dalis, 2 dalies pastabų 4 pastaba	I priedas, I priedo pastabų 4 pastaba
II priedo I–III dalys	II priedo 1–3 punktai
II priedo IV dalies A punktas	II priedo 4 punkto a papunktis
—	II priedo 4 punkto a papunkčio i–iii punktai
II priedo IV dalies B punktas	II priedo 4 punkto b papunktis
—	II priedo 4 punkto c papunktis
II priedo IV dalies C punktas	II priedo 4 punkto d papunktis
II priedo V dalies A–C punktai	II priedo 5 punkto a–c papunkčiai
II priedo V dalies D punktas	—
—	II priedo 5 punkto d papunktis
III priedo įvadinė pastraipa ir a–b punktai	III priedo įžanginė pastraipa ir a punktas 8 straipsnio 1 ir 5 dalys
III priedo c punkto i–iv papunkčiai	III priedo b punkto i–iv papunkčiai
III priedo c punkto v–vii papunkčiai	III priedo b punkto v–vii papunkčiai
IV priedas	IV priedas
V priedo 1 punktas	V priedo 1 dalies 1 punktas
V priedo 2 punktas	—
V priedo 3–5 punktai	V priedo 1 dalies 2–4 punktai
V priedo 6 punktas	V priedo 2 dalies 1 punktas
V priedo 7–8 punktai	V priedo 1 dalies 5 punktas
—	V priedo 1 dalies 6 punktas
V priedo 9–10 punktai	V priedo 2 dalies 2–3 punktai

Direktyva 96/82/EB	Ši direktyva
V priedo 11 punktas	V priedo 1 dalies 7 punktas
—	V priedo 2 dalies 4 punktas
VI priedo I dalis	VI priedo I dalis
VI priedo II dalis	VI priedo II dalis
—	VII priedas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2012/19/ES

2012 m. liepos 4 d.

dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų

(nauja redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) 2003 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/96/EB dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų ⁽⁴⁾ reikia padaryti esminių pakeitimų. Dėl aiškumo ta direktyva turėtų būti išdėstyta nauja redakcija;
- (2) svarbiausi Sąjungos aplinkos apsaugos politikos tikslai visų pirma yra išlaikyti, saugoti ir gerinti aplinkos kokybę, saugoti žmonių sveikatą bei apdairiai ir racionaliai naudoti gamtos išteklius. Ta politika grindžiama atsargumo principu ir principu, kad reikia imtis prevencinių veiksmų, jog žala aplinkai pirmiausia turėtų būti atitaisoma ten, kur yra jos šaltinis, ir remiantis principu „teršėjas moka“;
- (3) aplinkos ir tvarios plėtros Bendrijos politikos kryptį ir veiksmų programoje (Penktojoje aplinkosaugos veiksmų programoje) ⁽⁵⁾ buvo nurodyta, kad, siekiant tvarios plėtros, reikia iš esmės keisti dabartinius plėtros, gamybos,

vartojimo ir elgsenos modelius, bei pritariama tam, kad, *inter alia*, būtų sumažinama gamtinių išteklių naudojimo atliekų bei užtikrinama taršos prevencija. Joje buvo paminėta, kad elektros ir elektroninės įrangos atliekos (toliau – EEĮ atliekos) yra viena svarbiausių reguliuotinų sričių, atsižvelgiant į atliekų prevencijos, naudojimo ir saugaus jų šalinimo principų taikymą;

- (4) ši direktyva papildo bendruosius Sąjungos atliekų tvarkymo teisės aktus, kaip antai 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/98/EB dėl atliekų ⁽⁶⁾. Joje pateikiamos nuorodos į tos direktyvos terminų apibrėžtis, įskaitant atliekų ir bendros atliekų tvarkymo veiklos apibrėžtis. Direktyvoje 2008/98/EB pateikta surinkimo apibrėžtis apima preliminarių atliekų rūšiavimą ir preliminarių jų saugojimą tam, kad jos būtų nuvežtos į atliekų apdorojimo įrenginius. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/125/EB ⁽⁷⁾ nustatyta su energija susijusių gaminių ekologinio projektavimo reikalavimų nustatymo sistema ir numatyta galimybė nustatyti specialius su energija susijusių gaminių, kuriems taip pat gali būti taikoma ši direktyva, ekologinio projektavimo reikalavimus. Direktyva 2009/125/EB ir pagal ją priimtos įgyvendinimo priemonės nedaro poveikio Sąjungos atliekų tvarkymo teisės aktų taikymui. 2003 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/95/EB dėl tam tikrų pavojingų medžiagų naudojimo elektros ir elektroninėje įrangoje apribojimo ⁽⁸⁾ reikalaujama visoje elektros ir elektroninėje įrangoje (toliau – EEĮ), kuriai taikoma ta direktyva, draudžiamas medžiagas pakeisti kitomis medžiagomis;
- (5) rinkai plečiantis ir dar labiau trumpėjant naujovių diegimo ciklams įranga keičiama sparčiau, todėl EEĮ yra sparčiai didėjantis atliekų šaltinis. Nors Direktyva 2002/95/EB veiksmingai prisidėjo prie pavojingų medžiagų, esančių naujoje EEĮ, kiekio mažinimo, pavojingų medžiagų, kaip antai gyvsidabris, kadmis, švinas, šešiavalentis chromas ir polichlorinti bifenilai (PCB), ir ozono sluoksnį ardančių medžiagų EEĮ atliekose bus randama dar daug metų. Tvarkant atliekas didžiausią susirūpinimą kelia EEĮ pavojingų komponentų turinys bei nepakankamas EEĮ atliekų perdirbimas. Dėl nepakankamo perdirbimo netenkama vertingų išteklių;
- (6) šia direktyva siekiama prisidėti prie tvarios gamybos ir vartojimo pirmiausia užkertant kelią EEĮ atliekoms, taip pat pakartotinai naudojant, perdirbant ir kitaip naudojant

⁽¹⁾ OL C 306, 2009 12 16, p. 39.⁽²⁾ OL C 141, 2010 5 29, p. 55.⁽³⁾ 2011 m. vasario 3 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2011 m. liepos 19 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2012 m. birželio 7 d. Tarybos sprendimas.⁽⁴⁾ OL L 37, 2003 2 13, p. 24.⁽⁵⁾ OL C 138, 1993 5 17, p. 5.⁽⁶⁾ OL L 312, 2008 11 22, p. 3.⁽⁷⁾ OL L 285, 2009 10 31, p. 10.⁽⁸⁾ OL L 37, 2003 2 13, p. 19.

tokias atliekas taip, kad sumažėtų šalinamų atliekų apimtys, būtų veiksmingiau naudojami išteklių ir paaimamos vertingos antrinės žaliavos. Šia direktyva taip pat siekiama gerinti visų veiklos vykdytojų, dalyvaujančių EEĮ gyvavimo ciklo etapuose, pavyzdžiui, gamintojų, platintojų ir vartotojų, ypač tų veiklos vykdytojų, kurie tiesiogiai susiję su EEĮ atliekų surinkimu ir apdorojimu, aplinkos apsaugos veiklą. Dėl įvairiose šalyse skirtingai taikomo gamintojo atsakomybės principo visų pirma gali iš esmės skirtis ekonominės veiklos vykdytojų finansinė našta. Dėl skirtingų EEĮ atliekų tvarkymo nacionalinių strategijų neįmanoma veiksmingai įgyvendinti atliekų perdėbimo politikos. Todėl esminius kriterijus reikėtų nustatyti Sąjungos lygmeniu, taip pat reikėtų parengti minimalius EEĮ atliekų apdorojimo standartus;

- (7) šios direktyvos nuostatos turėtų būti taikomos produktams ir gamintojams nepriklausomai nuo pardavimo būdo, įskaitant ir nuotolinį bei elektroninį pardavimą. Šiuo atžvilgiu nuotolinio ir elektroninio pardavimo kanalus naudojančių gamintojų ir platintojų pareigos turėtų būti kiek įmanoma vienodesnės ir įgyvendinamos vienodai, kad kitiems platinimo kanalams pagal šią direktyvą netektų patirti išlaidų, atsirandančių dėl EEĮ atliekų, kai įranga buvo parduota nuotoliniu arba elektroniniu būdu;
- (8) siekiant užtikrinti, kad gamintojas konkrečioje valstybėje narėje vykdytų pareigas pagal šią direktyvą, gamintojas turėtų būti įsisteigęs toje valstybėje narėje. Išimties tvarka, siekiant mažinti esamas tinkamo vidaus rinkos veikimo kliūtis ir administracinę naštą, valstybės narės turėtų leisti gamintojams, kurie nėra įsisteigę jų teritorijoje, tačiau yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, paskirti įgaliotąjį atstovą, kuris būtų atsakingas už to gamintojo pareigų vykdymą pagal šią direktyvą. Be to, administracinė našta turėtų būti mažinama nustatant paprastesnius registravimo ir ataskaitų teikimo reikalavimus bei užtikrinant, kad nebus taikomi pakartotiniai mokesčiai už registravimą konkrečiose valstybėse narėse;
- (9) ši direktyva turėtų apimti visą vartotojų naudojamą EEĮ bei profesionaliems naudotojams skirtą EEĮ. Ši direktyva turėtų būti taikoma nedarant poveikio saugos ir sveikatos reikalavimus reglamentuojantiems Sąjungos teisės aktams, ginantiems visus su EEĮ atliekomis susiduriančius subjektus, bei nedarant poveikio konkrečioms Sąjungos atliekų tvarkymą reglamentuojantiems teisės aktams, visų pirma 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų⁽¹⁾, ir Sąjungos produktų projektavimo teisės aktams, visų pirma Direktyvai 2009/125/EB. Pasirengimas pakartotinai naudoti, naudoti ir perdėbti aušinimo įrangos ir medžiagų atliekas, jų mišinius ar komponentus turėtų atitikti atitinkamus Sąjungos teisės aktus, visų pirma 2009 m. rugsėjo

16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1005/2009 dėl ozono sluoksnį ardiančių medžiagų⁽²⁾ ir 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 842/2006 dėl tam tikrų fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų⁽³⁾. Šios direktyvos tikslus galima pasiekti į jos taikymo sritį neįtraukus stambių nejudamųjų įrenginių, pavyzdžiui, naftos platformų, oro uostų bagažo transportavimo sistemų arba liftų. Vis dėlto bet kuri įranga, esanti tokiose įrenginiuose, kuri nėra išskirtinai suprojektuota ir sumontuota kaip tų įrenginių dalis ir kuri gali atlikti savo funkciją net jei ji nėra to įrenginio dalis, turėtų būti įtraukta į šios direktyvos taikymo sritį. Tai, pvz., taikoma tokiai įrangai, kaip antai apšvietimo įranga arba iš fotovoltinių plokščių susidedanti įranga;

- (10) siekiant apibrėžti šios direktyvos taikymo sritį joje turėtų būti pateiktos tam tikros terminų apibrėžtys. Tačiau persvarstant taikymo sritį EEĮ apibrėžtis turėtų būti dar labiau patikslinta, kad būtų glaudžiau susietos valstybių narių atitinkamos nacionalinės priemonės ir esama, taikoma bei nusistovėjusi praktika;
- (11) priimant Direktyvą 2009/125/EB įgyvendinančias priemones, jose turėtų būti nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimai, kuriais būtų sudaromos palankesnės sąlygos pakartotinai naudoti, išmontuoti ir naudoti EEĮ atliekas. Siekiant, kad produkto projektavimu būtų užtikrintas kuo geresnis pakartotinis naudojimas ir naudojimas, reikėtų atsižvelgti į visą produkto gyvavimo ciklą;
- (12) šia direktyva nustatoma gamintojo atsakomybė yra viena iš priemonių skatinti EEĮ kūrimą ir gamybą visapusiškai įvertinant ir palengvinant jos remontą, galimybę ją modernizuoti, pakartotinai naudoti, išardyti ir perdėbti;
- (13) siekdamas užtikrinti grąžinant ir tvarkant EEĮ atliekas dalyvaujančio platintojo personalo saugumą ir sveikatą, valstybės narės, remdamosi nacionalinės ir Sąjungos teisės aktais dėl saugos ir sveikatos apsaugos reikalavimų, turėtų nustatyti sąlygas, kuriomis platintojai gali atsisakyti priimti grąžinamas atliekas;
- (14) siekiant užtikrinti specialų EEĮ atliekų apdorojimą ir perdėbimą, keliama būtina sąlyga – jas rinkti atskirai siekiant Sąjungoje užtikrinti pasirinktą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį. Vartotojai turi aktyviai prisidėti prie sėkmingo tokių atliekų surinkimo ir turėtų būti skatinami grąžinti EEĮ atliekas. Šiuo tikslu EEĮ atliekoms

⁽¹⁾ OL L 266, 2006 9 26, p. 1.

⁽²⁾ OL L 286, 2009 10 31, p. 1.

⁽³⁾ OL L 161, 2006 6 14, p. 1.

gražinti turėtų būti įdiegti tinkami įrenginiai, įskaitant surinkimo punktus viešose vietose, kad privatiems namų ūkiai galėtų bent nemokamai gražinti atliekas. Siekiant užtikrinti sėkmingą EEĮ atliekų surinkimą svarbus vaidmuo tenka platintojams. Dėl šios priežasties labai mažos EEĮ surinkimo punktam, įrengtiems mažmeninėse parduotuvėse, Direktyvos 2008/98/EB registracijos ir leidimo išdavimo reikalavimai neturėtų būti taikomi;

- (15) kad Sąjungoje būtų pasiektas pasirinktas apsaugos lygis ir suderinti aplinkos apsaugos tikslai, valstybės narės turėtų patvirtinti tinkamas priemones, kad EEĮ atliekos kuo mažiau būtų šalinamos kaip nerūšiuotos komunalinės atliekos ir būtų pasiektas aukštas atskiro EEĮ atliekų surinkimo lygis. Siekiant užtikrinti, kad valstybės narės siektų sukurti veiksmingas tokių atliekų surinkimo sistemas, turėtų būti reikalaujama, kad jose būtų pasiektas aukštas EEĮ atliekų, visų pirma aušinimo ir užšaldymo įrenginių, kuriuose yra ozono sluoksnį ardančių medžiagų ir fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, surinkimo lygis atsižvelgiant į jų didelį poveikį aplinkai ir į reglamentuose (EB) Nr. 842/2006 ir (EB) Nr. 1005/2009 nustatytas pareigas. Į 2008 m. Komisijos atliktą poveikio vertinimą įtraukti duomenys rodo, kad jau tuo metu buvo atskirai surenkama 65 % rinkai pateiktos EEĮ, tačiau galėjo būti, kad daugiau nei pusė surinktos įrangos netinkamai apdorojama ir neteisėtai eksportuojama arba, jei tinkamai apdorojama, apie tai nebuvo pranešama. Todėl prarandama vertingų antrinių žaliavų, blogėja aplinkos būklė ir pateikiami nenuoseklūs duomenys. Siekiant išvengti tokių problemų reikia nustatyti ambicingą atliekų surinkimo tikslą ir užtikrinti aplinkai nekenksmingą EEĮ atliekų surinkimą ir tvarkymą bei teisingai pranešti. Tikslinga nustatyti minimalius naudotos EEĮ, kuri, kaip įtariama, yra EEĮ atliekos, vežimo reikalavimus, kuriuos taikydamos valstybės narės gali atsižvelgti į atitinkamas susirašinėtojų gaires, parengtas įgyvendinant 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo⁽¹⁾. Bet kuriuo atveju tokiais minimaliais reikalavimais turėtų būti siekiama išvengti nepageidaujamo neveikiančių EEĮ vežimo į besivystančias šalis;
- (16) ambicingu atliekų surinkimo lygiu, kuris grindžiamas susidarančių EEĮ atliekų kiekiu, tinkamai atsižvelgiama į skirtingus produktų gyvavimo ciklus valstybėse narėse, į neprisotintas rinkas ir į EEĮ, turinčią ilgą gyvavimo ciklą. Todėl netolimoje ateityje turėtų būti išvystyta susidariusių EEĮ atliekų kiekio apskaičiavimo metodologija. Remiantis esamais vertinimais, 85 % susidariusių EEĮ atliekų surinkimo lygis iš esmės prilygsta 65 % EEĮ, pateiktos rinkai per ankstesnius trejus metus, vidutinio svorio;
- (17) specialus EEĮ atliekų apdorojimas būtinas siekiant, kad teršalai nepasklistų į perdirtą medžiagą ar atliekų srautą.

Toks apdorojimas yra veiksmingiausia priemonė užtikrinti, kad bus laikomasi pasirinkto Sąjungos aplinkos apsaugos lygio. Bet kuri organizacija ar įmonė, vykdanči atliekų surinkimo, perdirbimo ir apdorojimo operacijas, turėtų laikytis minimalių standartų, kad būtų išvengta neigiamo EEĮ atliekų apdorojimo poveikio aplinkai. Turėtų būti naudojami geriausi prieinami apdorojimo, naudojimo ir perdirbimo būdai, jei juos naudojant užtikrinamas aukštas žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygis. Geriausi prieinami apdorojimo, naudojimo ir perdirbimo būdai gali būti išsamiau apibrėžiami 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/1/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės nustatyta tvarka⁽²⁾;

- (18) 2009 m. sausio 19 d. Atsirandančių ir naujai nustatomų sveikatos pavojų mokslinis komitetas nuomonėje „Nanotechnologijos produktų rizikos vertinimas“ nurodė, kad atliekų etape ir perdirbimo metu galima susidurti su nanomedžiagomis, kurios tvirtai integruotos į dideles sistemas, pvz., elektronines grandines. Siekiant valdyti pavojų žmogaus sveikatai ir aplinkai, kurį gali kelti nanomedžiagų turinčios EEĮ atliekų tvarkymas, būtų tinkama, jei Komisija įvertintų, ar būtina taikyti specialųjį apdorojimą;
- (19) EEĮ atliekų surinkimas, saugojimas, transportavimas, apdorojimas, perdirbimas ir jų paruošimas pakartotiniam naudojimui turi būti vykdomi siekiant apsaugoti aplinką ir žmogaus sveikatą bei išsaugoti žaliavas, o juos vykdanči turi būti siekiama perdirbti EEĮ esančius vertingus išteklius, kad būtų užtikrintas geresnis prekių tiekimas Sąjungoje;
- (20) kai galima, pirmenybė turėtų būti teikiama pasirengimui EEĮ atliekų ir jų komponentų, smulkių sudedamųjų dalių ir komplektavimo gaminių pakartotiniam naudojimui. Kai tai netinkama, visos atskirai surinktos EEĮ atliekos turėtų būti siunčiamos naudoti; šio proceso metu turėtų būti atliekamas aukšto lygio jų perdirbimas ir naudojimas. Be to, gamintojai turėtų būti skatinami integruoti perdirbtą medžiagą į naują įrangą;
- (21) į EEĮ atliekų naudojimą, parengimą pakartotinai naudoti ir perdirbtą turėtų būti atsižvelgiama šioje direktyvoje nustatytų tikslų įgyvendinimo atžvilgiu tik tuo atveju, jei tas naudojimas, parengimas pakartotinai naudoti arba perdirbimas neprieštaruoja kitiems įrangai taikomiems Sąjungos ar nacionalinės teisės aktams. Tinkamo EEĮ atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui, perdirbimui ir naudojimui užtikrinimas yra labai svarbus tinkamam išteklių naudojimui ir optimizuos išteklių tiekimą;

⁽¹⁾ OL L 190, 2006 7 12, p. 1.

⁽²⁾ OL L 24, 2008 1 29, p. 8.

- (22) pagrindiniai EEĮ atliekų tvarkymo finansavimo principai turi būti nustatyti Sąjungos lygiu, o finansavimo planai turi padėti užtikrinti aukštą atliekų surinkimo lygį ir įgyvendinti gamintojo atsakomybės principą;
- (23) EEĮ iš privačių namų ūkių naudotojams turėtų būti sudaryta galimybė grąžinti EEĮ atliekas bent nemokamai. Gamintojai turėtų finansuoti bent EEĮ atliekų surinkimą iš surinkimo įrenginių, apdorojimą, naudojimą ir šalinimą. Valstybės narės turėtų skatinti gamintojus prisiimti visą atsakomybę už EEĮ atliekų surinkimą, visų pirma finansuoti tų atliekų surinkimą visoje EEĮ atliekų, įskaitant EEĮ atliekas iš privačių namų ūkių, surinkimo grandinėje, kad būtų galima išvengti neoptimalaus atskirai surinktų atliekų apdorojimo ir neteisėto eksporto, sudaryti visiems vienodas konkurencijos sąlygas visoje Sąjungoje suderinant gamintojų teikiamą finansavimą, ir padaryti taip, kad už EEĮ atliekų surinkimą mokėtų ne eiliniai mokesčių mokėtojai, o EEĮ naudotojai pagal principą „teršėjas moka“. Kad gamintojo atsakomybės samprata turėtų maksimalų efektą, kiekvienas gamintojas turėtų būti atsakingas už atliekų, gautų iš savo pagamintų produktų, tvarkymo finansavimą. Gamintojui turėtų būti leidžiama pasirinkti, kaip įgyvendinti šią pareigą – individualiai ar prisijungus prie kolektyvinio plano. Pateikdamas produktą rinkai kiekvienas gamintojas turėtų suteikti finansinę garantiją, kad neliktų EEĮ atliekų iš „niekieno“ produktų, kurių tvarkymo išlaidos tenka visuomenei ar kitiems gamintojams. Atsakomybę finansuoti „istorinių“ atliekų tvarkymą turėtų prisiimti visi esami gamintojai sudarydami kolektyvinius finansavimo planus, prie kurių proporcingai prisideda visi gamintojai, esantys rinkoje tuo metu, kai patiriama išlaidų. Į kolektyvinius finansavimo planus taip pat turėtų būti įtraukiami ir specifinių produktų bei smulkūs gamintojai, importuotojai ir nauji rinkos dalyviai. Pagal kolektyvines sistemas turėtų būti galima numatyti diferencijuotus gamintojų mokesčius, kurie priklausytų nuo to, kaip lengvai gali būti perdirbti produktai ir jų sudėtyje esančios vertingos antrinės žaliavos. Produktų, turinčių ilgą gyvavimo ciklą ir įtrauktų į šios direktyvos taikymo sritį, pvz., fotovoltinių plokščių, atveju reiktų kaip galima geriau panaudoti turimas surinkimo ir naudojimo sistemas, tik jei jos atitinka šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus;
- (24) gamintojams turėtų būti leista parduodant naujus produktus pirkėjams savanoriškai atskleisti EEĮ atliekų surinkimo, apdorojimo ir aplinką tausojančio šalinimo išlaidas. Tai atitinka Komisijos komunikatą dėl tvaraus vartojimo bei gamybos ir tvarios pramonės politikos veiksmų plano, visų pirma atsižvelgiant į pažangesnį vartojimą ir „žaliuosius“ viešuosius pirkimus;
- (25) siekiant sėkmingai rinkti EEĮ atliekas, naudotojams būtina pranešti, kad reikalaujama EEĮ atliekas šalinti ne kaip nerūšiuotas komunalines atliekas, bet jas rinkti atskirai, taip pat priminti apie surinkimo sistemas bei jų vaidmenį tvarkant EEĮ atliekas. Tokios informacijos pateikimui reikia tinkamai žymėti EEĮ, kuri gali patekti į šiukšlių dėžes arba panašias komunalinių atliekų surinkimo vietas;
- (26) informacija apie komponentų ir medžiagų identifikavimą, kurią turi teikti gamintojai, yra svarbi skatinant EEĮ atliekų tvarkymą, ypač jų apdorojimą ir naudojimą arba perdirbimą;
- (27) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tikrinimo ir stebėsenos infrastruktūra leistų stebėti, ar tinkamai įgyvendinama ši direktyva atsižvelgiant, *inter alia*, į 2001 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendaciją 2001/331/EB, pagal kurią nustatomi minimalūs aplinkosauginių tikrinimų valstybėse narėse kriterijai ⁽¹⁾;
- (28) valstybės narės turėtų numatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas, taikomas už atliekų valdymą atsakingiems fiziniams ir juridiniams asmenims, jeigu jie pažeidžia šios direktyvos nuostatas. Valstybės narės taip pat turėtų galėti imtis veiksmų siekdamos išieškoti dėl nesilaikymo ir taisomųjų priemonių taikymo patirtas išlaidas, nedarant poveikio 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2004/35/EB dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą siekiant išvengti žalos aplinkai ir ją ištaisyti (atlyginti) ⁽²⁾;
- (29) kad būtų galima stebėti, kaip įgyvendinami šios direktyvos tikslai, būtina informacija apie Sąjungos rinkai pateiktos EEĮ svorį bei EEĮ atliekų, surinktų laikantis šios direktyvos, surinkimo, pasirengimo pakartotiniam naudojimui (kiek įmanoma nurodant ir pasirengimą pakartotinai naudoti neišardytus prietaisus), naudojimo arba perdirbimo ir eksportavimo mastą. Siekiant apskaičiuoti surinkimo mastą reiktų parengti EEĮ svorio apskaičiavimo bendrą metodiką, kad būtų nustatyta, ar, *inter alia*, šis terminas apima visos įrangos, kokia ji teikiama pardavimui, faktinį svorį, įtraukiant visus komponentus, smulkias sudedamąsias dalis, priedus ir komplektavimo gaminius, tačiau neįtraukiant pakuočių, baterijų, naudojimo instrukcijų ir vadovų;

⁽¹⁾ OL L 118, 2001 4 27, p. 41.

⁽²⁾ OL L 143, 2004 4 30, p. 56.

- (30) tinkama valstybėms narėms leisti pasirinkti įgyvendinti tam tikras šios direktyvos nuostatas kompetentingoms institucijoms ir atitinkamų ekonomikos sektorių atstovams sudarant susitarimus, su sąlyga, kad įvykdomi konkretūs reikalavimai;
- (31) siekiant išspręsti sunkumus, su kuriais valstybės narės susiduria siekdamos atliekų surinkimo lygio, atsižvelgiant į techninę ir mokslo pažangą ir siekiant papildyti nuostatas dėl naudojimo tikslų išpildymo, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl pereinamojo laikotarpio patikslinimų tam tikroms valstybėms narėms, prisitaikymo prie techninės ir mokslinės pažangos ir išsamių taisyklių dėl iš Sąjungos eksportuotos EEĮ siekiant įgyvendinti naudojimo tikslus. Ypač svarbu, kad Komisija parengiamųjų darbų metu tinkamai konsultuotųsi, įskaitant konsultacijas ekspertų lygiu. Ruošdama ir rengdama deleguotuosius aktus Komisija turėtų užtikrinti, kad susiję dokumentai būtų tuo pačiu metu tinkamai laiku persiųsti Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (32) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamos laikantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai⁽¹⁾;
- (33) pareiga perkelti šią direktyvą į nacionalinę teisę turėtų būti taikoma tik tų nuostatų, kurios iš esmės skiriasi nuo ankstesnių direktyvų, atžvilgiu. Pareiga perkelti į nacionalinę teisę nepakeistas nuostatas atsiranda pagal ankstesnes direktyvas;
- (34) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų⁽²⁾ valstybės narės pagrįstais atvejais išpareigojo prie pranešimų apie jų perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos nuostatų ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (35) šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo pradžios terminais, nustatytais XI priedo B dalyje;
- (36) kadangi šios direktyvos tikslo valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl problemos masto to tikslo

būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos priemonės, skirtos apsaugoti aplinką ir žmonių sveikatą vengiant EEĮ atliekų susidarymo ir jų tvarkymo neigiamo poveikio arba tą poveikį mažinant ir mažinant bendrą išteklių naudojimo poveikį bei gerinant tokio naudojimo veiksmingumą laikantis Direktyvos 2008/98/EB 1 ir 4 straipsnių, ir taip prisidedant prie tvaraus vystymosi.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma šiai EEĮ:

- a) taikant 3 dalį nuo 2012 m. rugpjūčio 13 d. iki 2018 m. rugpjūčio 14 d. (pereinamasis laikotarpis) – I priede nurodytoms kategorijoms priskiriamai EEĮ. II priede pateiktas pavyzdinis I priede nurodytoms kategorijoms priskiriamos EEĮ sąrašas;
- b) taikant 3 ir 4 dalis nuo 2018 m. rugpjūčio 15 d. – visai EEĮ. Visa EEĮ klasifikuojama pagal III priede nurodytas kategorijas. IV priede pateiktas neišsamus III priede nurodytoms kategorijoms priskiriamos EEĮ sąrašas (atvira taikymo sritis).

2. Ši direktyva taikoma nedarant poveikio reikalavimams, nustatytiems Sąjungos teisės aktuose dėl saugos, sveikatos apsaugos ir cheminių medžiagų, visų pirma 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiančiame Europos cheminių medžiagų agentūrą⁽³⁾, bei nustatytiems specifiniuose Sąjungos teisės aktuose, reglamentuojančiuose atliekų tvarkymą arba produktų projektavimą.

3. Ši direktyva netaikoma šiai EEĮ:

- a) įrangai, kuri būtina valstybių narių pagrindinių saugumo interesų apsaugai, įskaitant ginklus, amuniciją ir karo reikmenis, skirtus specialiai karo reikmėms;

⁽¹⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

⁽²⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

⁽³⁾ OL L 396, 2006 12 30, p. 1.

- b) įrangai, kuri specialiai suprojektuota ir sumontuota kaip kitos rūšies įrangos, kuriai taikoma išimtis ar netaikoma ši direktyva, dalis, ir kuri gali veikti tik kaip tos įrangos dalis;
- c) volframinėms lemputėms.
4. Be 3 dalyje nurodytos įrangos, nuo 2018 m. rugpjūčio 15 d. ši direktyva netaikoma šiai EEĮ:
- a) įrangai, skirtai siųsti į kosmosą;
- b) stambiems stacionariems pramoniniams prietaisams;
- c) stambiems nejudamiesiems įrenginiams, išskyrus bet kokią įrangą, kuri yra tokiuose įrenginiuose, bet kuri nėra išskirtinai suprojektuota ir sumontuota kaip tų įrenginių dalis;
- d) žmonėms ar prekėms vežti skirtoms transporto priemonėms, išskyrus elektrines dviratės transporto priemones, kurių tipas nepatvirtintas;
- e) tik profesionaliam naudojimui skirtiems ne keliais judantiems mechanizmams;
- f) įrangai, kuri specialiai suprojektuota tik moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai ir kuri tiekama tik tarp įmonių;
- g) medicinos prietaisams ir *in vitro* diagnostiniams medicinos prietaisams, jeigu tikėtina, kad iki gyvavimo ciklo pabaigos jie bus infekuoti, ir aktyviems implantuojamiesiems medicinos prietaisams.
5. Ne vėliau kaip 2015 m. rugpjūčio 14 d. Komisija peržiūri 1 dalies b punkte nustatytą šios direktyvos taikymo sritį, įskaitant parametrus, pagal kuriuos atskiriama III priede nurodyta stambi ir smulki įranga, ir pateikia šiais klausimais atskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai. Prireikus kartu su atskaita pateikiamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.
- kartu veikiantis tam tikram darbui atlikti, kurį visam laikui tam tikroje vietoje sumontuoja ir išmontuoja specialistai ir kurį naudoja bei jo techninę priežiūrą atlieka specialistai pramoniniame gamybos komplekse arba mokslinių tyrimų ar technologinės plėtros komplekse;
- c) stambūs nejudamieji įrenginiai – keleto tipų aparatų ir, tam tikrais atvejais, kitų prietaisų didelės apimties deriniai:
- i) kuriuos surenka, sumontuoja ir išmontuoja specialistai;
- ii) kuriuos numatyta nuolat naudoti kaip pastato arba struktūros dalį iš anksto nustatytoje ir tam skirtoje vietoje ir
- iii) kurie gali būti pakeisti tik tokia pačia specialiai suprojektuota įranga;
- d) ne keliais judantys mechanizmai – mechanizmai su juose įrengtu energijos šaltiniu, kuriems veikti darbo metu reikalingas mobilumas arba tolydusis arba pusiau tolydusis perkėlinėjimas tarp viena po kitos einančių stacionarių darbo vietų;
- e) elektros ir elektroninės įrangos atliekos arba EEĮ atliekos – elektros arba elektroninė įranga, kuri yra atliekos, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnio 1 dalyje, įskaitant visus komponentus, smulkias sudedamąsias dalis ir komplektavimo gaminius, kurie laikomi išmetamo produkto dalimis;
- f) gamintojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris, neatsižvelgiant į naudojamą pardavimo būdą, įskaitant nuotolinio ryšio priemones, 1997 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/7/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su nuotolinės prekybos sutartimis ⁽¹⁾ prasme, yra:
- i) įsisteigęs valstybėje narėje ir gamina EEĮ savo vardu arba naudodamas savo prekės ženklą arba kuris užsako suprojektuoti ar pagaminti tą EEĮ ir ją parduoda tos valstybės narės teritorijoje savo vardu arba naudodamas savo prekės ženklą;
- ii) įsisteigęs valstybėje narėje ir jos teritorijoje savo vardu arba naudodamas savo prekės ženklą perparduoda iš kitų tiekėjų gautą įrangą; perpardavėjas nelaikomas gamintoju, jei, kaip nurodyta i papunktyje, ant įrangos yra pateiktas gamintojo ženklas;

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) elektros ir elektroninė įranga arba EEĮ – įranga, kuriai tinkamai veikti reikalinga elektros srovė arba elektromagnetiniai laukai, ir tokios srovės bei laukų generavimo, perdavimo ir matavimo įranga, skirta naudoti esant ne didesnei kaip 1 000 voltų kintamosios srovės įtampai ir ne didesnei kaip 1 500 voltų nuolatinės srovės įtampai;
- b) stambūs stacionarūs pramoniniai prietaisai – didelės apimties mašinų, įrangos ir (arba) komponentų kompleksas,

⁽¹⁾ OL L 144, 1997 6 4, p. 19.

- iii) įsisteigęs valstybėje narėje ir jos teritorijoje vykdydamas profesinę veiklą pateikia tos valstybės narės rinkai EEĮ iš trečiosios šalies arba iš kitos valstybės narės; arba
- iv) įsisteigęs vienoje valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje ir nuotoliniu būdu tiesiogiai parduoda EEĮ kitos valstybės narės privatiems namų ūkiams ar vartotojams, kurie nėra privatūs namų ūkiai.
- Asmenys, kurie pagal bet kurią finansavimo sutartį teikia tik finansavimo paslaugas, nelaikomi gamintojais, išskyrus atvejus, kai jie veikia ir kaip gamintojai, kaip apibrėžta i–iv papunkčiuose;
- g) platintojas – tiekimo grandinėje veikiantis fizinis arba juridinis asmuo, kuris EEĮ tiekia rinkai. Ši apibrėžtis nedraudžia platintojui tuo pačiu metu būti ir gamintoju, kaip apibrėžta f punkte;
- h) EEĮ atliekos iš privačių namų ūkių – EEĮ atliekos iš privačių namų ūkių ir EEĮ atliekos iš komercinių, pramoninių, institucinių ir kitų šaltinių, kurios dėl savo pobūdžio ir kiekio yra panašios į EEĮ atliekas iš privačių namų ūkių. EEĮ, kurią, kaip tikėtina, naudos tiek namų ūkiai, tiek vartotojai, kurie nėra privatūs namų ūkiai, atliekos bet kuriuo atveju laikomos EEĮ atliekomis iš privačių namų ūkių;
- i) finansavimo sutartis – sutartis ar susitarimas, susijęs su bet kokia įranga, dėl paskolos, išperkamosios nuomos, nuomos arba atidėto mokėjimo, atsižvelgiant į tai, ar tos sutarties ar susitarimo arba bet kurios antrinės sutarties ar susitarimo sąlygose numatyta, kad ta įranga bus ar gali būti perduodama kito asmens nuosavybėn;
- j) tiekimas rinkai – produkto, skirto platinti, vartoti ar naudoti valstybės narės rinkoje, tiekimas vykdamas komercinę veiklą už atlygį arba neatlygintinai;
- k) pateikimas į rinką – produkto tiekimas rinkai pirmą kartą valstybės narės teritorijoje vykdamas profesinę veiklą;
- l) atskirimas – apdirbimas rankiniu, mechaniniu, cheminiu arba metalurginiu būdu taip, kad pavojingos medžiagos, mišiniai ir komponentai apdorojimo procese sudaro aiškiai identifikuojamą atliekų srautą ar aiškiai identifikuojamą atliekų srauto dalį. Medžiaga, mišinys arba komponentas laikomi aiškiai identifikuojamais, jei juos galima stebėti siekiant patikrinti, ar jie apdoroti aplinkai nekenksmingu būdu;
- m) medicinos prietaisas – medicinos prietaisas arba priedas, kaip atitinkamai apibrėžta 1993 m. birželio 14 d. Tarybos

direktyvos 93/42/EEB dėl medicinos prietaisų ⁽¹⁾ 1 straipsnio 2 dalies a arba b punktuose, ir kuris yra EEĮ;

- n) *in vitro* diagnostikos medicinos prietaisas – *in vitro* diagnostikos prietaisas arba priedas, kaip atitinkamai apibrėžta 1998 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/79/EB dėl *in vitro* diagnostikos medicinos prietaisų ⁽²⁾ 1 straipsnio 2 dalies b arba c punktuose, ir kuris yra EEĮ;
- o) aktyvusis implantuojamas medicinos prietaisas – aktyvusis implantuojamas medicinos prietaisas, kaip apibrėžta 1990 m. birželio 20 d. Tarybos direktyvos 90/385/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių aktyviuosius implantuojamus medicinos prietaisus, suderinimo ⁽³⁾ 1 straipsnio 2 dalies c punkte, ir kuris yra EEĮ.

2. Be to, vartojamos Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnyje nustatytos terminų „pavojingos atliekos“, „surinkimas“, „atskiras surinkimas“, „prevencija“, „pakartotinis naudojimas“, „apdorojimas“, „naudojimas“, „pasirengimas pakartotiniam naudojimui“, „perdirbimas“ ir „šalinimas“ apibrėžtys.

4 straipsnis

Produktų projektavimas

Valstybės narės, nedarydamos poveikio produkto projektavimo srities Sąjungos teisės aktuose dėl tinkamo vidaus rinkos veikimo, įskaitant Direktyvą 2009/125/EB, nustatytiems reikalavimams, skatina gamintojų ir perdirbėjų bendradarbiavimą bei priemones, kuriomis skatinamas EEĮ projektavimas ir gamyba, ypač siekiant palengvinti EEĮ atliekų, jų komponentų ir medžiagų pakartotinį naudojimą, išmontavimą ir naudojimą. Tokiu atveju valstybės narės imasi tinkamų priemonių, kad būtų taikomi ekologinio projektavimo reikalavimai, lengvinantys pakartotinį EEĮ atliekų naudojimą ir apdorojimą, kaip nustatyta Direktyvoje 2009/125/EB, o gamintojai, taikydami išskirtinius projektavimo ypatumus arba vykdydami gamybos procesus, neužkirstų kelio pakartotiniam EEĮ atliekų panaudojimui, išskyrus atvejus, kai tokie išskirtiniai projektavimo ypatumai ar gamybos procesai turi išskirtinių privalumų, pavyzdžiui, aplinkos apsaugos ir (arba) saugos reikalavimų srityje.

5 straipsnis

Atskiras surinkimas

1. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių, kad EEĮ atliekų šalinimas kaip nerūšiuotų komunalinių atliekų būtų sumažintas iki minimumo, jog būtų užtikrintas tinkamas visų surinktų EEĮ atliekų apdorojimas ir būtų pasiektas aukštas atskiro EEĮ atliekų, visų pirma temperatūros keitimo įrenginių, kuriuose yra ozono sluoksnį ardančių medžiagų ir fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, gyvsidabrio turinčių fluorescencinių lempų, fotovoltinių plokščių ir smulkių įrenginių, kaip nurodyta III priedo 5 ir 6 kategorijose, surinkimo lygis.

⁽¹⁾ OL L 169, 1993 7 12, p. 1.

⁽²⁾ OL L 331, 1998 12 7, p. 1.

⁽³⁾ OL L 189, 1990 7 20, p. 17.

2. EEĮ atliekų iš privačių namų ūkių atžvilgiu valstybės narės užtikrina, kad:

- a) būtų įdiegtos sistemos, leisiančios galutiniams atliekų turėtojams ir platintojams bent nemokamai grąžinti tokias atliekas. Valstybės narės, visų pirma atsižvelgdamos į gyventojų tankumą, užtikrina, kad būtų įrengti ir gyventojams prieinami reikalingi surinkimo įrenginiai;
- b) tiekiantiems naują produktą platintojams tenka atsakomybė užtikrinti, kad tokias atliekas bus galima grąžinti platintojui bent nemokamai pagal principą „vienas už vieną“, jei tik įranga yra tos pačios rūšies ir atlieka tas pačias funkcijas kaip ir patiekta įranga. Valstybės narės gali nukrypti nuo šios nuostatos, jei jos užtikrina, kad dėl to galutiniam EEĮ atliekų turėtojui nebus sunkiau jų grąžinti ir kad galutinis turėtojas galės naudotis šiomis atliekų surinkimo sistemomis nemokamai. Pasinaudojusios šia išimtimi valstybės narės apie tai praneša Komisijai;
- c) platintojai nemokamai pasirūpina labai mažų EEĮ atliekų (kurių išoriniai matmenys ne didesni kaip 25 cm) surinkimu iš galutinių vartotojų EEĮ mažmeninės prekybos vietose, kurių plotas bent 400 m², arba šalia jų, neįpareigojant jų pirkti tos pačios rūšies EEĮ, nebent iš vertinimo būtų matyti, kad alternatyvūs galiojantys surinkimo mechanizmai yra bent ne mažiau veiksmingi. Tokie vertinimai skelbiami viešai. Surinktos EEĮ atliekos tinkamai apdorojamos laikantis 8 straipsnio;
- d) nedarant poveikio a, b ir c punktams, gamintojams leidžiama įdiegti ir tvarkyti individualias ir (arba) kolektyvines EEĮ atliekų iš privačių namų ūkių grąžinimo sistemas, jei jos atitinka šioje direktyvoje nustatytus tikslus;
- e) atsižvelgiant į nacionalinius ir Sąjungos sveikatos apsaugos ir saugos standartus, grąžinamos EEĮ atliekos, kurios dėl užterštumo kelia grėsmę personalo sveikatai ir saugai, pagal a, b ir c punktus gali būti nepriimamos. Tokioms EEĮ atliekoms valstybės narės parengia specialią tvarką.

Valstybės narės gali numatyti specialią EEĮ atliekų grąžinimo pagal a, b ir c punktus tvarką tais atvejais, jei įrangoje nėra pagrindinių jų komponentų arba įrangoje yra kitų nei EEĮ atliekų.

3. Valstybės narės gali paskirti operatorius, kuriems leidžiama surinkti EEĮ atliekas iš privačių namų ūkių, kaip nurodyta 2 dalyje.

4. Valstybės narės gali reikalauti, kad, kaip nurodyta 2 ir 3 dalyse, surinkimo įrenginiuose sukauptos EEĮ atliekos būtų perduotos gamintojams arba gamintojų vardu veikiančioms trečiosioms šalims, arba perduotos pasirengimo pakartotiniam naudojimui tikslais paskirtoms įstaigoms ar įmonėms.

5. Jei yra kitų EEĮ atliekų nei EEĮ atliekos iš privačių namų ūkių, valstybės narės, nedarydamos poveikio 13 straipsniui, užtikrina, kad gamintojai arba jų vardu veikiančios trečiosios šalys pasirūpintų tokių atliekų surinkimu.

6 straipsnis

Surinktų EEĮ atliekų vežimas ir šalinimas

1. Valstybės narės draudžia atskirai surinktų EEĮ atliekų, kurios dar nebuvo apdorotos, kaip nurodyta 8 straipsnyje, šalinimą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad atskirai surenkamos EEĮ atliekos būtų renkamos ir vežamos taip, kad būtų sudarytos kuo palankesnės sąlygos parengti pavojingas medžiagas pakartotinai naudoti, perdirbti ir izoliuoti.

Siekdamos kuo labiau padidinti pasirengimą pakartotiniam naudojimui, valstybės narės skatina prieš pervežant surinkimo sistemose ar įrenginiuose, kai tinkama, sudaryti sąlygas atskirti surinkimo punktuose surinktas EEĮ atliekas, kurios turi būti parengtos pakartotiniam naudojimui, nuo kitų atskirai surinktų EEĮ atliekų, ypač suteikiant prieigą personalui iš pakartotinio naudojimo centrų.

7 straipsnis

Surinkimo lygis

1. Nedarydama poveikio 5 straipsnio 1 daliai, kiekviena valstybė narė užtikrina, kad būtų įgyvendinamas gamintojo atsakomybės principas ir dėl to kasmet užtikrinamas minimalus atliekų surinkimo lygis. Nuo 2016 minimalus atliekų surinkimo lygis yra 45 %, apskaičiuojamas remiantis atitinkamais metais atitinkamoje valstybėje narėje pagal 5 ir 6 straipsnius surinktų EEĮ atliekų bendru svoriu, išreikštu EEĮ, per trejus ankstesnius metus pateiktos tos valstybės narės rinkai, vidutinio metinio svorio procentine dalimi. Valstybės narės užtikrina, kad surinktų EEĮ atliekų kiekis laipsniškai kistų nuo 2016 m. iki 2019 m., nebent jau yra pasiektas antroje pastraipoje nustatytas atliekų surinkimo lygis.

Nuo 2019 m. minimalus kasmet pasiekiamas atliekų surinkimo lygis yra 65 % EEĮ, kuri buvo pateikta rinkai atitinkamoje valstybėje narėje per trejus ankstesnius metus, vidutinio svorio arba 85 % toje valstybėje narėje susidariusių EEĮ atliekų pagal svorį.

Iki 2015 m. gruodžio 31 d. toliau taikomas vidutiniškai ne mažiau kaip keturių kilogramų vienam gyventojui per metus EEĮ atliekų atskiro surinkimo iš privačių namų ūkių lygis arba toks pat kiekis EEĮ atliekų, vidutiniškai surinktų per trejus ankstesnius metus, išreikštas svoriu, atsižvelgiant į tai, kuris yra didesnis.

Valstybės narės gali nustatyti ambicingesnius atskiro EEĮ atliekų surinkimo tikslus; tokiu atveju jos apie tai praneša Komisijai.

2. Siekdamas įvertinti, ar pasiektas minimalus atliekų surinkimo lygis, valstybės narės turi užtikrinti, kad informacija apie atskirai surinktas EEĮ atliekas, laikantis 5 straipsnio, valstybėms narėms būtų teikiama nemokamai ir kad ji apimtų bent informaciją apie EEĮ atliekas, kurias surinko:

- a) surinkimo ir apdorojimo centrai;
- b) platintojai;
- c) gamintojai ar jų vardu veikiančios trečiosios šalys.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies, Bulgarija, Čekijos Respublika, Latvija, Lietuva, Vengrija, Malta, Lenkija, Rumunija, Slovėnija ir Slovakija, atsižvelgiant į tai, kad jose trūksta būtinos infrastruktūros, o EEĮ vartojimo lygis yra žemas, gali nuspręsti:

- a) nuo 2016 m. rugpjūčio 14 d. pasiekti mažesnę nei 45 %, bet didesnę nei 40 % atliekų surinkimo lygį nuo EEĮ, pateiktos rinkai per ankstesnius trejus metus, vidutinio metinio svorio; ir
- b) atidėti 1 dalies antroje pastraipoje nurodytą surinkimo lygio pasiekimo terminą iki pasirinktos datos, kuri negali būti vėlesnė kaip 2021 m. rugpjūčio 14 d.

4. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 20 straipsnį, kuriais nustatomi būtini pereinamojo laikotarpio patikslinimai siekiant išspręsti sunkumus, su kuriais valstybės narės susiduria įgyvendindamos 1 dalyje nustatytus reikalavimus.

5. Siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio įgyvendinimo sąlygas, ne vėliau kaip 2015 m. rugpjūčio 14 d. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma bendra nacionalinei rinkai pateiktos EEĮ svorio apskaičiavimo metodika ir bendra metodika, pagal kurią nustatomas kiekvienoje valstybėje narėje susikaupusių EEĮ atliekų kiekis, išreikštas svoriu. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6. Ne vėliau kaip 2015 m. rugpjūčio 14 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl persvarstytų 1 dalyje nurodytų terminų, susijusių su surinkimo lygiu, ir dėl galimų atskirų surinkimo lygių III priede nustatytoms vienos ar daugiau kategorijų atliekoms, visų pirma atliekoms, susijusioms su temperatūros keitimo įranga, fotovoltinėmis plokštėmis, smulkiaja įranga, įskaitant smulkiają IT ir telekomunikacijų

įranga, ir lempomis, kuriose yra gyvsidabrio. Prireikus prie ataskaitos pridėdamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

7. Jei Komisija, remdamasi poveikio vertinimu, mano, kad susidariusių EEĮ atliekų surinkimo lygį reikia persvarstyti, ji Europos Parlamentui ir Tarybai teikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

8 straipsnis

Tinkamas apdorojimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad visos atskirai surinktos EEĮ atliekos būtų tinkamai apdorojamos.

2. Tinkamai apdorojant atliekas, išskyrus tuos atvejus, kai jos parengiamos pakartotiniam naudojimui, naudojimo ar perdirbimo operacijoms, pašalinami bent visi skysčiai ir vykdomas atrankinis apdorojimas, kaip numatyta VII priede.

3. Valstybės narės užtikrina, kad gamintojai arba jų vardu veikiančios trečiosios šalys, naudodamiesi geriausiais prieinamais būdais, įdiegtų EEĮ atliekų naudojimo sistemas. Šias sistemas gamintojai gali įdiegti individualiai arba kolektyviai. Valstybės narės užtikrina, kad bet kuri surinkimo arba apdorojimo operaciją vykdanči organizacija ar įmonė saugotų ir apdorotų EEĮ atliekas pagal VIII priede nustatytus techninius reikalavimus.

4. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 20 straipsnį dėl VII priedo keitimo, siekiant įtraukti kitas apdorojimo technologijas, užtikrinančias bent tokį patį žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį.

Komisija prioritetine tvarka vertina, ar reikia iš dalies pakeisti įrašus dėl mobiliųjų telefonų spausdintinių schemų plokštelių ir skystųjų kristalų ekranų. Komisijos yra prašoma įvertinti, ar būtini VII priedo pakeitimai, kad būtų įtrauktos atitinkamos EEĮ sudėtyje esančios nanomedžiagos.

5. Siekdama užtikrinti aplinkos apsaugą valstybės narės gali nustatyti minimalius surinktų EEĮ atliekų apdorojimo kokybės standartus.

Valstybės narės, kurios pasirinko parengti tokius kokybės standartus, apie tai praneša Komisijai, kuri šiuos standartus paskelbia.

Ne vėliau kaip 2013 m. vasario 14 d. Komisija paprašo, kad Europos standartizacijos organizacijos parengtų EEĮ atliekų apdorojimo, įskaitant naudojimą, perdirbimą ir parengimą pakartotiniam naudojimui, Europos standartus. Tie standartai atitinka naujausius pasiekimus.

Siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio įgyvendinimo sąlygas, Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi minimalūs kokybės standartai, visų pirma grindžiami Europos standartizacijos organizacijų parengtais standartais. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Nuoroda į Komisijos nustatytus standartus skelbiama viešai.

6. Valstybės narės skatina organizacijas ar įmones, vykdančias apdorojimo operacijas, įdiegti patvirtintas aplinkosaugos vadybos sistemas pagal 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1221/2009 dėl organizacijų savanoriško Bendrijos aplinkosaugos vadybos ir audito sistemos (EMAS) taikymo ⁽¹⁾.

9 straipsnis

Leidimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad, kaip numatyta Direktyvos 2008/98/EB 23 straipsnyje, bet kuri apdorojimo operacijas atliekanti organizacija ar įmonė gautų kompetentingų institucijų leidimą.

2. Reikalavimų turėti leidimą taikymo išimtis, jų suteikimo sąlygos ir registracija turi atitikti atitinkamai Direktyvos 2008/98/EB 24, 25 ir 26 straipsnius.

3. Valstybės narės užtikrina, kad išduodant 1 ir 2 dalyse nurodytus leidimus arba atliekant registraciją būtų laikomasi visų sąlygų, kurios yra būtinos 8 straipsnio 2, 3 ir 5 dalių reikalavimams įvykdyti ir siekiant 11 straipsnyje nustatytų naudojimo tikslų.

10 straipsnis

EEI atliekų vežimas

1. Apdorojimo operacijos gali būti atliekamos ir už atitinkamos valstybės narės ar Sąjungos ribų, jei vežant EEI atliekas laikomasi Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 ir 2007 m. lapkričio 29 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1418/2007 dėl tam tikrų Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 III arba IIIA priede išvardytų naudojimui skirtų atliekų eksporto į tam tikras šalis, kurioms netaikomas EBPO sprendimas dėl atliekų tarpvalstybinio vežimo kontrolės ⁽²⁾.

2. Laikoma, kad iš Sąjungos eksportuojant EEI atliekas šios direktyvos 11 straipsnyje nustatytos pareigos bei tikslai įvykdyti tik tuo atveju, jei, laikantis reglamentų (EB) Nr. 1013/2006 ir

(EB) Nr. 1418/2007, eksportuotojas gali įrodyti, kad atliekų apdorojimas buvo vykdomas laikantis šios direktyvos reikalavimams prilygstančių sąlygų.

3. Ne vėliau kaip 2014 m. vasario 14 d. Komisija priima deleguotuosius aktus pagal 20 straipsnį, kuriais nustatomos išsamios šio straipsnio 2 dalyje nustatytas taisyklės papildančios taisyklės, visų pirma lygiaverčių sąlygų vertinimo kriterijai.

11 straipsnis

Naudojimo tikslai

1. Visų pagal 5 straipsnį atskirai surinktų ir pagal 8, 9 ir 10 straipsnius apdoroti siunčiamų EEI atliekų atžvilgiu valstybės narės užtikrina, kad gamintojai įvykdytų V priede nustatytus minimalius tikslus.

2. Šių tikslų įvykdymas kiekvienai iš kategorijų apskaičiuojamas kaip EEI atliekų, kurios patenka į naudojimo arba perdirbimo ir (arba) parengimo pakartotiniam naudojimui įrenginį, svoris po tinkamo apdorojimo pagal 8 straipsnio 2 dalį dėl naudojimo ar perdirbimo, padalintas iš visų atskirai kiekvienos iš kategorijų surinktų EEI atliekų svorio, išreikštas procentine dalimi.

Apskaičiuojant šių tikslų pasiekimo mastus neįtraukiamos prieš naudojimą atliekamos preliminarios operacijos, įskaitant rūšiavimą ir saugojimą.

3. Siekiant užtikrinti vienodas šio straipsnio įgyvendinimo sąlygas, Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos papildomos taisyklės, reglamentuojančios metodus, pagal kuriuos apskaičiuojamas minimalių tikslų įgyvendinimas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Kad būtų galima apskaičiuoti šiuos tikslus, valstybės narės užtikrina, kad gamintojai ar jų vardu veikiančios trečiosios šalys saugotų registruose įrašus apie EEI atliekų svorį, komponentus, medžiagas ar turinį, kai jie išimami iš surinkimo įrenginio, patenka (įvedami) į perdirbimo įrenginius ir grįžta (išimami) iš jų ir kai jie patenka (įvedami) į naudojimo ar perdirbimo ir (arba) parengimo pakartotinai naudoti įrenginį.

Valstybės narės taip pat užtikrina, kad taikant 6 dalį registruose būtų saugomi įrašai apie produktų ir medžiagų, grįžtančių (išimamų) iš naudojimo ar perdirbimo ir (arba) parengimo pakartotinai naudoti įrenginio, svorį.

5. Valstybės narės skatina naujų naudojimo, perdirbimo ir apdorojimo technologijų kūrimą.

⁽¹⁾ OL L 342, 2009 12 22, p. 1.

⁽²⁾ OL L 316, 2007 12 4, p. 6.

6. Ne vėliau kaip 2016 m. rugpjūčio 14 d. Europos Parlamentas ir Taryba, remdamiesi Komisijos ataskaita, su kuria prireikus pateikiamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, persvarsto V priedo 3 dalyje nurodytus naudojimo tikslus, apsvaisto galimybę nustatyti atskirus tikslus EEĮ atliekomis, kurias reikia parengti pakartotinai panaudoti, ir persvarsto 2 dalyje nurodytą apskaičiavimo metodą, siekiant išnagrinioti galimybę nustatyti tikslus remiantis produktais ir medžiagomis, gaunamais per naudojimo (išėmimo), perdurbimo ir parengimo pakartotiniam naudojimui operacijas.

12 straipsnis

EEĮ atliekų iš privačių namų ūkių tvarkymo finansavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad gamintojai numatytų bent pagal 5 straipsnio 2 dalį įrengtuose surinkimo įrenginiuose sukauptų EEĮ atliekų iš privačių namų ūkių surinkimo, apdorojimo, naudojimo ir aplinką tausojančio šalinimo finansavimą.

2. Valstybės narės prireikus gali skatinti gamintojus taip pat finansuoti visas su EEĮ atliekų iš privačių namų ūkių surinkimo į surinkimo įrenginius susijusias išlaidas.

3. Produktų, kurie buvo pateikti rinkai po 2005 m. rugpjūčio 13 d., atžvilgiu kiekvienas gamintojas yra atsakingas už 1 dalyje nurodytų operacijų, vykdomų su jo produktų atliekomis, finansavimą. Gamintojas gali pasirinkti, ar vykdyti šią pareigą individualiai ar prisijungiant prie kolektyvinės sistemos.

Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienas gamintojas, pateikdamas produktą rinkai, pateiktų garantiją, rodančią, kad bus finansuojamas visų EEĮ atliekų tvarkymas, ir užtikrina, kad gamintojai aiškiai žymėtų savo produktus, kaip numatyta 15 straipsnio 2 dalyje. Ši garantija užtikrina, kad bus finansuojamos 1 dalyje nurodytos su šiuo produktu susijusios operacijos. Garantija gali būti suteikiama tokiomis formomis: gamintojui dalyvaujant atitinkamuose EEĮ atliekų tvarkymo finansavimo planuose, apdraudžiant perdurbimo procesus arba užblokuojant banko sąskaitą.

4. Anksčiau nei 2005 m. rugpjūčio 13 d. arba 2005 m. rugpjūčio 13 d. rinkai pateiktų EEĮ produktų atliekų (toliau – „istorinės“ atliekos) tvarkymo išlaidų finansavimo atsakomybę prisiima viena ar daugiau sistemų, prie kurių visi tuo metu, kai atsiranda atitinkamų išlaidų, rinkoje dalyvaujantys gamintojai prisideda proporcingai, pavyzdžiui, proporcingai jų užimamai tam tikros įrangos rūšies rinkos daliai.

5. Atitinkamais atvejais valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamas užtikrinti, kad būtų sukurti atitinkami mechanizmai arba kompensavimo tvarka siekiant kompensuoti gamintojų išlaidas tuo atveju, kai EEĮ yra perduodama siekiant ją pateikti rinkai už atitinkamos valstybės narės teritorijos ribų. Tokius mechanizmus ar procedūras parengia gamintojai arba jų vardu veikiančios trečiosios šalys.

6. Komisijos prašoma ne vėliau kaip 2015 m. rugpjūčio 14 d. pateikti ataskaitą dėl galimybės parengti kriterijus, kuriais vadovaudamiesi gamintojai galėtų įtraukti faktines nebetinkamų naudoti produktų tvarkymo išlaidas į EEĮ atliekų finansavimą, ir prireikus pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

13 straipsnis

Iš kitų naudotojų, išskyrus privačius namų ūkius, gautų EEĮ atliekų finansavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad iš kitų naudotojų, išskyrus privačius namų ūkius, gautų EEĮ atliekų, gautų iš produktų, kurie pateikti rinkai po 2005 m. rugpjūčio 13 d., surinkimo, apdorojimo, naudojimo ir aplinką tausojančio šalinimo finansavimo išlaidas padengtų gamintojai.

„Istorinių“ atliekų, kurias pakeičia nauji lygiaverčiai produktai ar tas pačias funkcijas atliekantys nauji produktai, finansavimo išlaidas padengia tų produktų gamintojai, juos tiekdami. Valstybės narės gali alternatyviai nustatyti, kad naudotojai, išskyrus privačius namų ūkius, taip pat gali būti iš dalies ar visiškai atsakingi už šį finansavimą.

Už kitų „istorinių“ atliekų išlaidų finansavimą atsako naudotojai, išskyrus privačius namų ūkius.

2. Nedarydami poveikio šios direktyvos taikymui, gamintojai ir naudotojai, išskyrus privačius namų ūkius, gali sudaryti susitarimus, kuriuose numatomi kiti finansavimo metodai.

14 straipsnis

Informacija naudotojams

1. Valstybės narės gali nustatyti reikalavimą, kad parduodami naujus produktus gamintojai pirkėjams atskleistų EEĮ atliekų surinkimo, apdorojimo ir aplinką tausojančio šalinimo išlaidas. Minėtos išlaidos turi neviršyti faktiškai patirtų išlaidų tiksliausio įverčio.

2. Valstybės narės užtikrina, kad EEĮ naudotojams privačiuose namų ūkiuose būtų suteikiama būtina informacija apie:

- a) reikalavimą nešalinti EEĮ atliekų kaip nerūšiuotų komunalinių atliekų ir kaupti tokias EEĮ atliekas atskirai;
- b) atliekų grąžinimo ir surinkimo sistemas, kuriomis jie gali naudotis, kad būtų skatinama koordinuoti informaciją apie visus prieinamus surinkimo punktus, neatsižvelgiant į gamintoją ar atliekų tvarkytoją, kuris juos atidarė;
- c) jų vaidmenį prisidedant prie EEĮ atliekų pakartotinio naudojimo, perdurbimo ir kitų naudojimo formų;

d) galimą poveikį aplinkai ir žmonių sveikatai dėl EEĮ esančių pavojingų medžiagų;

e) IX priede pateikto ženklo reikšmę.

3. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių, kad vartotojai dalyvautų renkant EEĮ atliekas, ir skatina juos prisidėti prie atliekų pakartotinio naudojimo, apdorojimo ir naudojimo.

4. Siekdamas, kad kuo mažiau EEĮ atliekų būtų šalinama kaip nerūšiuotos komunalinės atliekos, ir skatindamos jas rinkti atskirai, valstybės narės užtikrina, kad gamintojai IX priede parodytu ženklu tinkamai, pageidautina – laikydamiesi Europos standarto EN 50419 ⁽¹⁾, pažymėtų rinkai pateikiamą EEĮ. Išskirtiniais atvejais, kai to reikalauja produkto dydis ar funkcinė paskirtis, ženklas spausdinamas ant EEĮ pakuotės, naudojimo instrukcijos ir garantijos.

5. Valstybės narės gali reikalauti, kad 2, 3 ir 4 dalyse nurodytą visą ar kai kurią informaciją gamintojai ir (arba) platintojai pateiktų, pavyzdžiui, naudojimo instrukcijoje, pardavimo vietoje ir vykdydami visuomenės informavimo kampanijas.

15 straipsnis

Informacija apdorojimo įrenginius eksploatuojantiems subjektams

1. Siekdamas, kad būtų palengvintas EEĮ atliekų parengimas pakartotinai naudoti bei teisingas ir aplinką tausojantis jų apdorojimas, taip pat jų priežiūra, tobulinimas, atnaujinimas ir perdirbimas, valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad gamintojai per vienerius metus po to, kai kiekvienos naujos rūšies EEĮ pirmą kartą pateikiama Sąjungos rinkai, nemokamai pateiktą informaciją apie jos parengimą pakartotinai naudoti ir apdorojimą. Priklausomai nuo to, kiek tokia informacija reikalinga centrams, kurie rengia pakartotiniam naudojimui, ir apdorojimo bei perdirbimo įrenginiams, kad būtų laikomasi šios direktyvos nuostatų, šioje informacijoje nurodomi skirtingi EEĮ komponentai ir medžiagos, taip pat pavojingų medžiagų ir mišinių buvimo vieta EEĮ. EEĮ gamintojai pateikia šią informaciją centrams, kurie rengia pakartotiniam naudojimui, ir apdorojimo bei perdirbimo įrenginiams žinybų forma arba elektroninėmis priemonėmis (pavyzdžiui, pastoviosios atminties kompaktiniuose diskuose (CD-ROM), taip pat internetu).

2. Siekiant nedviprasmiškai nustatyti datą, kada EEĮ buvo pateikta rinkai, valstybės narės užtikrina, kad ant EEĮ esančioje žymoje būtų nurodyta, jog EEĮ buvo pateikta rinkai po 2005 m. rugpjūčio 13 d. Pageidautina, kad šiuo tikslu būtų taikomas Europos standartas EN 50419.

⁽¹⁾ Šį standartą 2006 m. kovo mėn. priėmė Europos elektrotechnikos standartizacijos komitetas (Cenelec).

16 straipsnis

Registravimas, informacijos ir ataskaitų teikimas

1. Valstybės narės pagal 2 dalį sudaro gamintojų, įskaitant ir nuotolinio ryšio priemonėmis EEĮ tiekiančius gamintojus, registrą. Tas registras skirtas stebėti, ar laikomasi šios direktyvos reikalavimų.

Pagal 3 straipsnio 1 dalies f punkto iv papunktį nuotolinio ryšio priemonėmis EEĮ tiekiantys gamintojai registruojami valstybėje narėje, kuriai jie parduoda prekes. Jeigu tokie gamintojai dar nėra registruoti valstybėje narėje, kuriai parduoda prekes, jie registruojami per jų įgaliotuosius atstovus, kaip nurodyta 17 straipsnio 2 dalyje.

2. Valstybės narės užtikrina, kad:

a) kiekvienas gamintojas arba kiekvienas įgaliotasis atstovas, kai jis yra paskirtas pagal 17 straipsnį, būtų registruojamas laikantis nustatytų reikalavimų ir galėtų internete į nacionalinį registrą įvesti visą atitinkamą informaciją, pagal kurią būtų galima spręsti apie toje valstybėje narėje to gamintojo vykdomą veiklą;

b) registruodamasis kiekvienas gamintojas arba kiekvienas įgaliotasis atstovas, kai jis yra paskirtas pagal 17 straipsnį, pateiktą X priedo A dalyje nurodytą informaciją ir išpareigotų ją prireikus atnaujinti;

c) kiekvienas gamintojas arba kiekvienas įgaliotasis atstovas, kai jis yra paskirtas pagal 17 straipsnį, pateiktą X priedo B dalyje nurodytą informaciją;

d) nacionalinių registrų internetinėse svetainėse būtų pateiktos nuorodos į kitus nacionalinius registrus siekiant visose valstybėse narėse palengvinti gamintojų arba įgaliotųjų atstovų, kai jie yra paskirti pagal 17 straipsnį, registraciją.

3. Siekiant užtikrinti vienodas šio straipsnio įgyvendinimo sąlygas Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi registravimo ir ataskaitų teikimo forma bei ataskaitų teikimo registruui dažnumas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Valstybės narės kasmet renka informaciją, taip pat pagrįstus apskaičiavimus apie jų rinkoms pateikiamos EEĮ, surinktos visais įmanomais būdais, parengtos pakartotinai panaudoti, perdirbtos ir panaudotos valstybėje narėje, kiekį ir kategorijas bei informaciją apie atskirai surinktas eksportuotas EEĮ atliekas nurodant jų svorį.

5. Valstybės narės kas trejus metus siunčia Komisijai šios direktyvos įgyvendinimo ir 4 dalyje nurodytos informacijos ataskaitą. Įgyvendinimo ataskaita rengiama pagal Komisijos sprendimuose 2004/249/EB ⁽¹⁾ ir 2005/369/EB ⁽²⁾ nurodytą klausimyną. Ataskaita pateikiama Komisijai per devynis mėnesius pasibaigus nustatytam trejų metų laikotarpiui.

Pirmoji ataskaita apima laikotarpį nuo 2014 m. vasario 14 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d.

Komisija, gavusi valstybių narių ataskaitas, per devynis mėnesius paskelbia šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitą.

17 straipsnis

Įgaliotasis atstovas

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad gamintojas, kaip apibrėžta 3 straipsnio 1 dalies f punkto i–iii papunkčiuose, kuris įsisteigęs kitoje valstybėje narėje, išimties tvarka nukrypstant nuo 3 straipsnio 1 dalies f punkto i–iii papunkčių, galėtų paskirti jos teritorijoje įsisteigusį juridinį ar fizinį asmenį įgaliotuoju atstovu, kuris būtų atsakingas už to gamintojo šioje direktyvoje nustatytų pareigų vykdymą jos teritorijoje.

2. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad gamintojas, kaip apibrėžta 3 straipsnio 1 dalies f punkto iv papunktyje ir įsisteigęs jos teritorijoje, kuris parduoda EEĮ kitai valstybei narei, kurioje jis nėra įsisteigęs, paskirtų įgaliotąjį atstavą toje valstybėje narėje, kuris būtų atsakingas už to gamintojo šioje direktyvoje nustatytų pareigų vykdymą tos valstybės narės teritorijoje.

3. Įgaliotasis atstovas skiriamas raštišku įgaliotumu.

18 straipsnis

Administracinis bendradarbiavimas ir keitimasis informacija

Valstybės narės užtikrina, kad už šios direktyvos įgyvendinimą atsakingos institucijos bendradarbiautų tarpusavyje visų pirma siekdamos nustatyti tinkamą informacijos tėkmę, kad gamintojai laikytųsi šios direktyvos nuostatų, ir prireikus teiktų viena kitai bei Komisijai informaciją siekiant padėti tinkamai įgyvendinti šią direktyvą. Vykdamant administracinį bendradarbiavimą ir keičiantis informacija, visų pirma tarp nacionalinių registru, naudojamosi elektroninėmis ryšio priemonėmis.

Bendradarbiavimas apima, *inter alia*, prieigos prie atitinkamų dokumentų ir informacijos, įskaitant bet kokių tikrinimų, kurie atlikti laikantis valstybėje narėje, kurios institucijų prašoma bendradarbiauti, galiojančių duomenų apsaugos teisės aktų nuostatų, rezultatus, suteikimą.

⁽¹⁾ OL L 78, 2004 3 16, p. 56.

⁽²⁾ OL L 119, 2005 5 11, p. 13.

19 straipsnis

Derinimas su mokslo ir technikos pažanga

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 20 straipsnį dėl pakeitimų, būtinų siekiant 16 straipsnio 5 dalį ir IV, VII, VIII ir IX priedus suderinti su mokslo ir technikos pažanga. Iš dalies keičiant VII priedą atsižvelgiama į išimtis, suteikiamas pagal 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/65/ES dėl tam tikrų pavojingų medžiagų naudojimo elektros ir elektroninėje įrangoje apribojimo ⁽³⁾.

Prieš keisdama priedus, Komisija, *inter alia*, konsultuojasi su EEĮ gamintojais, perdirbėjais, apdorojimo operacijų vykdytojais ir aplinkosaugos organizacijomis bei darbuotojų ir vartotojų asociacijomis.

20 straipsnis

Naudojimasis įgaliojimais

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus laikantis šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. Įgaliojimai priimti 7 straipsnio 4 dalyje, 8 straipsnio 4 dalyje, 10 straipsnio 3 dalyje ir 19 straipsnyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2012 m. rugpjūčio 13 d. Komisija parengia ataskaitą dėl įgaliojimų suteikimo likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos. Įgaliojimų suteikimas automatiškai pratęsiamas tokios pačios trukmės laikotarpiais, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno tokio laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 7 straipsnio 4 dalyje, 8 straipsnio 4 dalyje, 10 straipsnio 3 dalyje ir 19 straipsnyje nurodytų įgaliojimų suteikimą. Sprendimu dėl atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų suteikimas. Jis įsigalioja kitą dieną po sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų teisėtumui.

4. Kai tik Komisija priima deleguotąjį aktą, apie tai ji tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 7 straipsnio 4 dalį, 8 straipsnio 4 dalį, 10 straipsnio 3 dalį ir 19 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuomet, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo apie jį Europos Parlamentui ir Tarybai dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškė prieštaravimų, arba jeigu iki to laikotarpio

⁽³⁾ OL L 174, 2011 7 1, p. 88.

pabaigos tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba pranešė Komisijai, kad jie nepareikš prieštaravimų. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiams.

21 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Direktyvos 2008/98/EB 39 straipsnį. Tas komitetas – komitetas, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamentas (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamentas (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

22 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus pagal šią direktyvą priimtas nacionalines nuostatas, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų taikomos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės praneša apie tas nuostatas Komisijai ne vėliau kaip 2014 m. vasario 14 d. ir nedelsdamos praneša apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

23 straipsnis

Tikrinimas ir stebėseną

1. Valstybės narės, siekdamos patikrinti, ar tinkamai įgyvendinama ši direktyva, atlieka atitinkamą tikrinimą ir stebėseną.

Tikrinama bent:

- a) informacija, pateikta laikantis gamintojų registre nustatytos tvarkos;
- b) EEI atliekų vežimas, visų pirma eksportas iš Sąjungos pagal Reglamentą (EB) Nr. 1013/2006 ir Reglamentą (EB) Nr. 1418/2007; ir
- c) apdorojimo įrenginiuose atliekamos operacijos pagal Direktyvą 2008/98/EB ir šios direktyvos VII priedą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad naudota EEI, kuri, kaip įtariama, yra EEI atliekos, būtų vežama pagal VI priede nustatytus minimalius reikalavimus, ir atitinkamai stebi tokius vežimus.

3. Gamintojų, jų vardu veikiančių trečiųjų šalių ar kitų asmenų, tvarkančių naudotas EEI, kuri, kaip įtariama, yra EEI

atliekos, vežimą, gali būti pareikalauta padengti naudotos EEI, kuri, kaip įtariama, yra EEI atliekos, atitinkamų analizių ir tikrinimų išlaidas, įskaitant saugojimo išlaidas.

4. Siekiant užtikrinti vienodas šio straipsnio ir VI priedo įgyvendinimo sąlygas Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos papildomos tikrinimų ir stebėsenos taisyklės, visų pirma – vienodos VI priedo 2 punkto įgyvendinimo sąlygos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

24 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojūt įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip 2014 m. vasario 14 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstus.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Jos taip pat įtraukia teiginį, kad galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į direktyvas, kurias panaikina ši direktyva, laikomos nuorodomis į šią direktyvą. Nuorodos darymo tvarką ir to teiginio formuluotę nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

3. Jei šioje direktyvoje nustatyti tikslai įgyvendinami, valstybės narės gali perkelti į nacionalinę teisę 8 straipsnio 6 dalies, 14 straipsnio 2 dalies ir 15 straipsnio nuostatas sudarydamos kompetentingų institucijų ir atitinkamų ekonomikos sektorių atstovų susitarimus. Tokie susitarimai turi atitikti šiuos reikalavimus:

- a) susitarimai turi būti įgyvendinami;
- b) susitarimuose turi būti nurodomi tikslai ir jų įgyvendinimo terminai;
- c) susitarimai turi būti skelbiami nacionaliniame oficialiajame leidinyje arba oficialiame dokumente, kuris taip pat prieinamas visuomenei, ir perduodami Komisijai;
- d) pasiekti rezultatai susitarime nustatytais sąlygomis turi būti reguliariai stebimi, apie juos pranešama kompetentingoms institucijoms bei Komisijai ir leidžiama susipažinti visuomenei;

- e) kompetentingos institucijos turi užtikrinti, kad būtų analizuojama pažanga, pasiekta vykdant susitarimą;
- f) jei susitarimo nesilaikoma, valstybės narės teisinėmis, kontrolės arba administracinėmis priemonėmis turi įgyvendinti atitinkamas šios direktyvos nuostatas.

25 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 2002/96/EB su pakeitimais, padarytais XI priedo A dalyje išvardytomis direktyvomis, panaikinama nuo 2014 m. vasario 15 d., nedarant poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę ir jos taikymo pradžios terminais, nustatytais XI priedo B dalyje.

Nuorodos į panaikintas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal XII priede pateiktą atitikties lentelę.

26 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

27 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2012 m. liepos 4 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. D. MAVROYIANNIS

I PRIEDAS

EEĮ kategorijos, kurioms taikoma ši direktyva pereinamuoju laikotarpiu, kaip numatyta 2 straipsnio 1 dalies a punkte

1. Stambūs namų ūkio prietaisai
 2. Smulkūs namų ūkio prietaisai
 3. IT ir telekomunikacinė įranga
 4. Vartojimo įranga ir fotovoltinės plokštės
 5. Apšvietimo įranga
 6. Elektriniai ir elektroniniai įrankiai (išskyrus stambius stacionarius pramoninius prietaisus)
 7. Žaislai, laisvalaikio ir sporto įranga
 8. Medicinos prietaisai (išskyrus visus implantuojamuosius ir infekuotus produktus)
 9. Stebėjimo ir kontrolės prietaisai
 10. Automatiniai daiktų išdavimo įtaisai
-

II PRIEDAS

Pavyzdinis EEĮ, priskiriamos I priede nurodytoms kategorijoms, sąrašas

1. STAMBŪS NAMŲ ŪKIO PRIETAISAI

Stambūs aušinimo prietaisai

Šaldytuvai

Šaldymo kameros

Kiti stambūs maisto šaldymo, konservavimo ir saugojimo prietaisai

Skalbimo mašinos

Drabužių džiovintuvai

Indaplovės

Maisto ruošimo prietaisai

Elektrinės viryklės

Elektrinės viryklėlės

Mikrobangų krosnelės

Kiti stambūs maisto ruošimo ir kitokio maisto apdorojimo prietaisai

Elektriniai šildymo prietaisai

Elektriniai radiatoriai

Kiti stambūs kambarių, lovų, sėdimųjų baldų šildymo prietaisai

Elektriniai ventiliatoriai

Oro kondicionavimo prietaisai

Kita ventiliavimo, oro traukos ir kondicionavimo įranga

2. SMULKŪS NAMŲ ŪKIO PRIETAISAI

Dulkių siurbiai

Kilimų valymo prietaisai

Kiti valymo prietaisai

Siuvimo, mezgimo, audimo ir kitokio tekstilės gaminių apdorojimo prietaisai

Lygintuvai ir kiti skalbinių lyginimo, gręžimo bei kitokios priežiūros prietaisai

Skrudintuvai

Gruzdintuvės

Smulkintuvai, kavos aparatai ir talpyklų ar pakuočių atidarymo ar sandarinimo įranga

Elektriniai peiliai

Plaukų kirpimo, džiovinimo, dantų valymo, skutimosi ir masažavimo prietaisai bei kiti kūno priežiūros prietaisai

Rankiniai ir kitokie laikrodžiai bei laiko matavimo, rodymo ar fiksavimo įranga

Svarstyklės

3. IT IR TELEKOMUNIKACINĖ ĮRANGA

Centralizuoto duomenų apdorojimo įranga:

Universalieji komplektai

Minikompiuteriai

Spausdintuvų blokai

Asmeninė kompiuterių įranga:

Asmeniniai kompiuteriai (kartu su centriniu procesoriumi, pele, ekranu ir klaviatūra)

Nešiojamieji kompiuteriai (kartu su centriniu procesoriumi, pele, ekranu ir klaviatūra)

Knyginiai kompiuteriai

Delninukai

Spausdintuvai

Kopijavimo įranga

Elektrinės ir elektroninės rašomosios mašinėės

Kišeninės ir stalinės skaičiavimo mašinėės

ir kiti elektroninio informacijos rinkimo, saugojimo, apdorojimo, pateikimo ar perdavimo produktai ir įranga

Vartotojų terminalai ir sistemos

Faksimiliniai aparatai (faksai)

Teleksai

Telefonai

Taksofonai

Belaidžiai telefonai

Mobilieji telefonai

Atsakiklių sistemos

ir kiti garso, vaizdo ar kitos informacijos perdavimo telekomunikacinėmis priemonėmis produktai ar įranga

4. VARTOJIMO ĮRANGA IR FOTOVOLTINĖS PLOKŠTĖS

Radijo aparatai

Televizoriai

Vaizdo kameros

Vaizdo magnetofonai

Aukštos kokybės garso magnetofonai

Garso stiprintuvai

Muzikos instrumentai

ir kiti garso ar vaizdo įrašymo ar atkūrimo įtaisai ar įranga, įskaitant signalus ar kitas garso ir vaizdo paskirstymo technologijas, išskyrus telekomunikacijų

Fotovoltinės plokštės

5. APŠVIETIMO ĮRANGA

Fluorescencinių lempų šviestuvai, išskyrus namų ūkyje naudojamus šviestuvus

Tiesioginės fluorescencinės lempos

Kompaktinės fluorescencinės lempos

Didelio ryškumo išlydžio lempos, įskaitant suslėgto natrio lempas ir metalų halidų lempas

Žemo slėgio natrio lempos

Kita apšvietimo įranga arba įranga, skirta šviesai skleisti ar reguliuoti, išskyrus kaitinamąsias lempas

6. ELEKTRINIAI IR ELEKTRONINIAI ĮRANKIAI (IŠSKYRUS STAMBIUS STACIONARIUS PRAMONINIUS PRIETAISUS)

Grąžtai

Pjūklai

Siuvimo mašinos

Tekinimo, malimo, šlifavimo, smulkinimo, pjovimo, kapojimo, kirpimo, gręžimo, skylių darymo, perforavimo, lankstymo, lenkimo ar panašaus medžio, metalo ar kitų medžiagų apdorojimo įranga

Kniedijimo, kalimo, veržimo arba kniedžių, vinių, varžtų ištraukimo ar panašios paskirties įrankiai

Virinimo, litavimo ar panašios paskirties įrankiai

Skystų ar dujinių medžiagų purškimo, skleidimo, paskirstymo ar kitokio apdorojimo kitomis priemonėmis įranga

Vejos pjovimo ar kitų sodo darbų įrankiai

7. ŽAISLAI, LAISVALAIKIO IR SPORTO ĮRANGA

Elektriniai traukinukai ar lenktyninių automobilių komplektai

Rankiniai vaizdo žaidimų pultai

Vaizdo žaidimai

Dviračių, nardymo, bėgimo, irklavimo ir kiti kompiuteriai

Elektrinių ar elektroninių komponentų turinti sporto įranga

Monetiniai aparatai

8. MEDICINOS PRIETAISAI (IŠSKYRUS VISUS IMPLANTUOJAMUOSIUS IR INFEKUOTUS PRODUKTUS)

Radioterapijos įranga

Kardiologinė įranga

Dializės įranga

Plaučių respiratoriai

Branduolinės medicinos įranga

Laboratorinė įranga *in vitro* diagnozėms

Analizatoriai

Šaldymo kameros

Apvaisinimo testai

Kiti ligos, sužeidimo ar negalios nustatymo, apsaugojimo nuo jų, stebėjimo, gydymo, palengvinimo prietaisai

9. STEBĖJIMO IR KONTROLĖS PRIETAISAI

Dūmų detektoriai

Šilumos reguliatoriai

Termostatai

Matavimo, svėrimo ar derinimo prietaisai, naudojami kaip buitinė ar laboratorijų įranga

Kiti stebėjimo ir kontrolės prietaisai, naudojami pramoniniuose įrenginiuose (pvz., valdymo pultuose)

10. AUTOMATINIAI DAIKTŲ IŠDAVIMO ĮTAISAI

Automatiniai karštų gėrimų išdavimo įtaisai

Automatiniai karštų ar šaltų butelių ar skardinių išdavimo įtaisai

Automatiniai kietų produktų išdavimo įtaisai

Automatiniai pinigų išdavimo įtaisai

Visi įtaisai, automatiškai išduodantys įvairius produktus

—

III PRIEDAS

EEĮ KATEGORIJOS, KURIOMS TAIKOMA ŠI DIREKTYVA

1. Temperatūros keitimo įranga
 2. Ekranai, monitoriai ir įranga, kurioje yra ekranų, kurių paviršiaus plotas didesnis nei 100 cm²
 3. Lempos
 4. Stambi įranga (bent vienas iš išorinių išmatavimų didesnis nei 50 cm), įskaitant (bet neapsiribojant): namų ūkio prietaisus; IT ir telekomunikacinę įrangą; vartojimo įrangą; šviestuvus; garso ir vaizdo atkūrimo įrangą, muzikinę įrangą; elektrinius ir elektroninius įrankius; žaislus, laisvalaikio ir sporto įrangą; medicinos prietaisus; stebėjimo ir kontrolės prietaisus; automatinius daiktų išdavimo įtaisus; elektros srovės generavimo įrangą. Šiai kategorijai nepriskiriama 1–3 kategorijų įranga.
 5. Smulki įranga (nė vienas iš išorinių išmatavimų neviršija 50 cm), įskaitant (bet neapsiribojant): namų ūkio prietaisus; vartojimo įrangą; šviestuvus; garso ir vaizdo atkūrimo įrangą, muzikinę įrangą; elektrinius ir elektroninius įrankius; žaislus, laisvalaikio ir sporto įrangą; medicinos prietaisus; stebėjimo ir kontrolės prietaisus; automatinius daiktų išdavimo įtaisus; elektros srovės generavimo įrangą. Šiai kategorijai nepriskiriama 1–3 ir 6 kategorijų įranga.
 6. Smulki IT ir telekomunikacijų įranga (nė vienas iš išorinių išmatavimų neviršija 50 cm).
-

IV PRIEDAS

Neišsamus EEĮ, priskiriamos III priede nurodytoms kategorijoms, sąrašas

1. Temperatūros keitimo įranga

Šaldytuvai, šaldikliai, automatiniai šaltų produktų išdavimo įtaisai, oro kondicionavimo įranga, garų surinkimo įranga, šilumos siurbliai, radiatoriai, kuriuose yra alyvos ir kita temperatūros keitimo įranga, temperatūrai keisti naudojanti skysčius, išskyrus vandenį.

2. Ekranai, monitoriai ir įranga, kurioje yra ekranų, kurių paviršiaus plotas didesnis nei 100 cm²

Ekranai, televizoriai, skystųjų kristalų nuotraukų rėmeliai, monitoriai, nešiojamieji kompiuteriai, knyginiai kompiuteriai.

3. Lempos

Tiesioginės fluorescencinės lempos, kompaktinės fluorescencinės lempos, fluorescencinių lempų lemputės, didelio ryškumo išlydžio lempos, įskaitant suslėgto natrio lempas ir metalų halidų lempas, žemo slėgio natrio lempas, šviesos diodai (LED).

4. Stambi įranga

Skalbimo mašinos, drabužių džiovintuvai, indaplovės, maisto ruošimo prietaisai, elektrinės viryklės, elektrinės viryklėlės, šviestuvai, garso ar vaizdo atkūrimo įranga, muzikinė įranga (išskyrus bažnyčiose įrengiamus vargonus), mezgimo ir audimo prietaisai, universalieji komplektai, spausdintuvų blokai, kopijavimo įranga, stambūs monetiniai aparatai, stambūs medicinos prietaisai, stambūs stebėjimo ir kontrolės prietaisai, stambūs automatiniai produktų ir pinigų išdavimo įtaisai, fotovoltinės plokštės.

5. Smulki įranga

Dulkių siurbliai, kilimų valymo prietaisai, siuvimo prietaisai, šviestuvai, mikrobangų krosnelės, ventiliavimo įranga, lygintuvai, skrudintuvai, elektriniai peiliai, elektriniai virduliai, rankiniai ir kitokie laikrodžiai, elektriniai skustuvai, svarstyklės, plaukų ir kūno priežiūros prietaisai, kišeninės skaičiavimo mašinėlės, radijo aparatai, vaizdo kameros, vaizdo įrašymo įtaisai, aukštos kokybės garso įranga, muzikos instrumentai, garso ar vaizdo atkūrimo įranga, elektriniai ir elektroniniai žaislai, sporto įranga, dviračių, nardymo, bėgimo, irklavimo ir kiti kompiuteriai, dūmų detektoriai, šilumos reguliatoriai, termostatai, smulkūs elektriniai ir elektroniniai įrankiai, smulkūs medicinos aparatai, smulkūs stebėjimo ir kontrolės prietaisai, smulkūs automatiniai produktų išdavimo įtaisai, maži prietaisai su integruotomis fotovoltinėmis plokštėmis.

6. Smulki IT ir telekomunikacijų įranga (nė vienas iš išorinių išmatavimų neviršija 50 cm)

Mobilieji telefonai, palydovinės vietos nustatymo (GPS) sistemos, skaičiuoklės, maršrutizatoriai, asmeniniai kompiuteriai, spausdintuvai, telefonai.

V PRIEDAS

MINIMALŪS NAUDOJIMO TIKSLAI, NURODYTI 11 STRAIPSNYJE

- 1 dalis. Minimalūs tikslai pagal kategoriją, taikomi nuo 2012 m. rugpjūčio 13 d. iki 2015 m. rugpjūčio 14 d. I priede išvardytoms kategorijoms:
- a) EEĮ atliekų, priskiriamų I priedo 1 ar 10 kategorijai, atveju
 - 80 % turi būti panaudota, ir
 - 75 % turi būti perdirbta;
 - b) EEĮ atliekų, priskiriamų I priedo 3 ar 4 kategorijai, atveju
 - 75 % turi būti panaudota, ir
 - 65 % turi būti perdirbta;
 - c) EEĮ atliekų, priskiriamų I priedo 2, 5, 6, 7, 8 ar 9 kategorijai, atveju
 - 70 % turi būti panaudota, ir
 - 50 % turi būti perdirbta;
 - d) dujošvyčių lempų atveju – 80 % turi būti perdirbta.
- 2 dalis. Minimalūs tikslai pagal kategoriją, taikomi nuo 2015 m. rugpjūčio 15 d. iki 2018 m. rugpjūčio 14 d. I priede išvardytoms kategorijoms:
- a) EEĮ atliekų, priskiriamų I priedo 1 ar 10 kategorijai, atveju
 - 85 % turi būti panaudota, ir
 - 80 % turi būti parengta pakartotiniam naudojimui ir perdirbta;
 - b) EEĮ atliekų, priskiriamų I priedo 3 ar 4 kategorijai, atveju
 - 80 % turi būti panaudota, ir
 - 70 % turi būti parengta pakartotiniam naudojimui ir perdirbta;
 - c) EEĮ atliekų, priskiriamų I priedo 2, 5, 6, 7, 8 ar 9 kategorijai, atveju
 - 75 % turi būti panaudota, ir
 - 55 % turi būti parengta pakartotiniam naudojimui ir perdirbta;
 - d) dujošvyčių lempų atveju – 80 % turi būti perdirbta.
- 3 dalis. Minimalūs tikslai pagal kategoriją, taikomi nuo 2018 m. rugpjūčio 15 d. III priede išvardytoms kategorijoms:
- a) EEĮ atliekų, priskiriamų III priedo 1 ar 4 kategorijai, atveju
 - 85 % turi būti panaudota, ir
 - 80 % turi būti parengta pakartotiniam naudojimui ir perdirbta;
 - b) EEĮ atliekų, priskiriamų III priedo 2 kategorijai, atveju
 - 80 % turi būti panaudota, ir
 - 70 % turi būti parengta pakartotiniam naudojimui ir perdirbta;
 - c) EEĮ atliekų, priskiriamų III priedo 5 ar 6 kategorijai, atveju
 - 75 % turi būti panaudota, ir
 - 55 % turi būti parengta pakartotiniam naudojimui ir perdirbta;
 - d) EEĮ atliekų, priskiriamų III priedo 3 kategorijai, atveju – 80 % turi būti perdirbta.
-

VI PRIEDAS

MINIMALŪS VEŽIMO REIKALAVIMAI

1. Kad galėtų atskirti EEĮ nuo EEĮ atliekų tais atvejais, kai objekto turėtojas tvirtina ketinąs vežti ar vežąs ne EEĮ atliekas, o naudotą EEĮ, valstybės narės iš turėtojo tokiam tvirtinimui pagrįsti reikalauja turėti:
 - a) važtaraščio ir EEĮ pardavimo ir (arba) nuosavybės teisių perdavimo sutarties, kurioje nurodyta, kad įranga skirta tiesiogiai pakartotinai naudoti ir kad ji gerai veikia, kopijų;
 - b) su kiekvienu siuntoje esančiu objektu susijusių įrodymų, kad tas objektas įvertintas ar išbandytas: dokumentų (išbandymo sertifikato, funkcinę gebą įrodančio dokumento) kopijų ir protokolo, kuriame pagal 3 punktą pateikiama visa su dokumentais susijusi informacija;
 - c) objekto turėtojo, organizuojančio EEĮ vežimą, pareiškimo, kad jokios siuntoje esančios medžiagos arba įranga nelaikomos atliekomis, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnio 1 dalyje; ir
 - d) kad vežami produktai būtų tinkamai apsaugoti nuo apgadinimo juos vežant, pakraunant ir iškraunant, visų pirma tinkamai juos supakuojant ir deramai išdėstant krovinį.
2. Taikant išimtį, 1 punkto a ir b papunkčiai bei 3 punktas netaikomi, kai neginčijamais įrodymais patvirtinama, kad įranga vežama pagal įmonių tarpusavio susitarimą ir kad:
 - a) EEĮ dėl defektų grąžinama gamintojui arba jo vardu veikiančiai trečiajai šaliai taisyti pagal garantiją siekiant ją pakartotinai naudoti; arba
 - b) naudota profesionaliam naudojimui skirta EEĮ gamintojui arba jo vardu veikiančiai trečiajai šaliai, arba į trečiosios šalies gamyklas, esančias valstybėse, kuriose galioja EBPO Tarybos sprendimas C(2001) 107/Final dėl Sprendimo C(92) 39/Final dėl naudojimui skirtų atliekų tarpvalstybinio vežimo kontrolės, pagal galiojančią sutartį siunčiama atnaujinti arba pataisyti siekiant ją pakartotinai naudoti; arba
 - c) defektų turinti naudota profesionaliam naudojimui skirta EEĮ, pvz., medicinos prietaisai ar jų dalys, gamintojui arba jo vardu veikiančiai trečiajai šaliai pagal galiojančią sutartį siunčiama priežasčių analizei tuo atveju, kai tokią analizę gali atlikti tik gamintojas arba jo vardu veikiančios trečiosios šalys.
3. Kad galėtų įrodyti, jog vežamos ne EEĮ atliekos, o naudota EEĮ, valstybės narės reikalauja atlikti tokias naudotos EEĮ bandymo ir dokumentavimo procedūras:
 - 1 procedūra. Bandymas
 - a) Bandoma įrangos funkcinė geba ir vertinamas pavojingų medžiagų kiekis. Bandymas, kurį reikia atlikti, priklauso nuo EEĮ rūšies. Daugeliu atvejų užtenka išbandyti naudotos EEĮ pagrindines funkcijas.
 - b) Vertinimo ir bandymo rezultatai registruojami.
 - 2 procedūra. Dokumentai
 - a) Dokumentai tvirtai, bet ne visam laikui tvirtinami ant pačios EEĮ (jei nesupakuota) arba ant pakuotės, kad juos būtų galima perskaityti neišpakuojant įrangos.
 - b) Dokumentuose pateikiama tokia informacija:
 - objekto pavadinimas (įrangos pavadinimas, jei išvardytas atitinkamai II priede arba IV priede, ir kategorija, nustatyta atitinkamai I priede arba III priede),
 - kai taikytina, objekto identifikacinis numeris (tipo numeris),
 - gamybos metai (jei žinomi),
 - už įrangos funkcinės gebos įrodymus atsakingos bendrovės pavadinimas ir adresas,

- 1 procedūroje aprašyto bandymo rezultatai (įskaitant funkcinės gebos išbandymo data),
 - atlikto išbandymo rūšis.
4. Be dokumentų, kurių reikalaujama pagal 1, 2 ir 3 punktus, prie kiekvieno EEĮ krovinio (pvz., vežimo konteinerio, sunkvežimio) turi būti pridedama:
- a) atitinkamas transporto dokumentas, pvz., CMR dokumentas arba važtaraštis;
 - b) atsakingo asmens pareiškimas apie jo atsakomybę.
5. Jei nepateikiami įrodymai, kad objektas yra naudota EEĮ, o ne EEĮ atliekos, pateikiant pagal 1, 2, 3 ir 4 punktus reikalaujamus dokumentus, ir jei įranga nėra tinkamai apsaugota nuo apgadinimo transportuojant, kraunant ir iškraunant, visų pirma tinkamai supakuojant ir deramai išdėstant krovinį (tai yra turėtojo, organizuojančio vežimą, pareiga), valstybės narės valdžios institucijos laiko, kad objektas yra EEĮ atliekos ir preziumuoja, kad krovinys vežamas neteisėtai. Tokiu atveju su krovinium elgiamasi taip, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 24 ir 25 straipsniuose.
-

VII PRIEDAS

8 straipsnio 2 dalyje nurodytas EEĮ atliekų medžiagų ir komponentų atrankinis apdorojimas

1. Iš bet kurių atskirai sukauptų EEĮ atliekų būtina būti pašalintos bent šios medžiagos, mišiniai ir komponentai:

- laikantis 1996 m. rugšėjo 16 d. Tarybos direktyvos 96/59/EB dėl polichlorintų bifenilų ir polichlorintų terfenilų šalinimo (PCB/PCT) ⁽¹⁾, kondensatoriai, kuriuose yra polichlorintų bifenilų (PCB),
- gyvsidabrio turintys komponentai, kaip antai jungikliai arba lempos,
- baterijos,
- mobiliųjų telefonų ir kitų prietaisų spausdintinės plokštės, jei spausdintinių plokščių plotas yra didesnis kaip 10 kvadratinų centimetrų,
- dažų kasetės, skystos ir tirštos, taip pat spalvoti dažomieji milteliai,
- plastmasės, kuriose yra bromintų liepsnos lėtiklių,
- asbesto atliekos ir asbesto turintys komponentai,
- elektroniniai vamzdžiai,
- chlorfluorangliavandeniliai (CFC), hidrochlorfluorangliavandeniliai (HCFC) arba hidrofluorangliavandeniliai (HFC), angliavandeniliai (HC),
- dujošvytės lempos,
- skystųjų kristalų ekranai (jei reikia, kartu su jų gaubtais), kurių paviršius didesnis kaip 100 kvadratinų centimetrų, bei visi dujošvyčių lempų ekranai,
- išoriniai elektros kabeliai,
- ugniai atsparių keraminių pluoštų turintys komponentai, kaip apibrėžta 1997 m. gruodžio 5 d. Komisijos direktyvoje 97/69/EB, dvidešimt trečią kartą derinančioje su technikos pažanga Tarybos direktyvą 67/548/EEB dėl pavojingų medžiagų klasifikavimą, pakavimą ir ženklimą reglamentuojančių įstatymų ir kitų teisės aktų suderinimo ⁽²⁾,
- radioaktyviųjų medžiagų turintys komponentai, išskyrus komponentus, kuriems netaikomos ribinės vertės, nustatytos 1996 m. gegužės 13 d. Tarybos direktyvos 96/29/Euratomas, nustatančios pagrindinius darbuotojų ir gyventojų sveikatos apsaugos nuo jonizuojančiosios spinduliuotės saugos standartus ⁽³⁾, 3 straipsnyje ir I priede,
- elektrolitiniai kondensatoriai, turintys pavojingų medžiagų (> 25 mm aukščio, > 25 mm skersmens arba atitinkamai panašaus tūrio).

Šios medžiagos, mišiniai ir komponentai šalinami arba naudojami laikantis Direktyvos 2008/98/EB.

2. Šie atskirai sukauptų EEĮ atliekų komponentai turi būti apdoroti, kaip nurodyta:

- nuo elektroninių vamzdžių turi būti pašalinta fluorescencinė danga,

⁽¹⁾ OL L 243, 1996 9 24, p. 31.

⁽²⁾ OL L 343, 1997 12 13, p. 19.

⁽³⁾ OL L 159, 1996 6 29, p. 1.

- įrangos, turinčios ozono sluoksnį ardančių dujų arba dujų, kurių visuotinio klimato atšilimo potencialas viršija 15, esančių, pvz., putose ir šaldymo kontūruose, dujos turi būti tinkamai ištraukiamos ir atitinkamai apdorojamos. Ozono sluoksnį ardančios dujos turi būti apdorotos pagal Reglamentą (EB) Nr. 1005/2009,
 - iš dujošvyčių lempų turi būti pašalintas gyvsidabris.
3. Atsižvelgiant į aplinkosaugos aspektus bei pageidautiną parengimą pakartotiniam naudojimui ir perdirbimui, 1 ir 2 punktai taikomi taip, kad nebūtų trukdoma aplinkai tinkamu būdu parengti pakartotinai panaudoti ir perdirbti komponentus ar neišardytus prietaisus.
-

VIII PRIEDAS

TECHNINIAI REIKALAVIMAI, NURODYTI 8 STRAIPSNIO 3 DALYJE

1. EEĮ atliekų prieš jas apdorojant saugojimo (taip pat laikino saugojimo) vietos (nedarant poveikio 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyvos 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų ⁽¹⁾ reikalavimams):
 - atitinkamų vietų nepralaidūs paviršiai, kur įdiegti išsiliejusių skysčių surinkimo įrenginiai ir prireikus nusodinimo ir riebalų šalinimo bei valymo įrenginiai,
 - atitinkamų vietų orų pokyčiams atspari danga.
2. EEĮ atliekų apdorojimo vietos:
 - svarstyklės apdorotų atliekų svoriui matuoti,
 - atitinkamų vietų nepralaidūs ir orų pokyčiams atsparūs paviršiai, kur įdiegti išsiliejusių skysčių surinkimo įrenginiai ir prireikus nusodinimo ir riebalų šalinimo bei valymo įrenginiai,
 - išrinktų atsarginių dalių tinkami saugojimo įrenginiai,
 - baterijų, kondensatorių, kuriuose yra polichlorintų bifenių bei polichlorintų terfenilų, ir kitų pavojingų atliekų, pavyzdžiui, radioaktyviųjų atliekų, tinkami saugojimo konteineriai,
 - vandens valymo įranga, atitinkanti sveikatos apsaugos ir aplinkosaugos reikalavimus.

⁽¹⁾ OL L 182, 1999 7 16, p. 1.

IX PRIEDAS

EEĮ ŽYMĖJIMO ŽENKLAS

Ženklas, rodantis, kad EEĮ turi būti renkama atskirai – perbraukta ratukinė šiukšlių dėžė, kaip parodyta toliau. Šis ženklas turi būti spausdinamas matomai, aiškiai ir neištrinamai.

—

X PRIEDAS

INFORMACIJA, TEIKIAMA 16 STRAIPSNYJE NURODYTIEMS REGISTRAVIMO IR ATASKAITŲ TIKSLAMS**A. Informacija, pateiktina registruojant:**

1. Gamintojo arba įgaliotojo atstovo, kai yra paskirtas pagal 17 straipsnį, pavadinimas ir adresas (pašto kodas ir vietovė, gatvės pavadinimas ir numeris, šalis, telefono ir fakso numeris, el. paštas ir kontaktinis asmuo). Įgaliotojo atstovo atveju, kaip nurodyta 17 straipsnyje, – taip pat gamintojo, kuriam atstovaujama, kontaktiniai duomenys.
2. Gamintojo nacionalinis identifikacinis kodas, taip pat gamintojo Europos mokesčių mokėtojo kodas arba nacionalinis mokesčių mokėtojo kodas.
3. EEĮ kategorija, nustatyta atitinkamai I arba III priede.
4. EEĮ tipas (namų ūkio arba kita nei namų ūkio įranga).
5. EEĮ prekės ženklas.
6. Informacija apie tai, kaip gamintojas vykdo savo pareigas, ar taikomas individualus ar kolektyvinis planas, įskaitant informaciją apie finansinę garantiją.
7. Taikytas pardavimo būdas (pvz., nuotolinis pardavimas).
8. Deklaracija nurodant, kad pateikta informacija yra teisinga.

B. Informacija, pateiktina ataskaitoms:

1. Gamintojo nacionalinis identifikacinis kodas.
2. Ataskaitinis laikotarpis.
3. EEĮ kategorija, nustatyta atitinkamai I arba III priede.
4. Nacionalinei rinkai pateiktos EEĮ kiekis, išreikštas svoriu.
5. Valstybėje narėje atskirai surinktų, perdirbtų (įskaitant parengtas pakartotinai panaudoti), panaudotų ir pašalintų valstybėje narėje arba išsiųstų Sąjungos viduje ar už jos ribų EEĮ atliekų kiekis, išreikštas svoriu.

Pastaba. 4 ir 5 punktuose nurodyta informacija turi būti pateikiama pagal kategoriją.

XI PRIEDAS

A DALIS

Panaikinta direktyva ir jos vėlesni pakeitimai

(nurodyti 25 straipsnyje)

Direktyva 2002/96/EB dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų (OL L 37, 2003 2 13, p. 24)

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/108/EB (OL L 345, 2003 12 31, p. 106)

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/34/EB (OL L 81, 2008 3 20, p. 65)

B DALIS

Perkėlimo į nacionalinę teisę terminų sąrašas

(nurodytas 25 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo terminas
2002/96/EC	2004 m. rugpjūčio 13 d.
2003/108/EC	2004 m. rugpjūčio 13 d.
2008/34/EC	—

XII PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Direktyva 2002/96/EB	Ši direktyva
1 straipsnis	—
—	1 straipsnis
2 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 3 dalis	2 straipsnio 3 dalies a punktas
2 straipsnio 1 dalis (iš dalies)	2 straipsnio 3 dalies b punktas
IB priedo 5 punkto paskutinis įrašas	2 straipsnio 3 dalies c punktas
IB priedo 8 punktas	2 straipsnio 4 dalies g punktas
—	2 straipsnio 4 dalies a–f punktai ir 2 straipsnio 5 dalis
3 straipsnio a punktas	3 straipsnio 1 dalies a punktas
—	3 straipsnio 1 dalies b–d punktai
3 straipsnio b punktas	3 straipsnio 1 dalies e punktas
3 straipsnio c–h punktai	3 straipsnio 2 dalis
3 straipsnio i punktas	3 straipsnio 1 dalies f punktas
3 straipsnio j punktas	3 straipsnio 1 dalies g punktas
3 straipsnio k punktas	3 straipsnio 1 dalies h punktas
3 straipsnio l punktas	—
3 straipsnio m punktas	3 straipsnio 1 dalies i punktas
—	3 straipsnio 1 dalies j–o punktai
4 straipsnis	4 straipsnis
5 straipsnio 1–2 dalys	5 straipsnio 1–2 dalys
—	5 straipsnio 3–4 dalys
5 straipsnio 3 dalis	5 straipsnio 5 dalis
—	6 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio 4 dalis	6 straipsnio 2 dalis
5 straipsnio 5 dalis	7 straipsnio 1 ir 2 dalys
—	8 straipsnio 1 dalis
6 straipsnio 1 dalies pirma bei antra pastraipos ir 3 dalis	8 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys
II priedo 4 punktas	8 straipsnio 4 dalies antros pastraipos pirmas sakiny
6 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	8 straipsnio 5 dalis
6 straipsnio 6 dalis	8 straipsnio 6 dalis

Direktyva 2002/96/EB	Ši direktyva
6 straipsnio 2 dalis	9 straipsnio 1 ir 2 dalys
6 straipsnio 4 dalis	9 straipsnio 3 dalis
6 straipsnio 5 dalis	10 straipsnio 1 ir 2 dalys
—	10 straipsnio 3 dalis
7 straipsnio 1 dalis	—
7 straipsnio 2 dalis	11 straipsnio 1 dalis ir V priedas
—	11 straipsnio 2 dalis
—	11 straipsnio 3 dalis
7 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa	11 straipsnio 4 dalis
7 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	—
7 straipsnio 4 dalis	—
7 straipsnio 5 dalis	11 straipsnio 5 dalis
—	11 straipsnio 6 dalis
8 straipsnio 1 dalis	12 straipsnio 1 dalis
—	12 straipsnio 2 dalis
8 straipsnio 2 dalies pirma ir antra pastraipos	12 straipsnio 3 dalis
8 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa	14 straipsnio 1 dalis (iš dalies)
8 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa	12 straipsnio 4 dalis
—	12 straipsnio 5 dalis
8 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	14 straipsnio 1 dalis (iš dalies)
8 straipsnio 4 dalis	—
9 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	13 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
9 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	—
9 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	13 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
9 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa	13 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
9 straipsnio 2 dalis	13 straipsnio 2 dalis
10 straipsnio 1 dalis	14 straipsnio 2 dalis
10 straipsnio 2 dalis	14 straipsnio 3 dalis
10 straipsnio 3 dalis	14 straipsnio 4 dalis
10 straipsnio 4 dalis	14 straipsnio 5 dalis
11 straipsnis	15 straipsnis
12 straipsnio 1 dalis (iš dalies)	16 straipsnio 1–3 dalys
12 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa (iš dalies)	16 straipsnio 4 dalis
12 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	16 straipsnio 1 ir 2 dalys bei 17 straipsnio 2 ir 3 dalys

Direktyva 2002/96/EB	Ši direktyva
12 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	16 straipsnio 3 ir 5 dalys
—	17 straipsnio 1 dalis
12 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa	18 straipsnis
12 straipsnio 2 dalis	16 straipsnio 5 dalis
13 straipsnis	19 straipsnis
—	20 straipsnis
14 straipsnis	21 straipsnis
15 straipsnis	22 straipsnis
16 straipsnis	23 straipsnio 1 dalis
—	23 straipsnio 2–4 dalys
17 straipsnio 1–3 dalys	24 straipsnio 1–3 dalys
17 straipsnio 4 dalis	7 straipsnio 3 dalis
17 straipsnio 5 dalis	7 straipsnio 4–7 dalys, 11 straipsnio 6 dalis ir 12 straipsnio 6 dalis
—	25 straipsnis
18 straipsnis	26 straipsnis
19 straipsnis	27 straipsnis
IA priedas	I priedas
IB priedas	II priedas
—	III, IV ir VI priedai
II–IV priedai	VII–IX priedai
—	X ir XI priedai
—	XII priedas

2012 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 310 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	840 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	100 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), skaitmeninis diskas, leidžiamas vieną kartą per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	200 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame skaitmeniniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT